

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України



Мистецтво

Деякі міркування з приводу фестивалю «Обіймись, Україно!»...

СТОР. 9



Свавілля

Земля, яка не продається, просто роздається

СТОР. 14—15

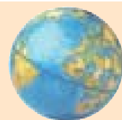
У профспілках

Є досвід, нові ідеї та уміння їх втілювати...



СТОР. 22

№ 220 (4970) ВІВТОРОК, 23 ЛИСТОПАДА 2010 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР:

У серці Європи

Сьогодні й завтра Голова Верховної Ради Володимир Литвин перебуватиме з офіційним візитом в Угорській Республіці.

У його програмі передбачена зустріч з Головою Державних Зборів Угорської Республіки Ласло Ковером, під час якої планується підписати Угоду про співробітництво між Верховною Радою України та Державними Зборами Угорської Республіки.

В. Литвин також має намір зустрітися з Президентом Угорської Республіки Палом Шміттом, віце-прем'єр-міністром Угорської Республіки Жолтом Шем'єном та з представниками української громади Угорщини.

Прес-служба Верховної Ради.

Азаров налагоджує співпрацю з Лівією та Єгиптом

Від учора Прем'єр-міністр України Микола Азаров перебуває з офіційними візитами в Лівії та Єгипті. Зокрема, у Лівії відбудеться засідання спільної комісії з економічного та торговельного співробітництва. Під час цього засідання планується підписати низку документів: протокол, угоду про співпрацю між Укрінформом та лівійським інформаційним агентством «Джана», а також угоду про співробітництво між торгово-промисловими палатами Києва та Тріполі. А 24 листопада Микола Азаров прибуде до Єгипту. Там відбудеться засідання спільної єгипетсько-української торговельно-економічної комісії. З української сторони її очолюватиме міністр промислової політики Дмитро Колесніков. Заключне засідання комісії відбудеться за участю прем'єр-міністрів обох країн.

Є план дій, щоб скасувати візовий режим



Учора в Брюсселі закінчився саміт Україна—ЄС. Делегацію нашої держави очолював Президент Віктор Янукович. Як і очікувалось, Україна отримала План дій з введення безвізового режиму. Виконання цього документа не означає, що візи для українців скасують автоматично. Проте в інтерв'ю «Голосові України» голова Представництва ЄС в Україні, посол Жозе Мануел Пінту Тейшейра, пояснив, що «план дій має на меті надати нашій країні перелік реформ та заходів, які необхідно реалізувати для того, щоб рішення про скасування візового режиму було прийнято».

СТОР. 7

Президент України Віктор Янукович, Президент Європейської Ради Г. Ван Ромпей (ліворуч) **та Президент Європейської комісії Ж. М. Баррозу.**

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

ДНІ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ» НА ОДЕЩИНІ

Автобус у місті: джерело небезпеки або засіб пересування?

За день до початку роботи «Голосу України» в Одеській області організація багатодітних матерів Одеси зробила заяву, що дітей, які мають на руках спеціальні посвідчення й користуються правом безплатного проїзду в міському транспорті, на деяких автобусних маршрутах водії виганяють із машин, не дають їм можливості добратися до школи, спортивних секцій, гуртка художньої самодіяльності. Чи відповідає ця заява дійсності? Ця тема порушувалася у ВАТ «Південьтранс», автобуси якого здійснюють перевезення пасажирів зі спального району житломасив Котовського — до центру міста. «Проблема, яку підняли багатодітні матері, обговоренню не підлягає, і відповідь на неї однозначна: за наявності пільг діти з таких родин мають перевозитися безплатно. Що ми й робимо», — заявило керівництво підприємства. Втім, під час зустрічі з трудовим колективом цього найбільшого підприємства-автоперевізника Одеси йшлося не тільки про пільгову категорію пасажирів. Водії, інженери, слюсарі, ремонтники піднімали питання, які сьогодні вимагають негайного вирішення. Серед них такі: зменшення кількості маршруток, що перевозять невелику кількість пасажирів, і заміна їх на лініях великовантажними автобусами. Технічне обслуговування й технічні огляди автобусів повинні проводитися у встановлені терміни, інакше автобус перетворюється на джерело підвищеної небезпеки.

Про проблеми громадського транспорту Одеси читайте в найближчих номерах «Голосу України».

Леонід БРОВЧЕНКО, В'ячеслав ВОРОНКОВ.

ПОДІЇ

Шукають давні «Кобзарі»

На Рівненщині стартував широкомасштабний просвітницько-дослідницький проект «Найстаріший «Кобзар» у моїй родині». Він розрахований на те, що учнівська молодь вестиме пошук старих «Кобзарів», вивчатиме їхні долі та долі людей, що опікувалися виданнями минулих віків... Уся ця пошуково-дослідницька робота має втілитися в літописне видання «Найстаріший «Кобзар» у моїй родині».

— Ідея про такий масштабний захід з'явилася після серії газетних матеріалів, присвячених давнім «Кобзарям», — розповідає ініціатор Наталя Савчук, — зокрема, тим, які мають причетність до Рівненщини.

СТОР. 11

Це точно не грип...

У школах Томашпільського району на Вінниччині дітям дають часник і цибулю, а медиків вакцинують

Як і торік, спалах застудних захворювань на Вінниччині знову почався з південного Томашпільського району. Нагадаємо, троє людей, серед яких вагітна жінка, померли в цьому районі під час минулорічної епідемії. Причиною став вірус пташиного грипу.

СТОР. 12

КОРОТКО

■ У День святого Архістратига Михаїла в селі Підмихайля Калуського району Івано-Франківської області урочисто відкрито відновлений Свято-Михайлівський чоловічий монастир, **повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.**

■ Через те, що скінчилося пальне в катері, троє мешканців села Широкіне Новоазовського району (Донецька область) протягом доби дрейфували у відкритому морі. Нині їхньому життю нічого не загрожує, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

■ Прокуратура Сумської області порушила кримінальну справу за фактом розтрати майна ДП «Дубов'язівський спиртзавод», скоєного посадовими особами підприємства **(Укрінформ).**

Підприємства ПЕК з 1 жовтня заборгували за спожитий газ уже понад 1,52 млрд. грн.

Активізації регіональної співпраці сприяють парламентарії



Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Польща в Україні Яцеком Ключковським. Зустріч відбулася з нагоди завершення дипломатичної місії Я. Ключковського в Україні. Керівник парламенту подякував послу за роботу зі зміцнення українсько-польських взаємин на всіх рівнях, зазначивши, що наші країни мають спільну позицію у ключових питаннях.

Водночас Я. Ключковський високо оцінив внесок Голови Верховної Ради у розвиток парламентської складової міждержавних відносин, зокрема, в рамках Міжпарламентських асамблей Україна—Польща та Україна—Литва—Польща, зазначивши, що саме парламентарії сприяють активізації економічної та регіональної співпраці. Посол наголосив, що для представників польського політикуму та керівництва Польщі відносини з Україною завжди будуть пріоритетними.

В. Литвин також подякував за позицію польських парламентарії—членів Європейського парламенту щодо підтримки європейських прагнень нашої держави. Він наголосив на необхідності докладати всіх зусиль, щоб Україна утверджувалася в європейській спільноті.

Під час зустрічі обговорювалося також питання підготовки офіційного візиту в Україну маршалка сенату Республіки Польща Б. Борусевича, який відбудеться вже незабаром — наприкінці листопада цього року.

Прес-служба Верховної Ради.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У пошуках компромісу між інтересами держави і кожної людини

П'ять загроз і викликів

Політичні конфлікти та нестабільність у суспільстві є одним із ключових ризиків для національної безпеки. Таке переконання висловив Голова Верховної Ради Володимир Литвин в інтерв'ю телеканалу «Рада». Він, зокрема, зазначив, що на засіданні Ради національної безпеки та оборони, присвяченому обговоренню можливих ризиків і загроз, що постають перед державою у найближчій та віддаленій перспективі, він виклав своє бачення основних ризиків.

«Ключовою тезою» керівник парламенту назвав **питання міцності держави**, її незалежності, реальності чи формальності суверенітету. Другою проблемою, на його думку, є невідповідність соціальних зобов'язань та економічних можливостей держави.

Третьою, за словами Голови Верховної Ради, стала **проблема стабільності в суспільстві**, з огляду на те, що економічна нестабільність та конфлікти на рівні політиків і політичних сил загострюють ситуацію. У зв'язку з цим В. Литвин наголосив на важливості проведення діалогу як у політикумі, так і по лінії влада—суспільство. «Треба шукати компроміс між загальними інтересами держави та інтересами кожної людини», — сказав він.

Четверта проблема, на думку В. Литвина, полягає у **депрофесіоналізації кадрів та у «фактично партійному принципі формування влади»**, а також у необхідності розв'язання проблеми скорочення державного апарату й відповідних виплат чиновникам, що звільняються.

Керівник парламенту також звернув увагу на те, що внаслідок місцевих виборів значно оновився склад місцевої влади, і «постає запитання, наскільки ці люди можуть адекватно відповідати викликам, які стоятимуть перед органами місцевої влади»? «У цьому є великі питання, бо одна справа — партійна належність, а інша справа — знання місцевих проблем», — додав він. З цією проблемою, сказав В. Литвин, нерозривно пов'язані земельні питання, оскільки «є побоювання, що нові представники місцевої влади будуть приступати до звичного — ділити землю і нерухомість».

П'ятою проблемою Голова Верховної Ради назвав **загрозу для України опинитися обабіч світових процесів**. Він висловив побоювання, що інтерес до України буде втрачено і «глобальні гравці домовлятимуться між собою, у процесі домовленостей визначатимуть сфери впливу», а Україна виступатиме розмінною монетою у цих процесах.

Відтак парламентарій наголосив, що важливо «зберегти свою унікальність і водночас демонструвати послідовну зовнішню політику, а для цього потрібно мати потужну економіку, сконсолідоване суспільство, відповідальний політикум». «Це ключові виклики, на які потрібно дати адекватну відповідь у цьому і наступному роках», — підсумував він.

Суспільство має розуміти логіку закладених у бюджет параметрів

Спілкуючись в ефірі, Голова Верховної Ради висловив сподівання, що у грудні парламент відповідно до норм законодавства ухвалить закон про державний бюджет на наступний рік. В. Литвин зазначив, що для нього є важливим, наскільки пропонований бюджет відповідатиме соціальним очікуванням людей і чи буде цей документ «бюджетом розвитку, а не проїдання». Водночас він додав, що суспільство має розуміти логіку закладених у бюджет параметрів соціально-економічного розвитку. «Потрібно розуміти, що належить, з одного боку, нарощувати зусилля, щоб держава могла виконувати свої соціальні зобов'язання, і водночас вести діалог з людьми, щоб було розуміння нинішньої економічної ситуації», — сказав В. Литвин.

У цьому контексті Голова Верховної Ради наголосив на важливості проведення інвентаризації законодавства у соціальній сфері, щоб продемонструвати суспільству, скільки коштує виконання державою соціальних зобов'язань, а також наявні економічні можливості держави і шляхи нарощення економічного потенціалу. В. Литвин закликав зосередити зусилля на виконанні чинних соціальних законів, зазначивши, що необхідно «поступово рухатися до повного виконання соціальних зобов'язань держави, але в такий спосіб, щоб люди бачили, що зроблено сьогодні і що буде зроблено завтра і на перспективу».

«Потрібно забезпечити прогнозоване, прийнятне життя у країні. Для цього необхідно відкласти вбік різного роду політичні суперечки, сварки, з'ясування стосунків, оскільки цей сукупний негатив не додає оптимізму», — підсумував він.

Відповідаючи на запитання щодо Податкового кодексу, В. Литвин зазначив, що цей документ не є досконалим. Проте, сказав він, необхідно дати уряду, який несе відповідальність за економічну політику, можливість реалізувати своє бачення щодо врегулювання економічних процесів, «а головне — контролювати і вчасно поправляти, якщо ми побачимо, що ті чи інші рішення не працюють».

«Податковий кодекс — це складне рішення, і треба постійно здійснювати моніторинг, аналіз того, як будуть спрацьовувати ті чи інші норми, і вносити оперативні зміни», — сказав В. Литвин.

Керівник парламенту також висловив переконання, що пенсійний вік в Україні не збільшуватимуть. «На цьому потрібно поставити крапку, з огляду на те, що у нас низький рівень життя і дуже короткий період його тривалості», — сказав він, наголосивши на необхідності знайти інші шляхи розв'язання проблеми наповнення Пенсійного фонду.

Зосередитися на ухваленні непростих, але потрібних рішень

Попереднє ухвалення парламентом змін до Конституції з приводу проведення чергових виборів народних депутатів, Президента, депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів має остаточно зняти дискусії щодо дати парламентських виборів, припустив глава парламенту.

Підтримка відповідного законопроекту 305 депутатами «є свідченням того, що треба припинити будь-які розмови про дату виборів — вона вже чітко визначена проектом закону, а зосередитися на головному — практичній роботі, прийнятті дуже складних, доволі непростих, але конче потрібних для країни рішень, і на черзі — питання державного бюджету на 2011 рік».

Керівник парламенту вкотре наголосив, що закони не мають зворотної сили. Верховна Рада нинішнього скликання, нагадав він, обиралася у 2007-му строком на п'ять років. Правники і політики, додав В. Литвин, можуть вести дискусії щодо термінів виборів, але «це не повинно домінувати в суспільному житті, це не є головним і визначальним», — підкреслив він.

Прес-служба Верховної Ради.

Якими будуть нові виборчі правила для народних депутатів

Імовірна дата наступних чергових парламентських виборів відома — осінь 2012 року. Принаймні такого висновку дійшов Конституційний Суд, а народні депутати його підтримали. Тим часом без остаточної відповіді залишається запитання: якою саме буде система майбутніх перегонів. Тим паче що думки парламентаріїв стосовно цього кардинально різні. Це засвідчила спільна прес-конференція народних депутатів Михайла Чечетова (Партія регіонів), Юрія Ключковського («НУ—НС») та Олега Зарубінського (Народна партія).



Написанням тексту нових виборчих правил нині опікується робоча група, створена за ініціативи Президента. Результат своєї роботи вона має представити на початку травня наступного року. Наразі в законопроекті має бути враховано два «непорушні правила». Поперше, участь у перегонах повинні брати лише партії, і ніяких блоків. Бо «більшого обману, ніж блоки, й бути не може», — вважає **Михайло Чечетов.** Та й зарекомендували себе такі об'єднання не досить добре. «Нехай партія самостійно пройде в парламент і вже там, якщо забажає, об'єднується у блок», — сказав регіонал. Подруге, система виборів має бути змішана. Тобто 50 відсотків обиратимуться за партійними списками, решта 50 — за мажоритаркою. Зробити систему цілком мажоритарною депутат вважає не зовсім правильним, адже нікому буде відповідати за політичну ситуацію в країні. Крім того, вибори, які відбудуться у рік проведення в країні чемпіонату з футболу, на переконання регіонала, ще більше закріплять позитивний імідж країни на міжнародній арені. Та й часу для підготовки якісного документа в такому разі буде більш ніж достатньо.



На думку **Олега Зарубінського,** виборець має достеменно знати, коли саме відбудуться наступні парламентські, президентські чи місцеві вибори. У цьому сенсі оптимальним варіантом є напрацювання Виборчого кодексу, який закріпив би правила всіх перегонів на десятиліття. Лихоманка під час прийняття виборчих правил не потрібна, переконаний він. А от система, за якою обиратимуться парламентарії, на думку О. Зарубінського, має бути мажоритарною. «Її можна критикувати, але все пізнається в порівнянні. І гіршого варіанта, ніж нині чинна система, немає», — констатував він. До того ж наявність мажоритарної складової позитивно позначиться на роботоздатності та відповідальності парламенту, впевнений депутат. Утім, він припускає як компроміс застосування змішаної системи. Підтримує депутат також ідею відмови від блоків. Адже час, за його словами, переходити до партійної ідентифікації.



Натомість народний депутат **Юрій Ключковський** («НУ—НС») вважає, що питання про можливість проведення виборів навесні 2011 року ще не знято остаточно. Адже, на жаль, у нас є практика ухвалення відповідних рішень безпосередньо напередодні перегонів, як це було з президентськими та місцевими виборами. На думку Ю. Ключковського, головне питання полягає не в тому, чи зможуть блоки брати участь у перегонах, хоча сам депутат не є їх прихильником, і не в тому, яка буде система виборів, хоча мажоритарну та змішану системи він вважає корупційними, а у тому, наскільки гарантуватиметься проведення чесних, відкритих, прозорих виборів. «Головне, як зробити так, щоб той, хто виграв голосування, гарантовано отримав мандат. Бо сьогодні абсолютна більшість місцевих депутатів виграли не голосування, а підрахунок голосів», — сказав він. У разі, якщо виборче законодавство змінюватимуть у «швидкому темпі», то, за словами Ю. Ключковського, це буде свідчити про зняття будь-яких запобіжників для фальсифікації та втручання влади у виборчий процес. Тож говорити про демократичні вибори вже не доведеться.

Олена ГОРБУНОВА.

«Ключовою тезою» керівник парламенту назвав питання міцності держави, її незалежності

День Свободи відзначено протестами проти Податкового кодексу

Цьогорічне відзначення Дня Свободи з масовими протестами підприємців проти Податкового кодексу збіглося випадково, проте цілком можливо, що невдовзі це свято таки стане справжнім днем захисту прав і свобод громадян.



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Принаймні вчорашні події на Майдані Незалежності **(на знімку)**, де протестувальників зібралося навіть більше, ніж їх було там 22 листопада 2004 року, за своєю атмосферою дуже нагадували часи Помаранчевої революції. Бо й цього разу люди приїхали до Києва не тому, що їм заплатили, а з власної ініціативи та за власні гроші. До того ж, як і в 2004 році, зі сцени лунали повідомлення про те, що міліція гальмує автобуси з протестувальниками та що заарештовують учасників акцій протесту, зокрема у Хмельницькому. Відповідною була й реакція на ці події з боку тих, хто зібрався на майдані. «От щойно нам повідомили, що на Кіровоградщині міліція перегородила шлях автобусам і забрала у водіїв документи, але перевізники, попри все, таки їхатимуть на Київ», — звертається до майдану представник Асоціації вільних перевізників. А підприємець із Запоріжжя Лідія Кривенко заявила, що запоріжці обурені арештами в Хмельницькому, тож якщо влада не відпустить заарештованих, то «до Хмельницького з'їдеться вся Україна».

До учасників зібрання також звертаються представники опозиційного крила парламенту. Зокрема, народний депутат Оксана Продан (БЮТ-«Батьківщина») ще раз констатувала, що, попри заяви влади про спрощення життя підприємцям, норми Податкового кодексу передбачають, що всі платники єдиного податку мають вести повний бухгалтерський облік, що їм заборонено торгувати одне з одним та вести оптову торгівлю, а водночас цей кодекс дає податківцям право будь-коли приходити на будь-яке підприємство. Олесь Доній («НУ—НС», «За Україну») нагадав, що 20 років тому студенти поставили на майдані намети, щоб виборювати незалежність і вибороли її, а шість років тому тут було встановлено намети, щоб виборювати свободу і громадяни її вибороли... «Але хіба ми думали тоді, що влада так ставитиметься не лише до підприємців, але й до всіх громадян?» — запитав він та заявив, що, вбиваючи мале підприємництво, влада намагається знищити базу підтримки громадських організацій та громадянського суспільства.

Лідер «Фронту змін» Арсеній Яценюк подякував усім, хто зібрався на київському майдані та на всіх майданах України, за їхнє бажання і волю «боротися за власне майбутнє і майбутнє країни». «Я пригадую, що й сам у 90-х роках стояв на базарі у Чернівцях, щоб прогодувати свою родину, щоб прогодувати своїх батьків, які викладали у Чернівецькому університеті», — сказав політик та закликав малий бізнес не відступати, бо інакше завтра «вони доберуться до середнього бізнесу, до бюджетників і, врешті, до всієї країни». Близько 11-ї години протестувальники по вулиці Інститутській вирушили на Банкову, щоб передати свої вимоги адміністрації Президента. Вони, зокрема, вимагають від глави держави накласти вето на Податковий кодекс та відправити у відставку його авторів. Прибувши до будинку адміністрації, представники підприємців офіційно зареєстрували документ зі своїми вимогами. Проте, як повідомила народний депутат, голова Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики і підприємництва Наталія Королевська, оскільки Віктор Янукович перебуває в Брюсселі, то в адміністрації «немає жодної людини, уповноваженої на сьогоднішній момент вести переговори». Виходячи з цього, учасники акції протесту проти Податкового кодексу оголосили про намір встановити біля адміністрації Президента наметове містечко та заявили, що на реакцію глави держави чекатимуть до 18-ї години. «Якщо до 18-ї години не буде відповіді, то о 19-й на Банковій збереться ініціативна група з проведення референдуму про припинення повноважень Верховної Ради та Президента» — таку заяву було зроблено під час мітингу на Банковій.

Після цього більшість протестувальників повернулася на Майдан Незалежності, де триватиме безстроковий мітинг.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Інші фото з цієї події шукайте в фотомагазині на сайті www.golos.com.ua.

У НОМЕР

Микола ТОМЕНКО: «Тримайтеся героїчної козацької традиції»

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко взяв участь у заходах, які відбувалися в козацькому селищі Мамаєва Слобода, що в столиці. Там посадили алею з дубів із визначних козацьких місць України. М. Томенко зробив і свій внесок, посадивши в «Родовому козацькому гаю» саджанець дуба з Чорнобаївського району Черкаської області — села, де народився український богатир Іван Піддубний.



Виступаючи перед початком заходу, М. Томенко зазначив, що «сьогодні нам необхідно підживитися духом та енергією нашої величної героїчної історії, а тому я підтримую цю ініціативу й хочу, щоб на цій алеї був дуб з місця, яке народило визначного українця, представника великого козацького роду, непереможного богатиря Івана Максимовича Піддубного».

М. Томенко наголосив, що нині, як ніколи, українцям потрібно зберегти риси мужності, лицарства, відданості українській справі. «Бо складається враження, що вже в XXI столітті знову проявляється типова українська «хвороба спини», — сказав він, пояснивши, що «дуже багато відомих людей так почали прогинати спину перед новою владою, що забули, що вони українці, та забули нашу українську історію і українську культуру».

Заступник глави парламенту привітав усіх учасників та назвав такого роду заходи надзвичайно важливими.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.



Фото автора.

Кулуари, символіка та інші таємниці будинку по Грушевського, 5

Про це розповідає головний консультант Інформаційного управління Верховної Ради України Олена Демченко* (на знімку ліворуч) *під час екскурсії будинком парламенту.

А подивитись і послухати тут є що: дбайливо збережене панно часів радянської країни, оздоблення й вишукані люстри, легендарна сесійна зала — всі вони німі свідки історії держави і становлення незалежності. Громадяни країни мають знати, де працюють їхні обранці, впевнена наш гід. До речі, цей будинок — єдиний з нинішніх «державних», який зводився саме для парламенту і не змінював цільового призначення.

24 травня 2004 року Володимир Литвин підписав положення щодо проведення відкритих відвідувальних заходів Верховної Ради. Назвали їх саме так, а не екскурсіями, щоб це було безплатно для відвідувачів. Докладна інформація, як організувати ознайомлення з легендарним будинком, є на сайті portal.rada.gov.ua.

На знімку: цього дня завітали активістки Центру у справах сім'ї та жінок Шевченківського району столиці.

Анастасія СИРОТКІНА.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Засекречена інформація залишиться

Верховна Рада вже незабаром може ухвалити угоду між Кабінетом Міністрів України та Великою Соціалістичною Народною Лівійською Арабською Джамагирією про взаємну охорону секретної інформації. Принаймні, на засіданні парламентського комітету у закордонних справах рекомендовано ратифікувати цю угоду.

Автори проекту закону про ратифікацію (а до суб'єктів цієї законодавчої ініціативи належить Кабмін) стверджують, що угода необхідна для створення правових засад для захисту секретної інформації, обмін якою, у разі потреби, здійснюється між сторонами в ході співробітництва у сфері оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки та охорони правопорядку в рамках окремих контрактів. Угода забезпечує виключно рівноправний, партнерський характер взаємовідносин у процесі інформаційного обміну, не надає жодних переваг тій чи іншій стороні та зобов'язує сторони вживати необхідних заходів для охорони отриманої в рамках співробітництва інформації.

Водночас на засіданні наголошувалося, що угода встановлює еквіваленти грифів секретності, які використовуються в Україні та Лівії, порядок їх зміни або скасування, взаємного обміну і поводження з секретною інформацією, вирішення спірних питань та визначає компетентні органи сторін, відповідальних за реалізацію положень.

До слова, не заперечують проти ратифікації угоди між обома державами, підписаної, нагадаємо, ще в травні 2009 року у місті Тріполі, і фахівці головного науково-експертного управління апарату Верховної Ради. У своєму висновку вони наголошують, що її ратифікація відповідатиме національним інтересам нашої країни.

Надія СМІЯН.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Осінній марафон

Як і прогнозувалося, Конституційний Суд оприлюднив висновок щодо законопроекту про внесення змін до Основного Закону. Законопроект передбачав, що парламентські вибори мають відбутися наприкінці п'ятого року повноважень народних обранців в останню неділю жовтня, президентські — в останню неділю березня п'ятого року повноважень глави держави, до місцевих органів влади — в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень. Конституційний Суд визнав, що законопроект відповідає вимогам статей 157 і 158 Основного Закону країни. Тож щоб зміни набули чинності, потрібно знайти 300 голосів народних депутатів.

Натомість у парламенті хтось заблокував гнізда для депутатських карток, щоб унеможливити голосування. Голова Верховної Ради Володимир Литвин назвав це «терористичними діями» і закликав народних обранців не опускатися «до печерного рівня». Дехто з оглядачів цей учинок пов'язує із прагненням опозиції не дати можливості проголосувати проект закону про зміни до Конституції у першому читанні. Адже відомо, що, аби вони набрали чинності, на одній сесії треба, щоб їх попередньо підтримали 226 парламентаріїв, а на наступній — у цілому проголосувало 300. Проте, схоже, це так і станеться: попри все, 305 народних обранців попередньо схвалили законопроект про внесення змін до Конституції щодо термінів повноважень Верховної Ради, Президента і місцевих органів влади.

Водночас підвищується градус напруження у суспільстві після прийняття Податкового кодексу. Чимало аналітиків і економістів переконані: деякі його норми вбивають дрібний і середній бізнес. Зокрема, прогнозується, що з 4,5 мільйона дрібних підприємців 10 відсотків можуть поповнити лави безробітних. Отож акції протесту дрібного і середнього бізнесу тривають по всій країні. Їх організатори звернулися до Президента Віктора Януковича із закликом застосувати вето до прийнятого Податкового кодексу. Вони висунули главі держави ультиматум: якщо він підпише кодекс, учасники акцій протесту почнуть збір підписів за проведення референдуму про довіру чи недовіру Президенту і Верховній Раді.

Протестувальників уже підтримують не тільки опозиційні партії, а й деякі місцеві органи влади. Зокрема, сесія Сумської міської ради проголосувала за висловлення недовіри нинішньому складу Кабінету Міністрів і відставку з посад прем'єра Миколи Азарова, віце-прем'єра з питань економічної реформи Сергія Тігіпка і голови Держкомпідприємництва Михайла Бродського.

Схоже, нинішня влада опинилася-таки у складному становищі. Після переговорів з місією Міжнародного валютного фонду знову з'явилися чутки про підвищення на 50 відсотків ціни на блакитне паливо для населення з 15 квітня наступного року, а ще — про початок пенсійної реформи з 2011 року. А це, безумовно, викличе нову хвилю протестних настроїв, про що свідчать події у Франції. На непопулярний крок пішов і уряд Німеччини: у майбутньому в цій країні пенсійний вік піднімуть до 70 років, хоча найближчим часом його збільшать лише на два роки — до 67.

А це свідчення, що світова економіка ніяк не може відійти від фінансової кризи, а тому очікувати пожвавлення у реальному секторі України також не доводиться. Недаремно Президент Віктор Янукович розкритикував прем'єра Миколу Азарова за переможні реляції. І наголосив, що треба реально оцінювати стан економіки.

Отож можна зробити висновок, що невдовзі Кабінет Міністрів може очікувати кадрова реорганізація. Оглядачі сходяться на думці, що першими жертвами затяжного осіннього марафону можуть стати той-таки Сергій Тігіпко, який не зміг вплинути на позицію Міністерства фінансів і Податкової адміністрації, та Михайло Бродський — головний ідеолог зростання податкового навантаження на дрібний і середній бізнес. Але прогнози робити ранувато. Останнє слово залишається все-таки за главою держави, бо саме він і прийматиме остаточні рішення.

Володимир КОРОЛЮК.

Учасники акції протесту проти Податкового кодексу оголосили про намір встановити біля адміністрації Президента наметове містечко

САМОВРЯДУВАННЯ

ПОЛТАВА

Полтавська облрада: знайомі все обличчя!

На першій сесії Полтавської обласної ради шостого скликання головою ради депутати обрали представника найбільшої фракції — Партії регіонів — Івана Момота.

Його кандидатура була, як казали ще за часів перебудови, безальтернативною. За таке рішення проголосували 103 із 115 присутніх депутатів. Проти — шестеро, а от комуністи взагалі не брали участі в голосуванні.

Івану Момоту 52 роки. Він уродженець села Гиряві Ісківці Лохвицького району Полтавської області. Закінчив Полтавський державний педагогічний інститут імені В. Короленка, Полтавський університет споживчої кооперації України. Трудову діяльність розпочав слюсарем-ремонтником на Полтавському тепловозоремонтному заводі, служив у Збройних Силах, викладав історію і суспільствознавство у Полтавському ПТУ №3, працював на різних посадах у комсомольських та партійних органах, заступником генерального директора, генеральним директором асоціації «Молодіжна ініціатива», директором ТОВ «АСМІ», заступником голови Полтавської облдержадміністрації. У квітні 2010 року на двадцять п'ятій позачерговій сесії обласної ради обраний заступником голови обласної ради.

Обрано на сесії й заступників голови облради. Так, першим заступником став Володимир Онищенко, який досі працював заступником голови Полтавської ОДА, а заступником — колишній голова облради Володимир Марченко.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ХЕРСОН

Думали — тимчасово, виявилося — надовго...

Головою Херсонської обласної ради на першій сесії обрано доктора сільськогосподарських наук, професора місцевого аграрного університету Віктора Пелиха.

За його кандидатуру віддали голоси 74 обранці з 82, п'ятеро проголосувало проти. Депутати нечисленної фракції «Фронт змін» від участі в голосуванні відмовилися.

Уперше в нове-старе крісло представник Партії регіонів сів 20 липня цього року після того, як у Київ на підвищення забрали його соратника Володимира Демьохіна. Тоді дехто з місцевих спостерігачів припускав, що професор обійняв посаду тимчасово.

Стосовно складу новообраної ради, то регіонали мають 58 мандатів, комуністи — 9, «Батьківщина» — 6, «Фронт змін» і «Сильна Україна» — по 3, «УДАР Віталія Кличка» — 2. Лише по одному депутатському посвідченню у кишенях посланців від Народної партії, НРУ і «Справедливості».

Василь ПІДДУБНЯК.

Перевірка транспорту — це вам не огляд

Особливо, якщо вона проводиться з відеозаписом

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Саме ці та ще багато інших цікавих нововведень пропонує законопроект «Про внесення змін і доповнень до деяких законів України (щодо впорядкування проведення перевірок технічного стану транспортних колісних засобів)».

Протоколи, талони та висновки

Передусім зміниться назва процедури. Замість усім звичного техогляду будемо проходити перевірку технічного стану автомобіля. Проводитимуть її станції діагностики. Порядок має встановити Кабмін, базові платежі за діагностику, видачу талона про проходження перевірки технічного стану, протоколу проходження діагностики, висновку станції діагностики про стан транспортного засобу також регулюватиме Кабмін.

Результатом проходження перевірки на станції діагностики будуть протокол проходження перевірки технічного стану транспортного засобу і висновок станції. До того ж процеси перевірки технічного стану повинні будуть проводитися із записом відеокамер, який в свою чергу зберігатиметься не менш як два з половиною роки.

Якщо внаслідок проходження перевірки технічного стану будуть відсутні несправності, то станція діагностики видасть протокол проходження перевірки технічного стану транспортного засобу і талон про проходження перевірки технічного транспортного засобу та в електронній формі повідомить Міністерство внутрішніх справ України. Якщо ж перевірку технічного стану не пройдено, то станція діагностики видасть протокол про проходження перевірки технічного стану транспортного засобу та свій висновок.

До речі, талон про проведення перевірки технічного стану транспортного засобу буде підставою для укладання договору страхування так званої «автоцивілки».

Але не лише техогляду стосуватимуться зміни. Теоретичний і практичний іспити для отримання права на керування транспортними засобами відповідної категорії складатимуться не в МРЕВ, а в ліцензованих навчальних закладах з підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації водіїв транспортних засобів. А ДАІ буде лише брати участь під час складання іспитів в навчальних закладах.

Крім цього, проект передбачає для водіїв можливість довіряти право користування приватним транспортним засобом іншій особі, яка має право на керування, довіреністю за своїм підписом. Що вийде з такої досить спрощеної процедури, поки що важко сказати. Крім цього, варто звернути увагу на зроблений у проекті наголос шляхом доповнення до Закону «Про дорожній рух»: штрафи, які накладає ДАІ за порушення проходження перевірки технічного стану транспортним засобом чи за порушення правил дорожнього руху сплачує власник транспортного засобу.

Відповідальність СТО

Станції діагностики, хоча, здається, мали б радіти майбутнім прибуткам, однак мають пам'ятати про штрафні санкції.

За інформацією, розміщеною на сайті Держкомпідприємництва, «представники Державтоінспекції підтримали ініціативу Держкомпідприємництва підвищити відповідальність техстанцій за видачу фіктивного висновку про перевірку технічного стану автотранспорту. Свою позицію вони озвучили на засіданні робочої групи у складі представників Держкомпідприємництва, ДАІ, Мінтрансу та станцій техобслуговування, які працюють над законопроектом комітету про технічний огляд. Пропонується за видачу фіктивного висновку накладати на техстанцію штраф від тисячі до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, за повторне порушення карати працівників станції виправними роботами строком до 6 місяців».



Крім цього, повідомляється про погодження Держкомпідприємництвом розробленого Мінтрансом проекту урядової постанови, яка визначає порядок перевірки суб'єктами господарювання технічного стану колісних транспортних засобів під час техогляду. «З її ухваленням в Україні вперше з'явиться єдиний порядок перевірки технічного стану авто. Підготовлена постанова передбачає, що процедура перевірки технічного стану має проходити за технологічною документацією, розробленою відповідно до нормативно-технічних документів, норм, нормативів і правил виробника автотранспорту. У свою чергу технологічна документація визначає процес перевірки та її тривалість залежно від категорії та призначення транспортного засобу. Постанова також містить вимоги до персоналу, що перевіряє технічний стан авто. Зокрема, якщо перевірку виконано неналежним чином, виконавець безкоштовно робить повторну перевірку та компенсує пов'язані з цим втрати замовника. Процедури проведення перевірки, прописані в проекті постанови, аналогічні тим, що пройшли необхідну апробацію і довели свою ефективність в європейських країнах. Мінтранс врахував також головне зауваження Держкомпідприємництва, яке виступило проти встановлення граничної межі вартості послуг з перевірки технічного стану під час державного техогляду».

Єдиний реєстр

Також законопроектом пропонується створити Єдиний державний реєстр колісних транспортних засобів, який буде вести МВС. Доступ до реєстру через телекомунікаційні засоби буде вільний. І за його допомогою можна буде отримати достовірну інформацію про:

зареєстровані на території України транспортні засоби;

видані індивідуальні номерні знаки;

дозволи на переобладнання транспортних засобів;

висновки про переобладнання транспортних засобів;

розшукувані транспортні засоби ;

викрадені, втрачені державні номерні знаки транспортних засобів;

викрадені, втрачені реєстраційні документи;

акредитовані автошколи та видані свідоцтва про їхнє закінчення;

торговельні організації та видані довідки-рахунки, номерні знаки для разових поїздок (транзит), акти приймання-передачі;

суб'єктів господарської діяльності (станції діагностики) та видані протоколи;

технічний стан транспортних засобів;

облік карток про дорожньо-транспортні пригоди;

видані посвідчення водія та прийняті іспити на право керування транспортними засобами;

адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху;

проведені технічні огляди транспортних засобів;

транспортні засоби, на яких правоохоронними органами накладено обмеження та які перебувають на контролі та в розшуку;

осіб у розшуку (надається ДІТ МВС України);

надходження інформації про сплату адміністративних штрафів у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху;

зафіксовані та розпізнані державні номерні реєстраційні знаки за допомогою встановлених на стаціонарних постах Державтоінспекції відеосистем фіксації номерних знаків;

реєстр обміну даними з Міністерством юстиції України та іншими центральними органами влади за визначенням Кабінету Міністрів України про скоєні іноземцями адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху.

Олена БЕСПАЛЬСЬКА

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Волинську облраду очолив член Народної партії

На Волині відбулася зміна керівництва обласної ради. Новим її головою став 56-річний Володимир Войтович.

Він — член Народної партії, обраний по мажоритарному округу в Рожищенському районі. Володимир Іванович учитель за фахом. До обрання на цю посаду працював головою Рожищенського райкому профспілки працівників освіти і науки, ще раніше — начальником Рожищенського районного відділу освіти, головою Рожищенської райдержадміністрації, начальником управління внутрішньої політики облдержадміністрації. Близькі до нього особи відзначають нового голову облради як толерантну, здатну до компромісів людину.

За нового голову облради проголосували 47 депутатів, за Анатолія Грицюка, який до цього не лише очолював найвищий представницький орган краю, а й обласну організацію ВО «Батьківщина», — 29.

Спрогнозувати такий результат за нинішнього розкладу сил в обласній раді було важко. Серед 80 нинішніх її депутатів 26 представляють ВО «Батьківщина», 22 — Партію регіонів, 7 — Народну партію (всі обрані по мажоритарних округах), 6 — ВО «Свобода», по 4 — «Єдиний центр» і «Наша Україна», 3 — «Фронт змін», 2 — ВО «Собор», по одному — Аграрна партія, КПУ, «Сильна Україна», Селянська партія, партії «За Україну» і «Солідарності жінок України».

Вирішальну роль у визначенні переможця відіграла підтримка Володимира Войтовича Партією регіонів і насамперед голови облдержадміністрації Бориса Клімчука, який нещодавно оформив своє членство в цій політичній силі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Луцьк.

Під бій курантів і фанфари військового оркестру

відкрилася перша сесія міської ради шостого скликання та відбулася інавгурація міського голови Михайла Сімашкевича («Сильна Україна»).

Згідно з протоколом виборчої комісії міський голова отримав 6865 голосів виборців, що становить 26 відсотків від тих, хто взяв участь у голосуванні. Благословив на відповідальну працю Михайла Сімашкевича єпископ Кам'янець-Подільський та Городоцький Феодор. Привітали його й керівники району. Тривалий час між владою міста та району панувала неприязнь, і лише в останні два роки цьому було покладено край. Дві територіальні громади навіть проводили разом чимало святкових заходів. Питання порозуміння з сусідами для кам'янчан дуже важливе. Голова Кам'янець-Подільської РДА Михайло Желізник побажав міській раді нового скликання не починати свою діяльність з конфронтації. «У районній раді ми разом з її головою Іваном Романчуком зуміли об'єднати всі політичні сили, ми вигнали з неї той «ящур», який заважав працювати, зичимо й вам не допускати його в себе».

Депутати обрали заступників голови та секретаря ради, членів виконкому. Найбільша фракція БЮТ, яка налічує 20 обранців (з півсотні депутатів), не претендувала на жодну з посад, відтак усі кандидатури, запропоновані міським головою, пройшли за істотної підтримки депутатського корпусу — від 40 до 45 голосів. Вочевидь, це свідчить про те, що опозиції в раді немає.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський.

Заступники отримуватимуть зарплату в одну гривню

Після першої сесії Полтавської міської ради новообраний міський голова Олександр Мамай видав першу «сенсацію»: його заступники (а віднині їх буде чотири) одержуватимуть символічну зарплату — одну гривню на місяць.

Вони, мовляв, люди самодостатні, тож, як кажуть, з голоду не помруть. У такий спосіб за рахунок економії з фонду заробітної плати можна буде здійснювати відповідні доплати рядовим працівникам міськвиконкому, які високими заробітками не страждають.

Дехто з журналістів, щоправда, пожартував, мовляв, за символічної оплати люди й працюватимуть символічно. Однак сам міський голова твердо переконаний, що у його команді люди сумлінні, адже всі вони переважно члени партії «Совість України», яка набрала більшість і в новому складі міської ради — 37 депутатів з п'ятдесяти.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Доступ до реєстру через телекомунікаційні засоби буде вільний

Про господаря, який «посіяв» мрії

САМОВРЯДУВАННЯ

У Львові відбувся Перший форум об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ). У форумі взяли участь близько 100 учасників з 17 областей, експерти з Литви, представники влади, наукових інституцій та громадських організацій. Пропозиції, вироблені під час дискусій, скеровані у профільні міністерства, Верховну Раду, Кабінет Міністрів та Президентові України.

Близько семи років тому у газеті «Голос України» було опубліковано статтю «Пілотні плани Василя Коцюка». Герой публікації захоплено малював майже фантастичні картини, як-от: у обшарпаних під'їздах «спального» району Сихова, де він мешкає, буде зроблено євроремонти, замінено дахи, облаштовано дитячі майданчики, місця відпочинку. І на все це вистачить грошей і можливостей. Залишалася «дрібничка»: вмовити мешканців «відірватися» від безпорадних ЖЕКів і господарювати самостійно.

Мені дуже хотілося вірити у те, що оптимізм та ентузіазм співрозмовника дадуть добрі результати, але... Надто вже потужною є ота «дрібничка» — інертність мешканців, переконання декого, що «прийдуть злодії і все відберуть» тощо. Зрештою, і я сама, і мої сусіди десятиліттями платимо за послуги, які нам не надають або ж виконують абияк. Але альтернатива ЖЕКу видається надто складною ...

Спливли роки. І ось у жовтні цього року у Львові відбулися дві знакові події. На початку місяця при міській раді створено Ресурсний центр для розвитку об'єднань власників багатоквартирних будинків (ОСББ). Його завдання — надавати консультації, організовувати навчання, семінари для ініціативних груп та керівників ОСББ. А наприкінці місяця відбувся згаданий форум, одним із ініціаторів та організаторів котрого був Василь Коцюк. Після форуму він запросив гостей на Сихів і показав свою матеріалізовану мрію.

— Ідея ОСББ у мене виникла давно, а у 1998 році я почав займатися нею практично, — розповідає Василь Коцюк, нині голова правління Асоціації ОСББ «Сихівчани».— Поштовхом стало те, що підвал нашого будинку завжди заливала каналізація. Ми чистили її два-три рази на місяць, закупили й поміняли за свої кошти крани. ЖЕК даремно було кликати. Бувало, чекаємо майстрів, а вони не приходять. Коли ми вже створили ОСББ, поміняли всю каналізацію. Спочатку було один-двоє однодумців, але вони загорались, як свічки, і... гасли. А коли треба було піти по квартирах й донести ідею ОСББ, я всі шість будинків обійшов особисто. Сприймали по-різному. І машину погрожували побити, і «мертву» воду підлити. Бо думали, що заберу ці будинки, продам їх, виживу мешканців із квартир і т. д. Кожну з 618 квартир відвідав від 6 до 10 разів. Бувало, навідуєшся вкотре і чуєш: «Прийди завтра, ми ще з жінкою порадимось», або «Зайди пізніше, бо я зараз дивлюсь фільм». ОСББ ми створювали протягом восьми років, і



Василь Коцюк — голова правління Асоціації ОСББ «Сихівчани».

увесь цей час велися переговори. Тепер навіть ті, хто були проти, кажуть, що вони помилялися і зараз — «за». Є і розчаровані, бо думали, що після утворення ОСББ треба буде менше платити, що манна з неба падатиме. Такого не буває, треба і самим попрацювати. В 2007 р. відбулися перші збори. А від січня 2008 р. ми запрацювали як асоціація.

Василь Коцюк за фахом — математик-програміст і економіст. Життя склалося так, що присвятив себе службі в армії. Коли звільнився з війська, усі знання і набуті навички стали в пригоді. Та найпотужнішим двигуном нової справи була його віра в те, що задумане неодмінно здійсниться. Реєстрацію ОСББ робив власним коштом, сім'я поставилися до такого кроку з розумінням. Фаховий математик подбав про матзабезпечення бухгалтерії: запросив програміста, поставив йому відповідне завдання.

— Я розробив свої тарифи, — каже Василь Коцюк. — Схема не схожа на ЖЕКівську. Люди зрозуміли, що квартплата витрачається на їхній будинок. В 12 будинках ми вже поміняли кабелі, сховали проводку, вона не висить. Усюди на вході вкрутили економні лампочки. Поміняли дахи в 10 будинках —це вже за рахунок міста. Міський голова Андрій Садовий підтримує ОСББ і де тільки може говорить про їх значення. Нині у Львові діє чотири асоціації ОСББ, а самих об'єднань близько чотирьохсот. Минулого року вони отримали від міста два мільйони 735 тисяч гривень. На це рік передбачено шість мільйонів гривень для першочергових ремонтних робіт у новостворених ОСББ. Хочемо створити громадське об'єднання «Молодий сихівчанин». З нового року облаштуємо оранжерею, де діти зможуть садити помідори-огірки і рибок, рептилій вирощувати. Залучатимемо дітей до праці, відповідно це і буде виховання. Оранжерею зробимо на кошти міста, а потім їх створюватимуть за нашим прикладом і в інших районах. Мене часто питають, чого ви цим займаєтесь? Та тому, що я цього хочу! На 11 квадратних метрах ми обслуговуємо 14 будинків. Та й про це приміщення говорили, що нібито я маю намір облаштувати кабінет для сина-стоматолога.

Нині Василь Михайлович виношує ідею створення фонду, який би акумулював кошти, необхідні для утеплення будинків. Він їздить до Києва, зустрічається із представниками різних інституцій і фундацій — американської, швецької. Їздить не з простягнутою рукою, а із конструктивними пропозиціями й програмою. Фонд збиратиме членські (від мешканців) та доброчинні внески. Щоб утеплити ззовні один будинок, потрібно 1,5 млн. грн. Де їх взяти? Василь Коцюк пропонує мешканцям зробити внески у фонд і на кілька років трохи підняти квартплату. Вже вісім голів ОСББ міста зацікавилися цією ідеєю і готові над нею працювати. А ще є плани створити асоціацію тих компаній-виконавців, які співпрацюватимуть з фондом і увесь час матимуть роботу — без тендера. Вони також мають зробити внески у статутний фонд.

Василя Коцюка запрошують в інші міста ділитися досвідом, навчати колег. Запрошують також у ті ОСББ, де виникають конфліктні ситуації і треба «розрулити» ситуацію.

— Я хочу довести, що ОСББ — це активна частина громади, — продовжує Василь Коцюк. — Це люди, які розуміють, що їхнє майно розпочинається з першої сходини і закінчується дахом. Це — спільна власність. Я впевнений, що усі перетворення у державі мають розпочинатися за ініціативи знизу.

Те, що я побачила у відремонтованих будинках, перевершило сподівання. У всіх під'їздах — двоє герметичних дверей, всі вікна — також герметичні. Стіни оздоблені декоративною штукатуркою пастельних тонів. Кожна багатоквартирна оселя розпочинається із... квітника. Буває, вазонки хтось цупить. Що ж, натомість з'являються нові. Буває, хтось викине сміття з балкона. Василь Михайлович «вирахує» зловмисника і настирливо попросить його вийти у двір і там поприбирати сміття, яке накидали інші. До слова, стіни під'їздів перед побілкою розчищають самі мешканці. Добровільно!

Нещодавно урочисто відкрили дитячий майданчика за участю представників Посольства Швеції, яке власне і виділило кошти. І що посольству до наших дітлахів? Що посольству до Василя Коцюка? У відповідь він усміхається. Все дуже просто. Є стара, як світ, істина: стукайте і вам відчинять. Треба лише збагнути новий алгоритм того «стукання»...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Фото автора.

Скільки депутатів потрібно райраді?

У законах «Про вибори депутатів Верховної Ради, АР Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» і «Про місцеве самоврядування» виявили розбіжності. З цією проблемою зіткнулися на Хмельниччині під час підготовки до народного волевиявлення. В обласній раді керувалися першим документом, який передбачає при змішаній системі пропорційну залежність кількісного складу райради від числа сільських рад, окремі ж районні ради під час формування списків відштовхувалися від другого закону, який вимагає обирати депутатів залежно від кількості населення.

На позачергову сесію Хмельницької обласної ради, по суті, винесли лише це одне питання. Попередньо свої пропозиції до нового кількісного складу висловили всі районні органи влади. Однак уже на засіданнях комісій облради, які передували сесії, в цифри почали вносити корективи. Представництво у деяких радах змінювалося на кілька мандатів, а в окремих — уточнення йшли на десятки.

Різноголосся в законодавчих нормах викликало непорозуміння на місцях. Старосинявська районна рада, наприклад, після виборів буде найменшою в області — до її складу увійде всього 34 депутати. Так вирішила обласна сесія. Дотепер у ній працював 51 обранець. А для наступного скликання теперішні обранці взагалі запропонували 68 осіб.

— За таке рішення ми і проголосували, — розповів голова Старосинявської районної ради Володимир Цимбалістий. — Ми керувалися принципом пропорційності до кількості населення, щоб інтереси кожного мешканця району представлялися рівномірно, незалежно від того, де він живе і до якої сільради належить. Крім того, вважали, що більше різних думок, цікавих пропозицій, нових ідей звучатиме під час роботи комісій і на сесіях, то більше користі для всієї громади.

Закиди з приводу того, що більша кількість депутатів може суттєво вплинути на бюджетні витрати, в даному разі перебільшені. Адже депутати районної ради працюють практично на громадських засадах. Левова частка витрат — це оплата 25 гривень за відрядження раз на квартал, коли всі з'їжджаються на сесію. Зрозуміло, що такі видатки серйозно не обтяжать місцевий бюджет. А от користі могло б бути більше, переконані тамтешні обранці.

Заради об'єктивності Володимир Цимбалістий додає, що і попередній закон не був досконалим. Адже саме він дав право райцентру висунути до ради аж півтора десятка представників, натомість інтереси окремих сіл взагалі ніхто не представляв.

Новий, на перший погляд, змінив ситуацію: тепер своє представництво в радах матимуть усі сільські ради.

— Але й тут не обійшлось без певних перекосів, — свої слушні зауваження робить голова Віньковецької районної ради Віктор Бурковський. — Окремі сільради в районі об'єднують три, а то й чотири села. Тож виходить, що інтереси кожної сільської громади знову не представлені сповна.

Віньковецький район теж опинився серед тих, чиї депутатські лави серйозно порідіють після виборів — замість сорока шести обранців там працюватиме лише тридцять шість. Правда, трагедії з цього ніхто не намагається робити. Навпаки, теперішній голова переконаний, що суть не в кількості обраних, а в якості їхньої роботи. Дотепер рада намагалася демонструвати єдність у прийнятті рішень, а міжпартійні чвари обходили її стороною. Зрозуміло, що за такого підходу ніхто особливо не став акцентувати увагу на змінах у кількісному складі.

Але не варто забувати, що подібну єдність можна побачити далеко не скрізь. У деяких райрадах політичні бої місцевого масштабу так і не затихали від минулих виборів. До того ж нинішні вибори стануть надзвичайно важливими для влади, котра всіляко намагатиметься зміцнити свої позиції на місцях. Адже досі в переважній більшості районних та міських рад регіонали перебували у скромній меншості. Тепер перед ними стоять амбітні завдання утвердитись. Тож кожен мандат буде в ціні.

Чемеровецькій райраді зміни після виборів не загрожують: їй вдалося пройти між двома законами, як між краплями дощу, не втративши і не додавши жодного депутата.

Чемеровецькій райраді зміни після виборів не загрожують: їй вдалося пройти між двома законами, як між краплями дощу, не втративши і не додавши жодного депутата. Інтереси населення району, як і раніше, представлятимуть сімдесят обранців. Але це зовсім не означає, що місцеві активісти не мають своїх зауважень до законів. «Хіба запропонований варіант не порушуватиме інтереси великих громад? — запитує голова ради Федір Кравчук. — Адже виходить, що і населений пункт у кілька тисяч чоловік, і невеличкий хутір на кілька хат тепер матимуть однакове представництво».

Законослухняні депутати обласної ради готові були без суперечок затвердити на сесії кількісний склад райрад, ґрунтуючись саме на останньому законі про вибори, як раптом почули від народного депутата Лева Бірюка, що всі ці пропозиції суперечать закону про місцеве самоврядування, а тому є нелегітимними.

Цей виступ викликав жваве обговорення серед депутатів. Але показово, що сперечалися не по суті законів, бо всі одноголосно вирішили, що «найправильнішим» законом є той, що прийнятий пізніше. Виступаючі в один голос дорікали і нардепу, і Верховній Раді в цілому, бо хто ж врешті-решт приймає закони? І хто має стежити за їх узгодженістю? Чому в районі чи області повинні ламати голову над тим, який документ правильніший? Адже ситуації двоякого прочитання того чи іншого законодавчого документа чи повного заперечення одного іншим — не дивина.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

У НОМЕР

ЖИТОМИРСЬКА ОБЛАСТЬ

На заморожений об'єкт знову прийшли будівельники

Відновлено будівництво Брусилівської районної лікарні. Розпочали її споруджувати ще в липні 1994 року. 2001 року було введено в дію перший пусковий комплекс, що включав у себе палати на 20 ліжок і допоміжні споруди та мережі, зокрема котельню, пральню, харчоблок.

А от будівництво другого комплексу тоді припинилося. До нього входить передусім головний чотириповерховий корпус, де мають розміститися різні відділення, а також очисні споруди. Як повідомив голова облдержадміністрації Сергій Рижук, постановою Кабінету Міністрів України на нинішній рік передбачено субвенцію з державного бюджету районному бюджету Брусилівського району на будівництво другого пускового комплексу центральної районної лікарні — три мільйони гривень, і ці кошти вже надійшли. Керівник області нагадав, що в районі проживає багато переселенців з територій, уражених радіацією після аварії на ЧАЕС, тож буде зроблено все, щоб наступного року будівництво завершити.

Олексій КАВУН.

СЕВАСТОПОЛЬ

Студентам дають шанс стати чиновниками

Шестеро студентів міських вузів незабаром почнуть стажування в Гагаринській райдержадміністрації Севастополя. За п'ять місяців — на такий строк розрахована програма стажування — потенційні держслужбовці на семінарах, за «круглими столами», у поїздках по інших регіонах України повинні будуть остаточно визначитися у виборі професії.

За словами начальника відділу реалізації державної політики в сфері державної служби й місцевого самоврядування по Севастополю Віталія Айрапетяна, у такий спосіб влада шукає талановиту й здатну до держуправління молодь: "Це той внутрішній кадровий резерв, який, якщо з ним сьогодні не працювати, завтра не з'явиться».

Судячи з того, що в Севастополі кожен третій державний службовець — віком до тридцяти років, система відбору керівників через програму стажувань себе виправдує. Водночас статистика свідчить, що найбільша плинність чиновницьких кадрів — серед молоді.

Микола МАГДИЧ.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків, вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Волинця М. Я.:
Стайкова Сергія Валерійовича (номер посвідчення 190/13);

народного депутата України Гудими О. М:
Вихопня Андрія Григоровича (номер посвідчення 453/19);
Дяківа Ігоря Васильовича (номер посвідчення 453/10);
Копія Юрія Юрійовича (номер посвідчення 453/20);
Лози Володимира Васильовича (номер посвідчення 453/21);
Мазура Юрія Миколайовича (номер посвідчення 453/03);
Накрийка Василя Івановича (номер посвідчення 453/09);
Панкевича Олега Зіновійовича (номер посвідчення 453/12);
Симака Дмитра Михайловича (номер посвідчення 453/02);
Стецури Мар'яни Богданівни (номер посвідчення 453/11);
Яцука Богдана Васильовича (номер посвідчення 453/22);

народного депутата України Надоші О. В.:
Нагаєвського Артема Сергійовича (номер посвідчення 487/30);
Кухарчука Ігоря Анатолійовича (номер посвідчення 487/07);
Оліфіренка Володимира Васильовича (номер посвідчення 487/08);

народного депутата України Пінчука А. П.:
Смерчанського Ігоря Васильовича (номер посвідчення 498/21);
Сиромятнікова Романа Михайловича (номер посвідчення 498/19);
Куца Георгія Валерійовича (номер посвідчення 498/12);
Фролова Антона Олександровича (номер посвідчення 498/03);

народного депутата України Стретовича В. М.:
Коржевського Юрія Володимировича (номер посвідчення 356/09).

Управління кадрів.

В очікуванні змін: конституційно-правовий дискурс

30 вересня 2010 року Конституційний Суд України скасував Закон України від 8 грудня 2004 року «Про внесення змін до Конституції України», повернувши державі й суспільству Основний Закон у редакції 1996 року. Прийняття цього рішення Конституційним Судом України не лише означає відновлення конституційної законності, а й ставить питання щодо реформування норм Конституції України 1996 року, яка, на жаль, не є досконалою.



Проблема конституції — це кардинальна проблема державотворення, оскільки саме конституція, її прийняття перетворюють населення на народ, який має власну державність. У кожного народу свій шлях конституційного розвитку, своя особлива доля, своя історія. Є щасливі народи, які отримали оптимальну модель конституційно-правового регулювання й, відповідно, оптимальну модель державного управління чи не з першої спроби; але у більшості випадків процес державотворення пов'язаний із низкою спроб і помилок. Показовим у цьому сенсі є державно-правовий досвід, з одного боку, США, а з другого — Франції.

Український досвід конституційного творення не можна визнати вдалим. Навіть більше, Конституція України 1996 року підтверджує народну прикмету: не слід починати велику справу у високосний рік — не буде ця справа вдалою. Однак проблеми конституційно-правового реформування в Україні сталися не через високосний рік — це лише забобони й дивний збіг обставин (кожні чотири роки, які збігаються з високосним роком, в Україні відбуваються події, важливі для її конституційного розвитку). Причиною існування конституційних проблем є відсутність зваженого й об'єктивного підходу до змісту Конституції України.

Українські політики, ті, від кого залежить визначення форми державного правління, за політичними битвами забувають, що конституція є своєрідним суспільним договором, укладаючи який, його учасники не знають, яке місце щодо влади вони отримають після того, як договір набере чинності (чи будуть вони у владі, чи в опозиції), і за таких умов приймають документ, який передбачає систему дієвого контролю за владою, її відповідальність та широкі права опозиції.

Конституція України сприймається не як суспільний договір, а як засіб досягнення вкрай мінливої політичної мети. Як наслідок, упродовж усього часу незалежності держава намагається розв'язати проблему конституції, проблему конституційно-правової реформи. При цьому зауваження викликає не так зміст, як загальний підхід до реформування, який характеризується мінливістю реформаторських ідей, їх залежністю від політичної ситуації та політичної вигоди, що спричиняє нелогічність, непослідовність, неоднозначність та внутрішню суперечність змін до Конституції. За таких умов процес конституційно-правового реформування (точніше, неконституційно-політичного) буде нескінченний: норми Конституції, що суперечать політичним цілям, «незручні», «невигідні» норми, будуть переписуватися, по-різному тлумачитися або просто ігноруватися.

Здійснюючи серед інших функцій установчу, конституція встановлює систему вищих органів державної влади, спосіб їх організації та взаємодії, визначає їхню компетенцію та функції. Саме ці норми є найбільш проблемними, саме навколо них в Україні точиться політична боротьба.

Першочергове питання, яке підлягає вирішенню, — питання форми державного правління. Україна є республікою, — говорить стаття 5 Основного Закону. Однак, який тип республіканського правління є найбільш прийнятним для України?

Зазначимо, що будь-яка система має як свої переваги, так і недоліки. Зокрема, однією з позитивних рис президентської республіки є сильна виконавча влада, але при цьому уряд може вийти з-під парламентського контролю. До переваг парламентської форми, безумовно, слід віднести відповідальність уряду перед представницьким органом, до недоліків — урядову нестабільність, часту зміну кабінетів, кризи у сфері виконавчої влади. Спроби уникнути недоліків «чистих» форм правління й одночасно втілити їхні переваги призвели до появи змішаної республіки. Однак, практика функціонування змішаних республік (парламентсько-президентських, президентсько-парламентських, напівпрезидентських, напівпарламентських тощо) засвідчує, що змішана республіка поєднує не переваги, а недоліки чистих форм правління.

Крім того, змішана форма правління може надати главі держави значну владу, характерну для президентського режиму, і при цьому звільнити його від обов'язків та відповідальності, котрі за умов президентської форми правління невіддільні від повноважень. До цього слід також додати ризик владного протистояння всередині виконавчої влади, між главою держави та главою уряду.

> **Крім того, змішана форма правління може надати главі держави значну владу, характерну для президентського режиму, і при цьому звільнити його від обов'язків**

Останні зауваження є справедливими щодо форми правління сучасної України, яка є прикладом втілення змішаної системи у її найгіршому варіанті як за скасованої редакції Конституції 2004 року, так і за чинною редакцією 1996 року.

Вибір тієї чи іншої форми республіканського правління є політичним вибором держави. Він буде вдалим, якщо конституція, по-перше, встановлює чітке розмежування функцій та компетенції між вищими органами державної влади, і, по-друге, забезпечує їх відповідальність, а також, як результат, довіру до них з боку населення.

Жодна політична система, навіть найдосконаліша, не застрахована від виникнення політичних конфліктів: протистояння між законодавчою і виконавчою владою закладено принципом розподілу влад, випливає із системи стримувань і противаг. Інше питання — чи передбачає конституція правові механізми виходу з політичної кризи; якщо ні, політична система, створена на підставі такої конституції, є не лише неефективною, а й становить серйозну суспільну небезпеку.

Попри те, що Конституція України в редакції 1996 року, з точки зору чіткості конституційних приписів, є дещо кращою за скасовану редакцію 2004 року, вона має низку недоліків, найсуттєвішим серед яких, на нашу думку, є серйозні розбіжності між фактичним та формальним статусом глави держави. На конституційному рівні закріплено таке співвідношення в системі президент—парламент—уряд, за якого Президент України, який формально не належить до жодної з гілок влади, фактично має статус глави виконавчої влади і не підлягає відповідальності; Прем'єр-міністр України, попри те, що формально очолює уряд, фактично здійснює номінальні урядові повноваження й виконує роль «хлопчика для побиття», відповідаючи за президентські рішення і дії у виконавчій сфері; Верховна Рада України, зважаючи на ці особливості конституційно-правового регулювання, позбавлена можливості забезпечити належну відповідальність органів виконавчої влади.

> **Історія засвідчує, що у разі відсутності юридичної відповідальності державно-владних суб'єктів її місце заступають політичне свавілля й розправи.**

Можна запропонувати два шляхи реформування існуючої системи. Перший полягає у переході до президентської форми правління. Для цього достатньо визнати Президента України главою виконавчої влади, розширити підстави притягнення Президента України до відповідальності та спростити процедури її реалізації (змінити статтю 111 Конституції України), зробивши у такий спосіб главу держави фігурою не лише політично сильною, а й юридично відповідальною. Другий, навпаки, передбачає послаблення повноважень глави держави, оскільки недоліком чинної редакції Основного Закону є занадто велика залежність Кабінету Міністрів України, прокуратури та деяких інших органів державної влади від волі й уподобань лише однієї особи в державі — Президента України. Цю проблему можна вирішити досить швидко й просто, якщо позбавити Президента України права самостійно припиняти повноваження голів зазначених органів державної влади.

Отже, перший і другий способи передбачають приведення у відповідність фактичного і формального статусів глави держави: якщо президент має суттєві повноваження у галузі виконавчої влади, його слід визнати вищим органом у системі виконавчої влади й установити його відповідальність; якщо президент не належить до жодної з гілок влади (у тому числі виконавчої), низка президентських повноважень має бути передана прем'єр-міністру.

Перший спосіб реформування, на нашу думку, більш вдалий, оскільки більшою мірою відповідає традиціям і ментальності українського суспільства. Визнання президента главою виконавчої влади потребує перегляду положень статті 111 Конституції України, яка встановлює підстави і порядок притягнення Президента України до конституційно-правової відповідальності (враховуючи складність процедури, статтю 111 Основного Закону в її нинішньому вигляді можна визнати статтею, що гарантує главі держави безвідповідальність).

Безвідповідальність влади є злом. Безвідповідальність — це іржа, яка роз'їдає систему органів державної влади в Україні, плекає нігілістичне ставлення до Основного Закону.

Хоч як це парадоксально, але політики, які перебувають при владі, насамперед, мають бути зацікавлені у наявності дієвих механізмів відповідальності. Як справедливо стверджував Жан-Жак Руссо, політична сила завжди має кінець, внаслідок чого найсильніший не може бути сильним настільки, щоб залишитися сильним назавжди. Відповідно, на обгрунтування своєї сили він має спиратися на право. В цьому контексті наявність реальних процедур відповідальності для політиків є гарантією від політичних розправ, яким вони можуть бути піддані після того, як втратять свої владні повноваження. Історія засвідчує, що у разі відсутності юридичної відповідальності державно-владних суб'єктів її місце заступають політичне свавілля й розправи.

Конституція посідає особливе місце в системі нормативно-правових актів. Це — Основний Закон держави й суспільства, від змісту норм якого залежить напрям та успішність їх розвитку. В якому напрямі розвиватиметься Україна як держава, чи буде цей розвиток успішним? — залежить від Конституції, оскільки саме вона є мірилом правомірності й неправомірності, легітимності й нелегітимності, законності й беззаконня.

Це акт, який характеризується підвищеною стабільністю та підвищеною охороною з боку суспільства й держави, регулює найважливіші суспільні відносини. Саме тому до якості норм конституції висуваються особливі вимоги.

Україна вже має негативний досвід прийняття конституції поспіхом, який помножується на не менш сумний досвід внесення до основного закону необдуманих змін. Цей досвід має бути врахований із тим, щоб виправити допущені помилки й уникнути їх подальшого повторення.

Хочеться вірити, що найближчим часом Україна отримає конституцію, яка закріпить чітке розмежування повноважень вищих органів державної влади та їхню відповідальність, стане правовим та ідеологічним підгрунтям очищення української політичної системи і зніме «закляття» конституції високосного року.

Віталій ЖУРАВСЬКИЙ,
радник Президента України, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук.

НАТО і Росія будуватимуть систему безпеки разом?

У Лісабоні минулих вихідних пройшов саміт НАТО, а потім Рада Росія—НАТО, яка, у зв'язку з війною Росії й Грузії, не збиралася з 2008 року. Навряд чи після гучних заяв «рівних партнерів» — Москви та Брюсселя, які відтепер прийшли до «справді стратегічного партнерства», у російській столиці хтось набереться мужності критикувати офіційний Київ за прагнення України стати частиною Європи й Північноатлантичного альянсу.

НАТО прийняв нову стратегічну доктрину, в якій декларуються не стільки військові завдання, а в більшій мірі містяться відповіді на складні питання безпеки Європи. Нова доктрина, за словами генерального секретаря альянсу Андерса Фог Расмуссена, полягає в тому, що «Північноатлантичний альянс вступає в третю фазу розвитку. Перша була відзначена військово-ідеологічною конфронтацією зі СРСР, друга переформатуванням Європи після закінчення холодної війни».

Нині НАТО надає величезного значення відносинам з Москвою, насамперед тому, що Росія має величезну кількість ядерних боєзапасів і засобів їх доставки. Тобто об'єктивно становить військову небезпеку для країн альянсу. Уперше в офіційному документі НАТО було зафіксовано положення про те, що «альянс не є загрозою для Росії». У роботі Ради Росія—НАТО взяв участь президент РФ Дмитро Медведєв, який виступив перед його учасниками з великою доповіддю. Він запропонував альянсу створити «секторальну ПРО». Тобто розділити відповідальність за безпеку у різних регіонах світу. На думку російського президента, «така система дасть змогу зберегти існуючий ядерний паритет, порушення якого може обернутися новим витком гонки озброєнь». Але з технічної точки зору таке співробітництво малоймовірне. Традиційні системи ПРО США та СРСР, які сьогодні залишилися в НАТО і РФ, створювалися зовсім під різні системи оборони й конкретні озброєння військ протиповітряної оборони. Як і раніше, основою глобального миру залишається ядерне стримування й досить крихкий порядок взаємних зобов'язань ядерних країн.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ



Португальці в Лісабоні під час саміту НАТО провели акцію протесту проти воєнних дій альянсу в Афганістані.

Фото Фотошот/Укрінформ.

Є план дій, щоб скасувати візовий режим

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Перед початком заходу Віктор Янукович підкреслив, що нинішній саміт Україна—ЄС є особливим для його учасників, оскільки визначається для них періодом глибинних реформувань та трансформацій. «Для України він особливий ще й тому, що відбувається в умовах довгоочікуваної політичної стабілізації, консолідації всіх гілок влади, здійснення нагальних ринкових перетворень та утвердження європейських цінностей», — сказав Віктор Янукович. Президент також зазначив, що для ЄС цей період, вочевидь, є особливим з огляду на його внутрішню реформу, визначену Лісабонським договором.

Безперечно, підкреслив Віктор Янукович, сьогодні не можна говорити, що Україна та ЄС проходять шлях реформування абсолютно безболісно та легко. Адже будь-який прогрес потребує часу, а досягнення позитивних результатів вимагає пошуку компромісів та взаємних поступок.

Саме пошуком компромісів та поступок можна охарактеризувати ще одну важливу тему саміту — Угоду про асоціацію. Перемовини стосовно її підписання тривають уже не один рік. Раніше деякі урядовці заявляли, що ця угода може бути підписана під час саміту. Однак, з наближенням 22 листопада, європейці заперечили таку можливість. **Як розповіла «Голосові України» голова представництва Єврокомісії у Польщі Єва Синовець**, у жовтні стався суттєвий прорив у переговорах. «Якби ця динаміка утрималась, то, на мою думку, є шанс до кінця першого семестру наступного (2011-го) року завершити переговори. Звичайно, що буде ще й технічний етап вивірення тексту, але найголовніші питання у сфері торгівлі було б узгоджено», — спрогнозувала пані Синовець. За словами ж пана Тейшейри, європейці не будуть жертвувати якістю майбутньої угоди заради швидшого її підписання.

На момент, коли верстався номер, переговори на саміті ще тривали.

Про остаточні підсумки брюссельських переговорів читайте в наступному номері.

На місцевих виборах перемогла влада

Минулої неділі поляки обирали депутатів гмін, повітів, воєводств, а також війтів, бурмістрів та президентів міст.

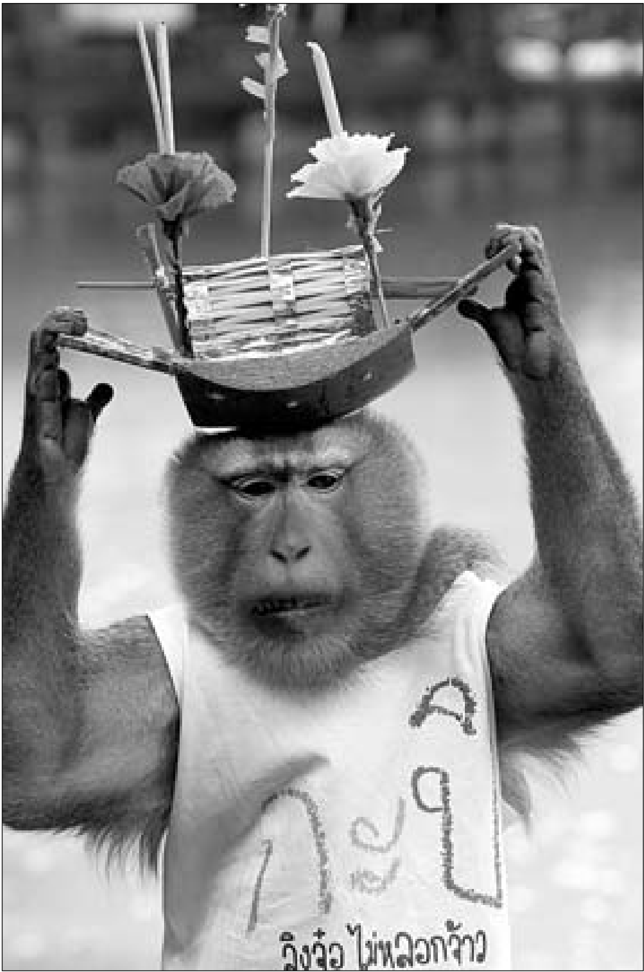
Остаточні підсумки голосування Державна виборча комісія (ДВК) оголосить сьогодні увечері або завтра. За даними екзит-полів і за результатами обробки майже 70% бюлетенів, незмінним лідером самоврядних перегонів залишається правляча Громадянська платформа (ГП), яка на більш як 10% випереджує свого головного опонента — опозиційну партію Право і справедливість (ПіС). Ці вибори, як і останні президентські, підтвердили існуючий поділ країни на «два бастіони» — ПіС, яку підтримують шість воєводств сходу і півдня країни, та ГП, за яку голосують 10 воєводств центральної та західної частин країни. Проте це не означає, що ці дві партії зможуть самостійно сформувати виконавчі органи регіонального самоврядування у «взятих» ними воєводствах, за винятком Підкарпатського (понад 50% ПіС) та Поморського (понад 50% ГП). Результати голосування дали чіткий сигнал цим двом політичним силам, що їхні надії на утвердження двопартійної системи не мають шансів на реалізацію. Виразним свідченням цього є результат Союзу демократичних лівих сил (СДЛС) та Польської селянської партії (ПСП), які отримають у воєводських сеймиках — майже 16% та понад 13%.

За результатами виборів можна стверджувати, що нормальне функціонування органів місцевого самоврядування, в руках яких, згідно з польським законодавством, зосереджені реальні фінансово-адміністративні важелі управління, буде можливе лише за умови знаходження надпартійного консенсусу і формування депутатських коаліцій, конфігурація яких залежатиме виключно від конкретних реальних умов тієї чи іншої одиниці адміністративно-територіального поділу.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ



Виступи дресированих мавп — традиційний елемент щорічного фестивалю «Лой Кретонг» в Таїланді.

Знімок Фотошот-Укрінформу.

В Одесі — новий генконсул

51-річний Юрій Антонов, що має дипломатичний ранг Надзвичайного й Повноважного посланника першого рангу, приступив до виконання обов'язків генерального консула Російської Федерації в Одесі.

Російський дипломат після закінчення Московського державного інституту міжнародних відносин з 1972 року працював на різних дипломатичних посадах у МЗС СРСР, а також за кордоном. У його послужному списку — робота генеральним консулом РФ в Адені (Єменська Республіка) і заступником директора департаменту кадрів МЗС РФ. У 2003—2008 роках працював надзвичайним і повноважним послом Російської Федерації в державі Бахрейн. До консульського округу Генконсульства РФ в Одесі входять Одеська, Миколаївська, Херсонська й Кіровоградська області.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Свято молодого вина стає традицією

Минулих вихідних в Ужгороді завершилося «Закарпатське божоле» — свято молодого вина. На нього з'їхалося чимало гостей зі столиці, з сусідніх регіонів — Прикарпаття й Галичини, Буковини та країн — Словаччини й Угорщини.

Дуже посприяла святковій атмосфері по-літньому тепла й лагідна погода. Тому імениті винороби краю разом із пасічниками і кухарями мали змогу сповна продемонструвати свою майстерність. Вдячних відвідувачів були тисячі!.. І кожен хотів покуштувати келих-другий білого й червоного, гарячого з корицею або медом молодого вина, перехилити чарку міцної сливовиці 10-річної витримки...

— У Європі й світі божоле святкують третього листопадового четверга, а в нас — у треті вихідні листопада, — **сказав «Голосу України» організатор фестивалю, голова Спілки приватних виноградарів і виноробів Закарпаття Олександр Ковач.**

Оригінальні сорти вина цього разу представили на божоле майже три десятки майстрів із низинних районів Закарпаття. Переможцем визнано винороба, відомого фермера з Берегівського району Карла Шоша.

Василь НИТКА.

Ужгород.

ПЛАНЕТА

США

Джордж Буш вийшов на люди та зізнався, що втратив смак до політики

Американці неоднозначно сприйняли книгу мемуарів свого колишнього президента Джорджа Буша «Пункти рішень», яка нещодавно була представлена її автором широкому загалові на кількох телеканалах. Тепер, на відміну від 2004 року, коли Буш ішов з посади, він уже знає, яку зробив найбільшу похибку, проте не знімає провини і з Конгресу.

Загалом Джордж Буш, як мантри, зачитував відповіді на свої помилки. Хоча загалом на 477 сторінках мемуарів один із «невдалих лідерів нації», як охрестили свого колишнього очільника самі американці, навіть не намагався виправдатися за те, що робила його адміністрація. А це — повільність у прийнятті рішень під час урагану Катріна та фінансової кризи. А от щодо Іраку, то відповідь була дещо дивною, бо однією із своїх помилок він називає те, що не повинен був так швидко виводити війська з Іраку, і картає за це також Обаму. Втім, стосовно останнього Буш був небагатослівним. На одному з відомих телешоу Джордж Буш наголосив, що Обама «заслужив на його мовчання». А стосовно себе екс-президент підкреслив, що у той час робив усе так, як того вимагали обставини, і був навіть надто лояльний. Проте одне з гострих запитань — де ж ядерні бази, котрі тоді так активно шукали в Іраку — він залишив без відповіді, зазначивши, що для нього їх відсутність теж була несподіванкою.

Так само як і запитання одного з журналістів, чи не соромно йому, що своїми «бушизмами», тобто недолугими висловами, він часто ставив у незручне становище свого батька Буша-старшого, в чому останній неодноразово зізнавався. Тут Буш-молодший знайшовся та відповів, що деякі вчинки батька теж були йому не до вподоби. А щодо американської присутності в Афганістані, то у цьому питанні Джордж Буш солідарний з Обамою. До речі, невдачу партії Обами на недавніх виборах багато в чому пов'язують саме з продовженням нині політики попередника в цій гарячій точці. Принаймні так стверджували ті американці, з якими мені вдалося поспілкуватися. Їм також здалося дивним присудження йому Нобелівської премії миру. Бо, як кажуть у США, для цього він нічого не зробив.

Утім, повернімося до Буша. Він подивував публіку ще й інформацією, що нині не з'являється на публіці, бо втратив смак до політики. «Політика була одним із розділів мого життя, але це аж ніяк не все моє життя», — сказав екс-президент, зазначивши, що в нього немає також жодного бажання щось виправляти у своїй репутації. Ще президент додав, що тепер він не з'являється на своєму ранчо «Крофорд», бо не має так багато вільного часу. На що американці одразу зреагували риторичним запитанням: то що, у Буша-експрезидента набагато менше часу, ніж було у Буша-президента? Чимало видань цей акцент винесли в заголовок своїх статей стосовно даної презентації мемуарів. До речі, одна з газет «Юесей тудей» («США сьогодні») напередодні провела опитування стосовно президентства Буша. Згідно з ним 71 відсоток американців вважають винним за нинішнє погіршення економічного становища країни саме Буша. Та й сам він у книзі зізнається, що реагував не зовсім адекватно на розвал фінансової системи.

Повідомив екс-президент ще про один свій план — будівництво власної бібліотеки. Утім, це радше не його заслуга, а давня американська традиція, коли колишні президенти залишають у штаті, звідки вони родом, книгозбірню та інститут власної політики. Тепер такі будуть і в Техасі, звідки родом Джордж Буш. Там зберуть усе, що стосується періоду, коли біля керма Америки стояв цей президент. 16 листопада під таке приміщення вже закладено перший камінь. Справді, гарна традиція, яку можна було б перенести і на український ґрунт.

Марина КРИВДА.

Уперше в офіційному документі НАТО зафіксовано, що «альянс не є загрозою для Росії»

Екологи стверджують, що причина захворювання на ГРВІ та бронхіти 92 учнів школи №2 села Червона Слобода Черкаського району — підприємство з виробництва комбінованих добрив, розташоване за кілометр від села, *інформує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО*



Школі села Комсомольське Миколаївського району голова Миколаївської ОДА Микола КРУГЛОВ вручив автобус, якого тут чекали більш як 10 років, *повідомляє Укрінформ*

У НОМЕР

Не обійшлося без флюгерства

На першому пленарному засіданні першої сесії Рівненської обласної ради шостого скликання, що проходило під шум мітингу підприємців, які протестували проти нового Податкового кодексу, все відбувалось за прогнозованим сценарієм.

Партія регіонів, успішно провівши місцеві вибори та маючи 27 мандатів в облраді, заручившись підтримкою семи «народників», п'яти депутатів від «Сильної України», стількох само від «Всеукраїнського патріотичного союзу», по одному — від «Відродження» і «Єдиного центру», могла розраховувати на те, що сама сформує керівний склад обласної ради. Тим паче, що до більшості цього разу приєдналася ще й «Наша Україна», представлена шістьма депутатами. В кулуарах говорили, що за це «НУ» розраховує отримати посаду голови бюджетної комісії, яку зазвичай обіймають представники опозиції (питання формування постійних комісій розглядатимуть на другому пленарному засіданні 24 листопада). Щоправда, про свою опозиційність «Наша Україна» на цій сесії так і не оголосила, тоді як представники «Батьківщини», «Свободи» і «Фронту змін» (відповідно по 19, 5 і 3 депутати) чітко окреслили, що вони — в опозиції, відтак не брали участі у виборах голови обласної ради та двох його заступників, не висували своїх кандидатів на керівні посади в облраді, розуміючи безперспективність їх проходження. Тому голосування, в якому взяли участь 52 депутати з 79 присутніх на сесії (загалом в облраді 80 депутатів), було безальтернативним.

Головою Рівненської обласної ради обраний Юрій Кічатий, який до цього обіймав посаду заступника голови Рівненської ОДА, був народним депутатом України V скликання, має досвід роботи в органах місцевого самоврядування — у 1998—2003 роках очолював Рокитнівську районну раду. Досвід роботи у виконавчій владі мають і два його заступники — Михайло Кривко та Олександр Чуприна.

Цього разу Партія регіонів взяла реванш за поразку на попередніх виборах до місцевих рад. Це видно з розкладу політичних сил як в обласній, так і в районних радах. Хоча й не в усіх районах області відбулися сесії районних рад і вибори голів районних рад, поки що на більшість цих посад обрані регіонали. Чи сприятиме зосередження виконавчої і представницької влади в одних руках поліпшенню справ в області, покаже час. Дуже важливо регіоналам у кадровій політиці не наступити на ті самі граблі, на які після помаранчевої революції наступали їхні попередники, керуючись принципом політичної доцільності, а не професіоналізму. Що подібних помилок не буде, не раз запевняв голова Рівненської ОДА, а тепер ще й депутат облради Василь Берташ, який вирізняється розважливістю і вмінням тримати своє слово.

Що стосується нинішнього складу Рівненської обласної ради, то тут представлено одинадцять політичних сил — крім уже названих, по одному мандату мають партії «Відродження», «Єдиний центр» та УНП. Середній вік депутатів — 50 років (такий він упродовж останніх трьох скликань). Депутатами обласної ради стали 34 депутати попередніх скликань, у тому числі 26 депутатів — п'ятого скликання. Щоправда, деякі з них пройшли в облраду вже від інших політичних партій. Це зайвий раз свідчить про те, що, на жаль, усе ще має місце політичне флюгерство.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

БАЛАНС ТИЖНЯ

* Міжнародний валютний фонд повідомив про узгодження на експертному рівні програми діяльності українського уряду в рамках «стенд бай» — про транш у конверті.
* Верховна Рада ухвалила проект Податкового кодексу — про здорового зуба.
* Ціни на бензин А–95 у роздрібній торгівлі невдовзі подолають психологічний бар'єр у 8 гривень за літр — про безпринципність.

Від фіску — до виску

В очікуванні чергового мільярда

Як ми й передбачали, загалом місія МВФ не виявила ні кількісних диспропорцій у балансі зобов'язань уряду, ні тим паче — якоїсь фальші в намірах. Швидше за все, рада директорів МВФ до кінця року прийме рішення про завершення перегляду програми. Треба думати, позитивне, бо тоді Україна одержить другий транш кредиту обсягом близько 1,6 мільярда доларів США, з яких близько мільярда — на вирішення бюджетних проблем. А що вони наявні, то це поза сумнівом, навіть при тому, що країна має позитивну динаміку промвиробництва, терпимі макроекономічні показники й відносну стабільність на валютному ринку. Попри заяви Прем'єр-міністра Миколи Азарова про дефіцит бюджету в 5,5 відсотка від рівня ВВП за підсумками року, він майже досяг такого рівня за підсумками дев'яти місяців. Серед тижня він жалівся на колосальну «діру» в Пенсійному фонді (60 мільярдів гривень). Експерти МВФ вимагають конкретизувати те, що уряд називає невпинним просуванням шляхом структурних реформ, інакше грошей не бачити. Йдеться про негайний початок пенсійної реформи, про законодавче закріплення пені за несвоєчасну оплату комунальних послуг, про більш гнучку курсову політику з боку Нацбанку і, звичайно, про пильнішу увагу до інфляційних процесів. На разі я б не переоцінював значення позитивних висновків МВФ, недарма їх майже проігнорував фондовий ринок країни. Проте умови чергового меморандуму уряду й Нацбанку з МВФ спричинять черговий сплеск ділової та громадської активності, що підтвердив масовий протест підприємців проти прийняття Податкового кодексу. Єдино знаковий позитив у переговорах уряду з МВФ на цьому етапі я вбачаю у відмові використовувати такий непопулярний інструмент бюджетного регулювання, як секвестр. Це, звісно, не означає, що уряд не згортатиме фінансування стратегічних держпрограм — ще й як згортатиме! Цього тижня, нагадаю, йшлося про бюджет Міноборони на наступний рік, з якого випало фінансування програми будівництва кораблів та літаків. Тут є над чим замислитися. Зупинка фінансування єдиного у своєму роді АН-70, наприклад, практично відкладає його серійний випуск на невизначений термін (заплановано на 2013—2014 роки). Може статися так, що АН-70 прийде на ринок другим, після свого європейського аналога — Airbus 400M. Але багатолюдні протести підприємців проти Податкового кодексу, що називається, змусили більше говорити про діла наші грішні на землі, а не в небі.

За який зуб тягнуть?

Ще б пак! Навіть із поправкою на пересмикування політичних опонентів, ми стали свідками найбільш велелюдного й організованого протесту з часів помаранчевої революції.

І це зрозуміло. Скажу, чому протестували б і проти поміркованішої редакції. Бо, декларуючи відданість базовим принципам оподаткування, автори їх порушували. На тлі зростання податкового тиску на представників малого та середнього бізнесу, скажімо, проявили дивовижну лояльність в оподаткуванні прибутків великого, особливо, якщо контекст відповідав інтеграційним намірам із російським капіталом. Бо на словах запевняли, що «платитимуть податки менше, але всі», а на ділі одна компанія з іноземними інвестиціями зухвало завозила нафтопродукти без сплати жодних податків та зборів. Бо попри звинувачення на свою адресу з боку урядових очільників, протестувальники дотепер були чи не найбільш сумлінні платники до бюджетів усіх рівнів. Бо, за великим рахунком, річ не в дулі в кишені (конфлікті інтересів), а в тому, що не годиться досягати фіскальної достатності за рахунок достатності соціальної. Одного переліку заборон для доступу до спрощеної системи оподаткування достатньо, щоб її вважати свого роду резервацією. Ось тільки дещо, чого відтепер не можна: юридичним особам і приблизно двом десяткам видів господарської діяльності — користуватися єдиним податком; платникам податку на прибуток — відносити на валові витрати товари, послуги (роботи) від фізосіб на єдиному податку; підприємцям із річним доходом від 300 до 600 тисяч гривень — працювати без касового апарата, торгувати між собою, мати більш як чотири наймані працівники тощо; поєднувати єдиний податок із внесками до Пенсійного фонду; підприємцям міст із населенням більш як 150 тисяч чоловік — розраховувати на максимальні ставки єдиного податку, які діють дотепер...

МВФ не побачив у проекті Податкового кодексу загрозу макроекономічній стабільності країни, але про це судити передчасно. Доволі примітивний підхід до втілення в життя податкової реформи мені нагадує анекдот про стоматолога, до якого звертається пацієнт: «Перепрошую, пане, ви тягнете мій здоровий зуб». А лікар заспокоює: «Не хвилюйтесь, дістанусь і до хворого». Політичний підтекст урядового доробку, як на мене, полягає у намірі створити систему, за якої можна відкрити особову справу на найбільш освічену й згуртовану, а тому непрогнозовану, частину платників податків. Влада прагне керувати в ручному режимі й споживчими, і електоральними настроями. Але це дуже небезпечно, адже, фігурально кажучи, в стоматологічному кріслі сидить агресивно налаштований середній клас. І це ставить у доволі пікантне становище главу держави, якому належить підписати законопроект Кодексу, що порушує вимоги до термінів введення в дію податкових змін. Але Президент країни вже дав зрозуміти, що за його підписом справа не стане.

—Ні риба, ні м'ясо!..

Ціни поїдуть швидше

Чи не найбільш виразно в новій редакції Податкового кодексу проявився фіскальний інтерес. Підняття акцизів на спирт, тютюнові вироби й бензин, а також вимушена реакція бізнесу перекладати ризики від нововведень у споживчі ціни обіцяють інфляційний сплеск уже в першому кварталі наступного року. Скажу кілька слів про ціни на бензин, які, за прогнозами більшості спостерігачів зростуть уже найближчим часом. Я також поділяю думку про те, що високооктан перетне невдовзі психологічний рубіж у 8 гривень за літр. І, власне, через той само податковий чинник. Дякуючи протестним настроям на ринку нафтопродуктів і судовому втручанню, компанії, про яку я згадував вище, таки заборонили завозити на внутрішній ринок бензин без сплати податків і зборів. Але кількамісячна торгівля нафтопродуктами за заниженими цінами дала їй змогу заволодіти частиною ринку, цілком достатньою для того, щоб посунути ціновий тренд. Отже, відтепер на масштаб роздрібних цін на бензин впливає не тільки висока вартість нафтопродуктів на європейському ринку, а й не менш суттєвий податковий чинник, підсилений підняттям акцизних зборів (у тім числі, й на дизельне пальне) з 1 січня наступного року.

Повертаюсь до того, з чого починав. Якщо нехтувати базовими принципами податкової політики — фіскальної та соціальної справедливості, рівнонапруженості, стабільності тощо, то країну очікують багатомільярдні збитки неминуче. І не лише у вигляді інфляції, а й інших негараздів — безробіття, трудової міграції за кордон тощо. Ніщо так дорого не обходиться урядам, як безпринципність у податковій політиці.

Сергій ВЛАД.
Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Чи любимо ми неньку-Україну?

Саме таке питання ставиш собі, гортаючи сторінки листопадового номера парламентського журналу «Віче», який щойно вийшов друком.

Як відомо, сьогодні в світі 227 сімей володіють капіталом та нерухомістю, що сумарно дорівнює багатству половини населення земної кулі. Зокрема, в Україні 10 олігархічних кланів контролюють 80 відсотків економіки, водночас, за даними ООН, майже 80 відсотків українців перебувають за межею бідності.

Що ж є головною причиною бідності в багатій Україні, за яких умов можливий розвиток нашої держави? Цими проблемами на шпальтах свіжого номера «Віча» переймається доктор економічних наук, народний депутат України Андрій Павловський. Автор стверджує, що «головною причиною бідності в багатій Україні є меншовартість владної еліти, її служіння кримінальним олігархам, транснаціональним компаніям, зрада національних інтересів». Що ж до відродження України, то воно, на думку народного обранця, можливе лише за умови інноваційного розвитку, наповнення ринку українськими конкурентоспроможними товарами. Автор стверджує, що «Україна відродиться і ввійде в коло розвинених держав лише тоді, коли нинішній окупаційний режим відійде в історію як її ганебна мить».

Своєрідним продовженням дослідження теми бідності нашої держави є екскурс листопадового числа «Віча» в роки голоду та сталінських політичних репресій в Україні. Як відомо, найжахливіший Голодомор 1932—1933 років Верховна Рада України чотири роки тому, ухваливши відповідний закон, визнала геноцидом українського народу. Сьогодні, хоч як це прикро, провладна партія робить спроби змінити чинний документ, вилучивши з нього суттєве визначення «геноцид». Знайомлячись з матеріалом «Голодомор і політики», читачі «Віча» мають змогу оцінити намагання «регіоналів» дати задній хід у ставленні до Голодомору на догоду нинішній Москві. Підлив масла у вогонь і Президент Віктор Янукович, коли на засіданні ПАРЄ в Страсбурзі від імені України несподівано заперечив необхідність визнати Голодомор геноцидом.

Автор акцентує увагу читачів на тому, що Голодомор вважають геноцидом 60 відсотків громадян України, визнали його як геноцид українського народу 26 країн світу, в тому числі, США, Канада, Австралія.

Відтак в Україні стався прецедент: страсбурзьку заяву В. Януковича оскаржив мешканець міста Хмельницького 68-річний Володимир Волосюк. Він звернувся до суду з позовом зобов'язати Президента України публічно вибачитися перед українським народом, бо своїми висловлюваннями на засіданні ПАРЄ той «учинив акт наруги над знищеними в такий злочинний спосіб мільйонами людей». Яким-то буде рішення суду?

А поки суд та діло, констатує парламентське «Віче», Інститут загальної історії Російської академії наук підготував новий варіант історії України, який ляже в основу спільного російсько-українського підручника з історії України. Прикро від того, що російські підходи до вивчення української історії уже схвалені відповідними вітчизняними проштовхувачами цієї «братньої» ідеї.



«Коли ти похитнувсь у слові, вважай, що похитнувся у собі» — ці слова, як ніколи, актуальні сьогодні, належать видатному українському поету і громадському діячу, Герою України Борису Олійнику. Розкриваючи серцевину його несхитної шляхетності й незмінної порядності та вітаючи українського лірика з 75-літтям, свіжий номер парламентського «Віча» схиляється до думки, що ювіляр, можливо, як ніхто, з когорти посивілих шістдесятників (ба навіть нинішніх поетів узагалі) до «болючої гіркоти усвідомлює: ще й досі немає справді української України — тієї України, яку шукав і утверджував усе своє життя».

Тож, читайте і передплачуйте парламентський журнал «Віче».

Підготувала Тетяна КОРН.

Хто у нас не хоче обійматися?

Деякі міркування з приводу фестивалю мистецтв «Обіймись, Україно!», який днями відбувся в Києві

ФЕСТИВАЛІ

Одразу зауважу: в Національному палаці мистецтв «Україна» відбулася незвична, незнана і небачена досі культурно-мистецька подія. Самі ініціатори й організатори називали її по-різному. Що це були «урочистості та заключний концерт», «святкове концертне дійство» другого Всеукраїнського фестивалю мистецтв «Обіймись, Україно!». Та друга назва лише доповнює, розширює першу, надає їй більшої значущості. Втім, після її завершення декотрі митці висловлювали свої певні зауваження, невдоволення, мовляв, те, що відбувалося на головній сцені країни, дуже вже нагадувало мистецькі акції радянських часів...



Завершальна сцена концерту.
На передньому плані — І. Матієшин (ліворуч) та О. Карпенко.

Схоже, та не зовсім

Утім, навіщо шукати такі далекі порівняння. Адже початок свята, можливо, нагадував не лише ті, що були в радянські часи, а й нещодавно — вже за незалежності — творчі звіти майстрів мистецтв та художніх колективів областей.

Тож задовго до концерту перед входом до палацу «Україна», в його вестибюлі, холах — де тільки можна — так само були розміщені і грали самодіяльні оркестри, лунали пісні у виконанні аматорських фольклорних ансамблів з Київської та інших областей. Це було чудовою увертюрою перед головним дійством на сцені.

А ось те, що відбувалося у глядацькій залі, «дихало» своєрідністю. Електронні табло безупинно повідомляли: благодійний фонд Івана Матієшина «Україна — свята родина» презентує суспільно-мистецький проект Олександра Карпенка «Обіймись, Україно!». А за цією інформацією «приховувалося» те, що мистецьке свято проводиться за ініціативи автора пісні і потужної фінансової підтримки названого фонду.

Про організаторів

Ініціатор і автор суспільно-мистецького проекту «Обіймись, Україно!» — відомий поет-пісняр Олександр Карпенко, автор його однойменної пісні, яку без перебільшення можна назвати гімном — закликом до об'єднання регіонів України. Він — кандидат технічних наук, генерал-полковник Українського реєстрового козацтва, лауреат Всеукраїнських конкурсів.

Благодійний фонд «Україна — свята родина» засновано підприємцем Іваном Матієшиним у 2008 році. Він — уродженець Тернопільщини. Його бізнес у Росії. А в Україні займається відродженням національних культурних цінностей та підтримкою молодих фахівців у різних галузях. Зокрема, масштабні заходи були проведені фондом з нагоди відзначення 330-річчя конституції Пилипа Орлика. Зараз завершує відновлення однієї з великих святинь Полтавщини — Горбанівську церкву, яка була збудована народним коштом та на пожертви козацького полковника Волковняка 1782 року та знищена у сумнозвісні тридцяті роки минулого століття.

Звичайно, не була несподіванкою і новизною демонстрація на центральному табло природних пейзажів і краєвидів. Але була принципова відмінність від тих, що показували під час творчих звітів, — на екрані «йшли» картини з усіх регіонів України.

Як і під час звітування областей, вхід до палацу того вечора був безкоштовний, тобто за запрошеннями. Та якщо всі витрати на проведення звітів оплачували області, переважно зі своїх бюджетів, то на це справді всенародне свято не було витрачено жодної державної гривні. У цьому — принципова відмінність від усіх схожих і несхожих мистецьких заходів, що проходять у палаці «Україна».



Найкращий виконавець пісні «Обіймись, Україно!» В. Шпортько.

На сцені — вся країна

А ось те, що відбувалося на головній сцені країни, — геть не схоже було на звіти областей. Цей концерт нагадував, скоріше, ювілейні, які проводяться на найвищому державному рівні. Підтвердження цього — головні учасники, провідні мистецькі колективи країни: Національний заслужений академічний український народний хор ім. Г. Верьовки, Національний заслужений академічний ансамбль танцю ім. П. Вірського, Національна заслужена капела бандуристів ім. Г. Майбороди, Черкаський заслужений академічний український народний хор, Заслужений академічний ансамбль пісні і танцю Збройних сил України. Окрім цих уславлених, у концерті взяли участь багато регіональних колективів.

Утішав глядачів також «букет» кращих наших співаків, народних артистів України (за алфавітом) — Володимир Гришко, Олександр Гурець, Алла Попова, Іван Попович, Леонід Сандуленко, Віктор Шпортько та чудові виконавці з декількох областей.

Не можу не зауважити, що за місцем проведення, творчим потенціалом нинішній заключний концерт уже другого одноіменного фестивалю принципово відрізнявся від першого, який відбувся у 2007 році. Організаторам останнього вдалося показати частину краси та автентичної неповторності різних куточків України та її народностей. Щоправда, шкода, що авторові проекту — Олександру Карпенку і головному режисерові, заслуженому діячеві мистецтв України Олегу Марциніву не зовсім вдалося донести найважливішу ідею фестивалю, закладену в тексті пісні «Обіймись, Україно!». Маю на увазі заклик, закладений у ній, до об'єднання, до того, щоб у дружбі і братстві з'єднувати руки від краю й до краю нашої неосяжної Вітчизни. Бо «Тільки разом ми зможемо все подолати! Братайся, народе! Єднаймось, брати!». А це саме те, що так нині потрібно нам, усім громадянам України, нашому суспільству. Бо не так легко в нинішній час швидко загоїти рани, завдані політичним протистоянням.

Так, піснею на слова Олександра Карпенка відкривався і завершився концерт. Глядачі слухали її стоячи. Але цього, видається, мало. На цю важливу тему, можливо, добре спрацювали б, приміром, вокально-хореографічна композиція чи театралізоване дійство, в яких одночасно брали б участь митці з різних регіонів. Навіть якби час від часу звучали лише чудесні слова з пісні, краще заграла б ідея заходу.

Думаю, добре спрацював би на головну ідею і вислів Івана Матієшина: «Ми повинні об'єднатися у рамках нашої рідної Вітчизни для того, щоб представники різних етносів, віросповідань, культурних вподобань пишалися тим, що є громадянами України, єдиною спільнотою добрих людей!», якби він десь прозвучав, а не був відомим лише незначній частині глядачів, які мали невелику афішу.

Варто було якщо не запросити у кінці на сцену, то хоча б назвати автора такої ж чудової, як і слова, музики пісні «Обіймись, Україно!» відомого й популярного нині композитора Леоніда Попернацького, який до того ж був музичним редактором концерту і перебував у залі.

Після завершення концерту на сцену винесли квіти від Віктора Януковича. Це був єдиний відгук на захід Президента України. Та не було ні квітів, ані привітань, ні слова-реакції на нього Кабінету Міністрів, Міністерства культури і туризму, інших державних органів, провідних політичних партій тощо. Невже не всім у нас хочеться об'єднуватися задля мирного співжиття, дружньої праці поступу вперед?

І останнє авторське побажання: «Хай живе, довершується цей самобутній і неповторний фестиваль «Обіймись, Україно!». Хай не обходять його увагою спонсори і керівні державні органи й громадські організації! Спасибі президенту благодійного фонду «Україна — свята родина» Івану Матієшину за таку щедру й потужну підтримку нинішнього!»

Яків ГАЛЬЧЕНКО.
Фото Анатолія СЕЛЕНТІЯ.

«Позакласні» лекції

На факультеті журналістики Донецького національного університету практикують зустрічі студентів з фахівцями різних галузей, у тому числі й журналістів-ветеранів.

Гості передають студентам секрети своїх професій, розповідають про цікаві події в житті, діляться думками про сучасність, яку мають описувати в майбутньому. Ініціатором таких зустрічей став викладач, журналіст із багатим стажем роботи, заслужений працівник культури України Віктор Вовенко.

Нещодавно на запрошення Віктора Федоровича в гостях у його вихованців побував художник-журналіст Микола Капуста. Йшлося про специфіку роботи художника газети, якій віддано більше півстоліття, участі в численних міжнародних і регіональних виставках карикатури, про співробітництво, що не припиняється, з донецькими й київськими виданнями — «Вечерний Донецк», «Панорама», «Перець» і, звичайно, «Голос України», з яким Микола Миколайович дружить майже з перших номерів газети. Хлопці подивилися міні-виставку премійованих робіт художника, альбом його малюнків і задали чимало запитань, відповіді на які, можливо, послужать написанню «позакласних» робіт про свого земляка.

Вл. інф.
Фото з архіву Миколи КАПУСТИ.

Єдиний в Україні медичний Центр для лікування дітей з важкими розладами мови та ураженнями центральної нервової системи відкрито на базі дитячого психоневрологічного санаторію №4 у Дніпропетровську, *повідомляє Укрінформ*



Предстоятель Української православної церкви (УПЦ) Митрополит Київський і всієї України ВОЛОДИМИР сьогодні святкуватиме 75–річний ювілей, *повідомляє Укрінформ*

У НОМЕР

РІВНЕНЩИНА

Міна загрожувала мосту і будівлям

120-міліметрову мінометну міну часів Великої Вітчизняної війни знешкодили водолази-піротехніки Головного управління МНСУ в Рівненській області у селищі Млинів. Міну виявив у річці Іква на глибині десять метрів любитель підводного плавання з Рівного Микола Ясенєв. Небезпечна знахідка лежала за два десятки метрів від мосту, що сполучає центр Млинова з околицями, та неподалік приміщень районної держадміністрації і технікуму ветеринарної медицини. Зважаючи на це, рятувальники вжили максимальних заходів безпеки, щоб при знешкодженні міни ніхто не постраждав. Оскільки стан міни не дозволяв підняти її на поверхню, піротехніки підірвали її на десятиметровій глибині.

Олександра ЮРКОВА.

ЗАПОРІЖЖЯ

Не минуло й 15 років?

У Запоріжжі несподівано згадали, що збудовані ще в 90-ті ринки не відповідають пожежним нормам

Говорити про те, що переважна більшість запорізьких ринків небезпечні і для торгівців, і для відвідувачів — нічого не сказати. Бо через відкриті ворота-вітрини і виставлений товар навіть у центральних проходах уже не завжди спокійно розминуться двоє людей. Що може статися у разі нештатної ситуації у дуже вузькому просторі завдовжки в кілька сотень метрів і обмеженому справа-зліва триметровими металевими кіосками, можна тільки запитати в Бога. Однак довгі роки це нікого не турбувало. І тільки мляві протести підприємців (у Запоріжжі навіть дуже мляві) проти ухваленого Податкового кодексу, схоже, змусили навантажити останніх іншою проблемою — у стилі відомого сержанта Петренка: «Порушуємо»... Принаймні під час наради в Запорізькій облдержадміністрації директорові комунального підприємства «Запоріжринок» нагадали про вже давню пожежу на ринку в Дніпропетровську і про її наслідки. Тепер підприємці чекають комісій, після роботи яких їм, як впевнені у місцевих колах, уже буде не до протестів...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Допоможи собі сам

Як не стати жертвою злочину? Це питання обговорювали під час засідання «круглого столу» в Кіровоградському кібернетико-технічному коледжі з ініціативи адміністрації навчального закладу та правоохоронців. Із студентами зустрілися заступник начальника УМВС в області — керівник міліції громадської безпеки Олег Вітюгов та начальник відділу дільничних інспекторів Олександр Дигас.

Інформаційно-роз'яснювальні зустрічі в рамках традиційного місячника правових знань відбуваються і в інших навчальних закладах області. Такі заходи дають можливість розширити правові знання молоді й убезпечити юнаків та дівчат від хибних кроків, переконаний Олег Вітюгов.

Ольга ПИЛИПЕНКО.

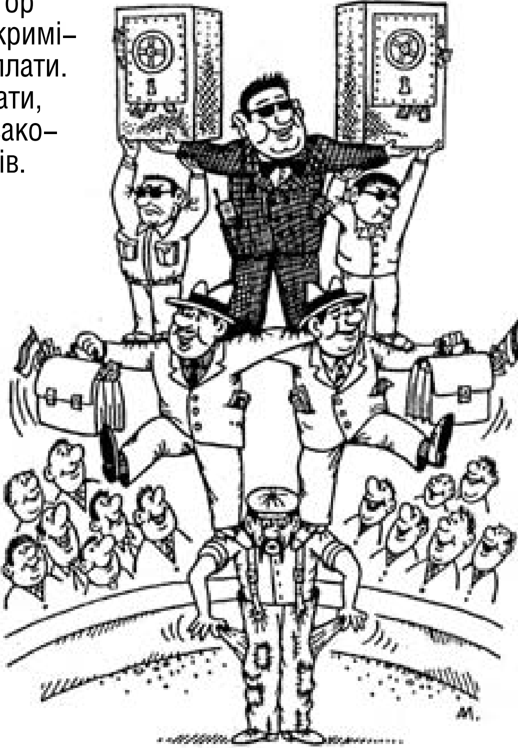
Злісним неплатникам зарплат загрожує до трьох років за ґратами

Нещодавно призначений Генпрокурор Віктор Пшонка виступив з ініціативою посилити кримінальну відповідальність за невиплату зарплати. Досі безпідставні невиплати заробітної плати, стипендії, пенсії або інших встановлених законом виплат належали до «легких» злочинів.

Водночас Генпрокурор наводить дані, що за дев'ять місяців цього року було розглянуто 1745 справ цієї категорії й винесено 901 обвинувальний вирок відносно посадових осіб. Зокрема, 798 осіб оштрафовано, і лише двох засуджено до реального позбавлення волі за сукупністю вироків.

На думку керівника Генпрокуратури, слід збільшити покарання злісним неплатникам чесно зароблених трудящими грошей. В. Пшонка звернувся до Президента України, повідомляють у пресслужбі Генеральної прокуратури, щодо внесення відповідного законопроекту на розгляд Верховної Ради України.

Зокрема, пропонується за незаконне звільнення працівника з роботи з особистих мотивів, а також інше грубе порушення законодавства про працю передбачити штраф у розмірі до 8,5 тис. грн. або позбавлення волі строком до двох років. У разі навмисної безпідставної невиплати зарплати, стипендії, пенсії або іншої встановленої законом виплати більш як за один місяць на правопорушника очікуватиме штраф у розмірі від 34 тис. грн. до 51 тис. грн., або позбавлення волі строком до трьох років. Якщо такий злочин вчинено внаслідок нецільового використання коштів, розмір штрафу зростатиме до 85 тис. грн., а строк позбавлення волі — до п'яти років.



А поки що, станом на 1 жовтня 2010 року, заборгованість у виплаті заробітної плати в Україні становить 1,5 мільярда гривень. Це неоплачена праця 300 тис. чоловік. А якщо врахувати членів їхніх родин, кількість потерпілих наблизиться до мільйона. Профспілки уточнюють: ця статистика офіційна. Багато роботодавців відмовляються вказувати реальні цифри своїх боргів у зарплаті найманим робітникам.

У 2008—2009 роках зарплатні борги зросли в 2,5 разу, повідомляє Український бізнес-ресурс. Списуючи все на економічну кризу, роботодавці почали дедалі частіше «забувати» оплачувати працю персоналу. Експерти зазначають: неофіційна цифра боргу перевищує 10 мільярдів гривень. Профспілки стверджують: щоб ліквідувати проблему, треба позбавити роботодавця економічної вигоди не виплачувати зарплату. Передусім пропонують законодавчо підсилити захист прав працюючого населення — установити належну компенсацію працівникам за затримку зарплати.

Ольга ВІТЕР.

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

«ГОЛОС» ПОЧУТО

Хай буде світло!

В одному зі своїх попередніх номерів «Голос України» у статті «У столиці добре жити: один — заборгував, усім — пішки ходити» розповів, як на столичних Осокорках через заборгованість окремих квартир без світла в парадних і працюючих ліфтів залишили мешканців декількох багатоповерхівок. У такий спосіб «Київенерго» покарало злісних неплатників комунальних послуг, а разом з тим — й законослухняних громадян. І ось приємна новина: в будинках відновлено подачу електроенергії, а отже, люди більше не бояться темних під'їздів і не піднімаються на свій поверх пішки. Як розповіли нам самі мешканці, так швидко проблема розв'язалася в тому числі завдяки втручанню газети.

НП

Річка Ріка стала червоною

Міжгірські еменесники кілька днів тому отримали тривожне повідомлення: в селі Пилипці нижче знаменитого водоспаду Шипіт почервонів потік. «Кривава течія» дійшла аж до річки Ріка в райцентрі Міжгір'я...

На місце аварії терміново прибули рятувальники, водна, екологічна та санепідемічна служби, які, до речі, нині проводять незалежну експертизу. Вони запевняють, що русло забруднили не токсичні речовини.

А от версії з цього приводу різні. Не виключено, що невідомими у річку було викинуто фарбосуміш, яка застосовується в будівництві, бо тут споруджують багато туристичних об'єктів.

Але є й підозра, що це справа рук конкурентів у туризмі, які навмисне пішли на таку авантюру, щоб відлякати потік туристів напередодні зимового сезону. Почувши про цей факт, уже три тургрупи з різних областей України відмовилися відпочивати у Пилипці. Нині прокуратура розслідує це поки що загадкове явище.

Василь НИТКА,
Василь ПИЛИПЧИНЕЦЬ.

Закарпатська область.

Гексахлорбензол вантажитимуть в іншому порту

«Пробне» перевантаження першої партії калуських хімічних відходів із залізничного транспорту на спецсудно у Миколаївському морському порту проведено вдало. Але наступні состави з гексахлорбензолом з Івано-Франківської області (там нині формується другий ешелон) будуть перевантажувати в морському спеціалізованому порту «Октябрьськ».

Про це йшлося на прес-конференції за участю першого заступника глави ОДА, начальника оперативного координаційного штабу з транспортування й перевантаження гексахлорбензолу Геннадія Ніколенка, начальника головного управління МНС в області Миколи Поступальського та гендиректора держпідприємства «Національний центр поводження з небезпечними відходами» Мінприроди Андрія Любимова. На думку фахівців, віддалений від центру міста та житлового масиву порт «Октябрьськ» пристосований до прийому хімічних відходів, він має причал для роботи з небезпечними вантажами.

Перевантаження хімічної речовини породило багато чуток, зокрема й про пошкоджену тару, що прибула із Західної України. Члени штабу їх спростували: геть усі контейнери («біг-беги») були цілі, а гексахлорбензол для перестрахування впаковували у подвійну тару. Кожний мішок уважно оглядали співробітники МНС. На операції з перевантаження небезпечної речовини, за інформацією Миколи Поступальського, було задіяно 10 спецмашин і 20 рятувальників МНС.

— Хто висловлював невдоволення, то це докери, які працювали в костюмах хімзахисту: маски заважали перекурам, — розповів Геннадій Ніколенко. — Після перших годин навантажувальних робіт докери хотіли їх зняти. Але їм категорично заборонили це робити. Доводилося щогодини зупиняти перевантаження і «купати» докерів у спеціальному розчині перед перекурами.

За словами Андрія Любимова, як компенсація за перевалку небезпечних відходів Миколаївська область уже на початок червня наступного року буде повністю очищена від прострочених пестицидів, що нагромадилися на її території за останні двадцять років. Загалом це близько 700 тонн речовин непередбаченої дії в ушкодженій тарі, основна маса яких зберігається в напівзруйнованих складах АТ «Родючість» біля станції Баловне Новоодеського району.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Призи від парламентської газети виграли допитливі читачі

Святкову програму для дітей, які оздоровлюються в санаторії «Донбас» санаторно–курортного реабілітаційного центру «Слов'янський курорт» ЗАТ «Укрпрофоздоровниця», організували донецький корпункт газети «Голос України» та Благодійний фонд регіонального розвитку (голова — Світлана Кучеренко).



Фото авторів.

На знімку: почесну грамоту від редакції отримує Віктор Піляєв.

В оздоровниці газету знають, читають і вважають значимою для суспільства. Під час свята представники «Голосу України» вручили призи нашим давнім партнерам і друзям — головному лікарю санаторію «Донбас» Віктору Піляєву та гендиректору «Слов'янського курорту» Віктору Яковленку. Завдяки керівництву оздоровниці тут уже кілька років поспіль реалізується громадський проект Всеукраїнської школи журналістського мистецтва «Голос молоді».

Не залишилися без подарунків і юні читачі, для яких провели вікторину, складену із запитань, пов'язаних із парламентською газетою. Призи від депутата Слов'янської міської ради Людмили Валентинової отримали Настя Муковоз та Інна Соловей.

Під час свята було відкрито нову експозицію в музеї історії Слов'янського курорту. «Голос України» підтримує проект, який реалізується Благодійним фондом регіонального розвитку, — на створення найдовшого в Україні рушника. За задумом авторів, кожна область внесе свою частку до прикрашення рушника вишитим орнаментом, характерним для тієї чи іншої місцевості. Організатори сподіваються, що наприкінці шляху рушник досягне рекордних півкілометра у довжину. За словами Світлани Кучеренко, вишита доріжка вже сягає восьми метрів.

Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.

Перегони у місті закінчилися смертю чотирьох осіб

Владислав Піскун, гравець футбольного клубу «Севастополь», перебуваючи за кермом автомобіля «БМВ», збив на смерть жінку з двома дітьми — двох і п'яти років. Пізніше в лікарні від отриманих травм померла пасажирка «БМВ». Як з'ясувалося, жінка була вагітна.

Трагедія сталася у Севастополі зранку цієї неділі, **повідомляє УНІАН**, а вчора стало відомо, що винуватця трагедії заарештували і посадили в ізолятор Севастопольського управління міліції. За даними експертизи, під час аварії Піскун був тверезий.

Владислав Піскун визнав свою провину. Зі свідчень 24-річного майстра спорту з футболу стало відомо, що, зустрівшись на світлофорі із знайомим, він влаштував із ним перегони. Коли авто суперника вирвалося вперед, Піскун вирішив обігнати його по зустрічній тролейбусній смузі, але не впорався із керуванням і вилетів на тротуар. За словами джерела, міліції ледве вдалося відбити Піскуна від розлюченого натовпу та батька й чоловіка загиблих, які були готові розтерзати вбивцю на місці.

Цієї неділі аварія сталася і у Сакському районі Криму, де перекинувся пасажирський автобус. У салоні перебувало 36 пасажирів, 19 з яких постраждали. Попередня причина аварії — розрив передньої лівої ресори автобуса, **повідомляє наш власкор Георгій ВЕРВЕС.**


Фото Олексія СУВІРОВА/УНІАН.

На знімку: працівники слідчо-оперативної групи на місці трагедії біля автомобіля «БМВ».

Винним у трагедії на переїзді визнали водія

На шість років позбавлення волі Тернопільський міськрайонний суд покарав 42-річного власника автобуса, що потрапив у ДТП на залізничному переїзді у селі Прошовій під Тернополем. 14-го лютого минулого року автобус «Тернопіль-Скоморохи» зіткнувся з приміським дизель-поїздом, у результаті чого п'ятеро осіб, у тому числі водій, загинули. 14 осіб отримали травми, а в одного пасажира дизель-поїзда через побачене стався серцевий напад, і він помер.

Як з'ясувало слідство, перевізник не оформив належним чином водія на роботу, не провів інструктаж, не було й стажування саме на цьому виді автобуса. Окрім позбавлення волі, підприємцеві не дозволяється впродовж двох років після звільнення надавати послуги з внутрішнього перевезення пасажирів. Він також зобов'язаний сплатити 315 тисяч гривень компенсації моральної шкоди рідним загиблих.

На жаль, як свідчать перевірки під час операції «Перевізник-Зима 2010», власники автобусів й надалі недбало ставляться до безпеки перевезення пасажирів. Машини не «переодягнули» у зимові шини, чимало водіїв не оформлені належним чином на роботу, більшість із них не проходить медичного огляду при виїзді з гаража, та й автобуси часто ночують у дворах.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Співробітників ДАІ вчать спілкуванню

З ініціативи управління Державтоінспекції Головного управління МВС України в Автономній Республіці Крим на півострові проводиться навчання співробітників ДАІ правил спілкування з водіями.

За словами начальника управління ДАІ Криму Володимира Загинайла, на заняттях, які проходять по середах і суботах, інспектори повторюють правила дорожнього руху, вивчають нормативно-правову базу, а також правила спілкування з водіями. При цьому заняття завжди відбуваються у присутності юристів, психологів і суддів. «Ми розробили комплекс, щоб наших співробітників хоч чомусь навчили», — сказав начальник управління.

В. Загинайло пояснив, що метою занять є підвищення культури спілкування та недопущення конфліктних ситуацій водіями. «З хамами ми розбираємося дуже серйозно. Інспекторів треба вчити, щоб не боялися диктофонів, не боялися відеокамер, знали, як з водіями поводитися, а не так, як наші люди, замість того, щоб пояснити водієві, за що його зупинили або що він порушив, починають матом крити», — зазначив В. Загинайло.

Георгій ВЕРВЕС.

Ти маєш право на повагу, хоч би ким ти був


Фото автора.

На знімку: юні учасники табору починають роботу над банером, який нагадує про права дітей, повагу і толерантність.

Під таким гаслом протягом трьох днів одразу в кількох містах України працювали табори толерантності для дітей.

Хлопців та дівчат із важкими долями звели докупи, щоб розповісти про їхні права та навчити розуміти інших. Організували роботу таборів у рамках проекту ЄС «Права жінок та дітей в Україні».

Наша країна посідає п'яте місце в Європі за рівнем насильства серед молоді, тому тренери і волонтери у першу чергу звертали увагу школярів на те, як уникати жорстокого поводження одне з одним, а також як переводити агресію у протилежне русло. У Житомирі взаєморозумінню сприяла навіть атмосфера, адже тамтешній табір розташувався в католицькому монастирі сестер-бенедиктинок.

Як розповів «Голосу України» координатор Житомирського відділення міжнародної громадської організації «Школа рівних можливостей» Богдан Купчинський, діти навіть у своєму середовищі нерідко не можуть знайти спільної мови. А толерантність — це плюралізм думок, що зовсім не означає вседозволеності. Тож для проведення заходу не випадково обрали один із монастирів.

Усі діти, що побували у таборах, мають стати тренерами для своїх однолітків. А театральні постановки, відеокліпи й банери, які вони там підготували, будуть представлені в Києві з 22 листопада по 5 грудня — протягом двох тижнів, присвячених захисту прав дітей. Цей захід проводить в Україні дитячий фонд ООН (ЮНІСЕФ).

Олексій КАВУН.

Житомир.

Шукають давні «Кобзарі»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Так, директор Ярославицької школи Млинівського району Віктор Посільський зберіг унікальний екземпляр воєнного «Кобзаря», виданого у Львові в 1942 році. А сім'я Борейків із Рівного передала аж три «Кобзарі» — це вінніпезьке видання 1960 року за редакцією Василя Сімовича, факсимільне видання «Кобзаря» 1840 року та повне наукове видання за редакцією та з примітками Василя Доманицького, яке вийшло в 1907 році. Є на Рівненщині й «Кобзарі», пробиті на війні осколками; й ті, які із солдатами пройшли всю війну. Отож поле для пошуку та опису — широке.

— Збережений у нашій родині «Кобзар» приніс із фронту один із маминих братів, — розповідає директор Ярославицької школи Віктор Посільський. — Тривалий час ми цей «Кобзар» вважали сімейною реліквією, а наразі передали його в Ярославицький шкільний музей, щоб став набутком ширшого кола шевченколюбів. За цим виданням школярі навіть почали писати дослідницькі роботи.

Щойно проект стартував, як від учнів уже надійшло кілька цікавих історичних есе та оповідань. Зокрема про те, як в одному із сіл книга врятувала сім'ю під час голодомору; як під час пожежі майже все майно згоріло, а «Кобзар» залишився цілим-непошкодженим, тощо. Підбиття підсумків заплановане на березень наступного року, коли відзначатимуть Шевченківські дні.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.



Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

На знімку: зачинателі проекту Віктор Посільський та Наталя Савчук із «Кобзарем» 1942 року видання.

У НОМЕР

СЕВАСТОПОЛЬ

Боржникам нарахують пеню

З листопада у місті подорожчає вода з водопроводу. Щоправда, лише для тих, хто не вчасно платить «Севміськводоканалу». Директор КП Євген Козлов повідомив, що вже проведено юридичне обгрунтування та систему нарахування штрафів для боржників: крім самого боргу, споживач-боржник змушений буде заплатити додаткові три відсотки від суми з урахуванням індексу інфляції за період затримки платежу.

«Три відсотки, — наголосив Козлов, — це норма загальноромадянського законодавства, тому ні у кого не повинно виникати сумнівів щодо легітимності штрафних санкцій». Уже з початку листопада «Севміськводоканал" позови у суди подає з урахуванням нарахування нових штрафних санкцій. Водночас підприємство готове піти назустріч тим, хто почне погашати борги — їм не будуть нараховувати пеню.

Микола МАГДИЧ.

ХЕРСОНСЬКА ОБЛАСТЬ

Збудують митний термінал

У Цюрупинську почалося будівництво Херсонського митного терміналу № 1. Такий потужний за оснащеністю і пропускною спроможністю об'єкт в області споруджується вперше, хоча необхідність назріла давно. Херсонщиною проходять автошляхи, що з'єднують країни Європи, центральні та західні регіони України з Кримом, Росією, Кавказом і Закавказзям.

Спеціалізація термінала — оформлення й сервісне обслуговування експортно-імпортних вантажів, які доставляють вантажівками і автоконтейнеровозами. На його території розташують ліцензійний склад, брокерські й експедиторські підрозділи, оглядовий пост на 5—6 вантажівок, сучасні 45-тонні електронні ваги, а також кемпінг для «далекобійників». Митні формальності будуть проводити за принципом «єдиного вікна», що дасть можливість щодоби оформлювати до півтори сотні одиниць автотранспорту.

Василь ПІДДУБНЯК.

ЛУГАНСЬК

Під завалом опинилося двоє шахтарів. Один загинув

На шахті ім. Баракова ВАТ «Краснодонвугілля» на горизонті 764 м обрушилася порода покрівлі, і під завал потрапили два гірники. За словами очевидців, характерного потріскування перед обвалом не було чути, і робітники не встигли правильно зреагувати. Через годину одного з них із травмами легкого ступеня тяжкості врятували, другий загинув на місці. Розбираючи завал, фахівці відзначили порушення техніки безпеки при веденні робіт.

Алла АНТІПОВА.

КЕФАЛІНІЯ

Засудили наших моряків

Суд Кефалінії (Греція) визнав винними у навмисному затопленні вантажного судна в Іонічному морі та забрудненні моря нафтопродуктами шістьох українських моряків. **Як повідомляє РІА «Новости»**, п'ять років в'язниці отримав капітан судна, ще п'ятеро моряків — по чотири роки кожен. Нагадаємо, судно «Крістін» під прапором Того потонуло 18 листопада поблизу грецького острова Кефалінія, одержавши пробоїну під час шторму. Уся команда — шестеро громадян України — залишила судно на рятувальній шлюпці. Одразу після цього моряки з'явилися в управління берегової охорони на півночі острова і повідомили про НП. Однак берегова охорона не повірила розповіді моряків, і їх узяли під варту.

Це точно не грип...

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Його наявність в організмі померлих підтвердили дослідження в Лондонській лабораторії», — каже головний лікар Томашпільської районної лікарні Олександр Служивий **(на знімку)**.

Цієї осені в цьому само районі закрили на карантин першу в державі школу. В селі Антонівка, як уже повідомляв «Голос України» (18.11.2010 р.), захворіла приблизно половина із 136 учнів. Восьмеро з них нині лікуються в районній лікарні, решта перебувають удома під наглядом медпрацівників сільського фельдшерсько-акушерського пункту.

Районні лікарі відхиляють припущення, що причиною спалаху захворювання став грип. Кажуть, діти злягли через гостру респіраторну інфекцію. За їхніми словами, хтось приніс у школу вірус і він поширився серед дітей. Який саме вірус, з'ясовують фахівці вірусологічної лабораторії обласної санепідемстанції.

Утретє школу в Антонівці закривають на вимушені канікули: двічі минулого року, і тепер нинішньої осені.

Вірус на швидких ногах

— Особливість інфекції, через яку почали хворіти діти в Антонівці, в тому, що вона дуже швидко передається від людини до людини, — каже головний педіатр району Світлана Худик. — Це показала динаміка захворювання. Приблизно за два тижні захворіло більш як п'ятдесят дітей. Натомість дорослих епідемія не торкнулася. Що теж видається дещо незвичним. Клініка захворювання типова для всіх пацієнтів: почервоніння горла, сильний сухий кашель, нежить, невисока температура, в декого ще й головний біль. Лікарі наголошують, що сам носій збудника може не хворіти. Ось у цьому й складність: людина не почувається хворою і водночас видихає віруси, а той, хто поруч, мимоволі їх ловить.

Почалося з дитсадка

Працівники Антонівського фельдшерсько-акушерського пункту уточнюють, що першими почали хворіти не в школі, а в дитсадку. Саме звідти пішла інфекція, коли закашляли й затемпературили двоє дошкільнят. Одного хлопчика, віком два з половиною роки, поклали на стаціонар у районну лікарню.

— 36 дітей прийшли на обстеження в один із днів, — каже медсестра ФАПу Надія Сауляк. — Ми б самі не впоралися, якби на допомогу не прислали головного педіатра району Світлану Худик і лікарів з Вінниці. Вони декілька днів працювали в селі. У школі виділили дві кімнати, де обстежували учнів, тоді вже приймали рішення про їх подальше лікування.

На медпункті зустріли трьох дівчаток — п'ятикласниця Юля Бойко та семикласниця Вікторія Татаринова прийшли на обстеження, а їхня подруга Альона Зозуля просила ліки для бабусі. Медсестра Надія Сауляк, оглянувши Юлю й Віку, каже, що в дівчаток ще відчуваються залишкові прояви захворювання — жорстке дихання, почервоніння горла. Хворобу видає навіть блиск очей.





ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

У Томашпільському районі на гострі респіраторні вірусні інфекції захворіли приблизно 5% учнів. Крім Антонівки, до перетину епідемічного порога наближаються у школі села Гнатків. За словами начальника районного відділу освіти Дмитра Коритчука, в цій школі карантин може бути оголошено уже цього тижня.

ПОРАДИ МЕДИКІВ

1. Уникати перебування у місцях великого скупчення людей.
2. Перед виходом на вулицю бажано обробити носову порожнину оксациліновою маззю.
3. Не забувати про народні методи — вживати у їжу часник, цибулю, лимони.
4. За перших ознак хвороби залишатися вдома, щоб не поширювати інфекцію.

Дітям дають часник і цибулю, а медиків вакцинують

Рішення про введення в раціон харчування часнику й цибулі прийняли на засіданні Томашпільської районної комісії з надзвичайних ситуацій. Сталося це одразу після того, коли закрили на карантин школу в селі Антонівка. Крім ліків, дітей рятують від застуди народними методами.

— З районного бюджету виділили кошти на вакцинацію лікарів і медичних працівників, загалом щеплення отримають більше двохсот фахівців, — каже головний лікар району Олександр Служивий. — Передусім робимо щеплення тим, хто входить у групу ризику, хто найчастіше спілкується з хворими на застуду.

Віктор СКРИПНИК.
Томашпільський район,
Вінницька область.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Коментар Світлани Семенюк, заступника головного лікаря Томашпільської районної лікарні:

— Коли відбирали аналізи для дослідження на віруси у хворих дітей в Антонівці, одночасно провели так звані швидкі тести на грип. Вірус грипу не виявили у жодної дитини, яка проходила тести. Я переконана, що в дітей не грип, а тільки гостра вірусна респіраторна інфекція. Яка саме, про це дізнаємося після проведених у Вінниці досліджень. Обладнання вірусологічної лабораторії обласної СЕС дає можливість з найбільшою точністю встановити вірус. Як тільки дізнаємося, одразу дамо поради, як запобігти такому захворюванню в інших школах.



Медсестра Надія Сауляк оглядає хворих.



Хворий Роман Григорук з матір'ю Людмилою.



Лікарі наголошують, що сам носій збудника може не хворіти. Ось у цьому й складність





15 листопада. Павло Костенко, Олександр Омельченко, Ігор Лисов, Юрій Воропаєв під час погоджувальної ради, на якій заплановано протягом пленарного тижня розглянути понад сто питань.

За все доведеться платити

ПАРЛАМЕНТСЬКИЙ ТИЖДЕНЬ

Незважаючи на те, що за статистикою здобутки парламенту за минулий тиждень виглядають досить скромно, Верховна Рада ухвалила п'ять законів і три постанови, — резонанс ухвалених рішень величезний. Майже піврoку гострих дебатів нарешті увінчалися ухваленням нового Податкового кодексу. В останні вирішальні дні депутати працювали надурочно, в палких дискусіях, без обіду й допізна. З понад чотирьох тисяч поправок, які було подано до розгляду законопроекту в другому читанні, розглядали майже половину. Втім, із принципових пропозицій від опозиції враховано мало, «більшовики» голосували «так, як треба», незважаючи на протести та епатажні шоу, влаштовані в сесійній залі депутатами-бютівцями, а під стінами парламенту — завзятими підприємцями з різних областей. У четвер під завісу дня Податковий кодекс було прийнято в цілому, а в п'ятницю під тиском підприємців та депутатів до нього внесли декілька принципових змін. Хоча процедура корегування закону вже після його остаточного схвалення також викликала чимало зауважень.

Уряд переконує, що оновлені податкові правила стимулюватимуть розвиток бізнесу та наведуть лад у наповненні державної казни. Уряд і парламентська більшість називають Податковий кодекс компромісом між владою і бізнесом. На його основі Кабінет Міністрів готуватиме держбюджет на наступний рік. Та невдоволених новаціями, схоже, значно більше, аніж вдоволених. Представники малого бізнесу мають намір «не опускати зброю» і виходити на нові акції протесту, доки їхні інтереси не буде враховано, бухгалтери розмірковують, чи варто їм і надалі працювати на кількох роботах, селяни та дачники поки що мовчки, але насторожено підраховують, наскільки більше їм доведеться сплачувати за землю. Словом, напруження не спадає. Те, що кодекс, вочевидь, доведеться удосконалювати, не виключає і Президент, котрий минулої п'ятниці, до речі, так і не відповів на запитання журналістів, чи підпише він Податковий кодекс, чи заветує. Сказав, що дочекається висновків фахівців. Адже саме за ним останнє слово — без підпису глави держави жоден закон не набирає чинності.

Тим часом фахівці у сфері конституційного права минулого тижня також не спали — Конституційний суд постановив, що вибори до Верховної Ради можна проводити у жовтні 2012 року, а президентські — у березні 2015-го. На думку суддів КС, це не суперечить Основному Закону. Місцева влада також обиратиметься на п'ять років. Цим поставлено крапку в дискусії про термін повноважень нинішнього парламенту, адже рішення КС не оскаржуються. Наступного ж дня, у п'ятницю, парламент оперативно конституційною більшістю в 305 голосів попередньо схвалив відповідні зміни до Конституції. Остаточне ухвалення конституційних змін тепер можливе на наступній сесії. Глава парламенту Володимир Литвин вважає, що підтримка відповідного законопроекту є свідченням того, що треба припинити будь-які розмови про дату виборів — вона вже чітко визначена проектом закону, а зосередитися на головному — практичній роботі, прийнятті дуже складних, але конче потрібних для країни рішень, зокрема, ухваленні Держбюджету-2011. Водночас ті політичні сили, які набирають обертів на критиці чинної влади та невдоволенні громадян їхнім послідовним зубожінням, не відмовилися б провести парламентські вибори значно швидше.

За пристрастями довкола Податкового кодексу майже непомітно пройшло ухвалення ще одного досить принципового рішення — про внесення змін до Регламенту Верховної Ради щодо способу голосування. Відтепер відкрите, в тому числі й поіменне голосування депутатів може здійснюватися не лише за допомогою електронної системи, а й шляхом підняття руки у разі відсутності технічної можливості голосування за допомогою електронної системи. Отож навіть блокування нині не зможе завадити більшості провести будь-яке «потрібне» рішення...

Минулий тиждень яскраво продемонстрував — за все доведеться платити. У прямому і переносному значенні цього вислову — і бабусі з кошиком грибів на узбіччі та перекупкам на базарі, яким відтепер доведеться поділитися кожною заробленою копійкою з державою, і самій державі, її владі, якій доведеться відповідати за результати кожного подальшого кроку та його відображення на довірі до влади тих же бабусь та перекупок.

Юліана ШЕВЧУК.

16 листопада. Юрій Ключковський (на передньому плані) під час пленарного засідання, на якому, зокрема, розпочато розгляд Податкового кодексу України у другому читанні.

17 листопада. Іван Плющ, Василь Петьовка під час пленарного засідання, на якому, зокрема, у першому читанні ухвалено проект закону про внесення змін до Закону «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» (про заборону приватизації приміщень, де розміщуються бібліотеки, книгарні та державні видавництва).



18 листопада. Верховна Рада 269 голосами ухвалила Податковий кодекс України у другому читанні та в цілому.



19 листопада. Валерій Крайній, Валерій Баранов під час пленарного засідання, на якому, зокрема, парламентарії підтримали зміни до Конституції, котрі передбачають обрання Верховної Ради, Президента, а також влади на місцях через п'ять років з моменту набуття повноважень.

П'ять днів із життя Верховної Ради України очима фотокореспондента Олександра КЛИМЕНКА

Мінекономіки оголосило про повторне, до 30 листопада, приймання заявок на отримання ліцензій на експорт зернових в межах нерозподілених залишків квоти, зокрема, на кукурудзу — в обсязі майже 518 тисяч тонн



Від реалізації продукції сільгосппідприємства за січень—жовтень отримали близько 65 мільярдів гривень виручки — майже на третину більше, ніж за 10 місяців 2009-го. Втім, за даними Держкомстату, обсяг проданого порівняно з аналогічним періодом минулого року скоротився на 2 відсотки, а середні ціни реалізації зросли на 31 відсоток

КОЛОНКА ОГЛЯДАЧА

Злетілися на солодке

З нового року Держкомрезерв та Аграрний фонд поповнюватимуться солодким піском, виробленим із закордонного цукру-сирцю. Принаймні це передбачено проектом урядової постанови, оприлюдненим на офіційному сайті Мінекономіки. Звісно, така акція «посипана» благими намірами. Мовляв, у разі, якщо спекулянти візьмуться роздмухувати ціни на буряковий цукор, держава зможе виступити з дешевшим тростинним продуктом гравцем на солодкому ринку. Й у такий спосіб нечисті на руку ділки залишаться з носом.

«То й що ж у цьому поганого?» — запитає читач, якому набридли ігри монополістів, котрі концентрують у своїх руках значні запаси солодкого, підвищують ціни й тільки встигають набивати кишені. Але тут одразу виникає зустрічне запитання. Чому б не провести закупівлі до засіків вітчизняного бурякового цукру? Адже сезон переробки у розпалі. На заводах, склади яких затоварені готовою продукцією, певне, будуть поступливими, адже виробникам саме зараз необхідні гроші, щоб розрахуватися за буряки, газ, виплатити зарплату. До того ж, за прогнозами, цукру цьогоріч зварять чимало — у владних аграрних кабінетах усе ведуть розмови, як продати до Росії 300 тисяч тонн солодкого піску, щоб «зайві» кристали не тиснули на ринок.

Але ще більше у проекті постанови дивує інше: на крок, який безперечно підриває українську економіку, передбачається кинути наші з вами кошти — гроші платників податків. Оборудка (увага!) обійдеться у два мільярди бюджетних гривень. Кошти чималі, якщо розділити між пенсіонерами країни, вийде ледь не по 160 гривень на кожного. Думається, саме у грошах й криється відповідь на всі «чому?». Адже «безаукційний» порядок видачі ліцензій на імпорт цукру-сирцю, який й так важко було назвати прозорим, чиновники, схоже, зовсім перекроїли під себе. Раніше на отримання права пільгового ввезення цукру-сирцю могли розраховувати виключно компанії, які займалися виробництвом бурякового цукру. Тепер братися за цю справу ладна будь-яка структура. Принцип прописаний у проекті постанови такий: «перший прийшов, першим й обслуговуєшся». Зрозуміло, в авангарді черги на гроші вишикуються «свої» компанії — вони й поділять ліцензії.

До речі, те, що тростинний цукор, яким мають намір поповнювати засіки, такий дешевий, що ним можна буде збити ціну бурякового, теж казка від чиновників. Розрахункова вартість оцінюється майже у 980 доларів за тонну. Тобто, за законами ринку, цей солодкий пісок на полицях крамниць коштуватиме не менше 8 гривень за кіло. Отже, якщо держава візьметься збивати ним ціну і він з'явиться у крамницях дешевше, різниця в ціні знов покриватиметься за рахунок бюджету. Хоча, можливо, й тут чиновники отримають зиск.

Тепер запитання: чому платники податків мають відраховувати чималі кошти, щоб на усіляких оборудках збагачувалися наближені до влади компанії? Адже урядові постійно наголошують, що ми живемо у ринковій економіці. Але схоже, це стосується усіх, окрім тих же чиновників. Не здивуюся, якщо незабаром можновладці за наші з вами гроші візьмуться регулювати внутрішній ринок бананів чи апельсинів...

Галина КВІТКА.

Зі світу по запчастині — Рачинським тракторець

ЗНАЙ НАШИХ

Що можна власноруч скласти тракторець, не використовуючи «родимих» запчастин, Василь Рачинський із села Пляшева Радивилівського району довів на практиці.

На його двох власноруч складених тракторцях яких тільки деталей та механізмів немає: із «ГАЗона», мотоцикла «Ява», мікроавтобуса і навіть БМП (бойової машини піхоти). Причому складене докупи все це списане лахміття ще й оре, сіє, культивує, перевозить вантажі... Одне слово, слугує у повсякденній селянській праці. А її у Рачинських вистачає, бо обробляють майже шість гектарів поля.

Любов до техніки у Василя з дитинства. Тож після школи подав документи до Луцького технічного училища. А там на додаток до своєї основної спеціальності (слюсаря контрольно-вимірювальних приладів) освоїв ще низку суміжних. Вони йому, зокрема, стали у пригоді, коли працював у колгоспі імені Б. Хмельницького водієм, трактористом, комбайнером.

— Після розвалу колгоспів настало розпаювання землі, — розповідає Василь Володимирович. — Захотілося на власних паях самому трохи погосподарювати. Але чим — конем чи технікою? Якби можна було продати корову і за ці гроші купити якогось беушного трактора, то так би і зробив. Але через нестачу грошей змайстрував агрегат сам. За мішок цукру придбав двигуна, виміняв на картоплю «газоновського» заднього моста, від старого «Москвича» дісталося кермо... Чимало запчастин придбав на «вторчерметі», куди звернувся, прочитавши оголошення про те, що за зданий металобрухт можна замість грошей взяти різні беушні деталі та механізми. Я і взяв... У тому числі — зі списаною військової техніки. Звичайно, придивлявся, приміряв, щоб усе (одне до одного) підходило. Скласти усі ці деталі докупи, чесно кажучи, не становило проблем, бо я ж колись слюсарював, знаюся добре на електрообладнанні, маю вдома електрозварку... Різні болти, гайки теж сам можу виточити. Ось так (з власних рук та фантазії) народився мій перший тракторець. Згодом — другий для моїх синів Михайла та Віталія, які в цьому мені допомагали.



А ось на другому тракторі їздить його син Віталій.



Василь Рачинський на своєму першому, власноруч зробленому тракторцеві.

Сім'я Рачинських має у власності чималий клин поля і наявна техніка істотно мінімізує ручну працю на обробітку цієї землі. Бо фактично на всіх роботах (від сівби до збирання врожаю) селяни використовують трактори з різноманітним інвентарем. Зрештою, нинішньої осені найбільшу ношу за польові роботи взяв на себе 19-річний Віталій. Адже батька запросили на роботу механізатором у приватне підприємство, знаючи Василя Володимировича як досвідченого та відповідального працівника.

Василь Рачинський уже націлився змайструвати нового тракторця. Ще мріє про нове авто, бо його «копійці», як називає «Жигулі», уже тридцять років.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Земля, яка не продається, просто роздається

СВАВІЛЛЯ

Ще, як то кажуть, не висохли чорнила на кореспонденції про те, чому так важко отримати безоплатний акт на землю, як проблемно проходить фінансування обіцяної ще минулим урядом кампанії безкоштовної приватизації присадибних ділянок, як несподівано з'ясувались зовсім інші факти. Виявляється, не так затримки із виділенням коштів, як відверта злочинність місцевих чиновників гальмує земельні справи.

Гроші опинились в кишені чиновників

Несподівану новину повідомив перший заступник прокурора Хмельницької області Валентин Твердохліб:

— Слідчим відділом прокуратури завершено розслідування кримінальної справи про обвинувачення директора Хмельницької регіональної філії Центру ДЗК та головного бухгалтера. За попередньою змовою вони підробили документи та викрали бюджетних півмільйона гривень. Отримані таким чином кошти треба було якось легалізувати. Тож 150 тисяч гривень використали на погашення кредиту, а ще 60 тисяч — на придбання автотранспорту. За таке директора взято під варту. Прокуратурою області пред'явлено позови про стягнення з цих керівників та кількох приватних суб'єктів господарювання завданих державі збитків.

Останнє слово у цій справі, зрозуміло, скаже суд, точно визначивши, хто і як витрачав «земельні» гроші. Але хіба не вражаючим є сам факт того, як відверто цинічно і нахабно можуть поводитися ті, хто так чи інакше пов'язаний із земельними питаннями. Адже після публікації в газеті матеріалу «Безплатний документ за свої гроші» на нього відгукнулись читачі з різних областей. З усього було видно, що тема надзвичайно цікавить не тільки хмельничан. Люди роками не можуть отримати документи на свої клаптики землі, постійно натикаючись на якісь проблеми: то у землеміра немає можливості дістатись до ділянки, то черги охочих величезні, то врешті-решт, обіцяні з бюджету гроші не прийшли...

У Хмельницькому центрі ДЗК теж бідкались: коштів вистачило на виготовлення лише 30 тисяч актів. А от як і за що зробити ще 269 тисяч? Мовляв, фінансування було припинене, тож ті, кому не терпиться мати акт, мусили платити свої гроші приватникам, і ті значно пришвидшать справу.

Якось не з руки було піддавати сумніву ці слова. А ось буквально за пару тижнів виявляється, що гроші таки були. От тільки на що витрачені? Адже початково розцінки на виготовлення одного документа були затверджені у розмірі трохи більшому від півсотні гривень. Тож за півмільйона щасливими власниками держактів могли стати ще майже десять тисяч чоловік. Але натомість така проста процедура перетворилась для десятків тисяч людей на справжнє ходіння по муках, яке триває роками.

А хіба може бути ситуація іншою, коли керівники думають не про те, як краще і швидше зробити справу, а про те, як вигідніше державні мільйони використати. Хіба тут до того, щоб за роботою підлеглих прослідкувати?

Прокурори називають вражаючі речі. Виявляється, знаходяться окремі інспектори управління Держінспекції з контролю за використанням та охороною земель, котрі замість того, щоб виявляти та усувати порушення земельного законодавства, а таких фактів, ой, як багато, складають фіктивні акти (!) про нібито проведені перевірки. Таким же чином плодяться протоколи та постанови про адміністративні правопорушення, які просто не вчинялись. Тільки за протестами прокурора Ярмолинецького району облдержземінспекцією скасовано майже два десятки незаконних постанов про накладення адміністративних стягнень.

Для чого все це робилось? Весь розум та хитрість чиновника йде на те, щоб і виробничі показники не зіпсувати, а одночасно не надто влізати у земельні діла. Надто це дорога справа. Тут часто не до того, щоб начальству вникати у діла своїх підлеглих. А в результаті стає можливим, коли, приміром, спеціаліст відділу Держкомзему у Віньковецькому районі зумів витягнути з мешканців одного із сіл гроші нібито за оплату висновків про погодження технічної документації із землеустрою. А насправді просто поклав їх у свою кишеню.

Шматки, до яких так і липнуть руки

Це за законом землю не можна ні продати, ні купити. Зате завжди знаходяться ті, кому ласі шматки просто ... роздаються. При цьому слово «незаконно» якось випадає з уваги.

— Як правило, такими щедрими «дарувальниками» є посадовці органів державної влади та місцевого самоврядування. Тобто

ДО РЕЧІ

Цього року за результатами прокурорського нагляду за додержанням земельного законодавства порушено майже півтора десятка кримінальних справ, внесено понад півтисячі документів реагування. За наслідками їх розгляду до відповідальності притягнуто понад дві сотні службових осіб, відшкодовано більше трьох мільйонів гривень, і що головне — повернуто 185 гектарів та попереджено незаконне надання 337 гектарів земель.

Колишня доярка не дає спокою «захватчикам»

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Жителька села Буянки Ріпкинського району Марія Кузьмівна Нестеренко має 71 рік, але енергії їй не позичати. Своїми скаргами, позовами вона не дає спочинку місцевому керівництву. Її часто можна побачити у райцентрі, Чернігові. Їздила навіть у Київ до адміністрації Президента.

Приїжджають за її зверненнями у Буянки, Вишневе (центр сільської ради) різноманітні комісії. Та після вивчення справ надсилають Марії Нестеренко загалом однакову стандартну відповідь — «порушень не виявлено».

За що ж клопочеться Марія Кузьмівна? Вона хоче позбутися «захватчиків», які «шахрайським шляхом забрали колективне майно, яке люди наживали за 70 років, і землю повикрадали».

Жінка конкретизує це у своєму листі до «Голосу України»: «Ми, колгоспники, в оренду віддали майно і землю на 3 роки — з 2000-го по 2003 рік, а потім на такий самий другий термін. За три роки наші засновники набралися кредитів і задумали їх погасити таким способом. У людей забрали майнові сертифікати і попросили паспорти, щось виписали і загадували людям розписатися. Через якийсь час ми дізнаємося, що там, де ми розписалися, був документ про купівлю-продаж майна з відстрочкою платежу на 30 років. Ми з їхніми діями не згодні. Зокрема, ми вважаємо, що рішення зборів за 2004 рік сфальсифіковані (протоколи виготовлені, а люди на збори не збиралися і не брали участі у голосуванні)».

Написала вона й про те, що в результаті повторного розпаювання селянам значно зменшено розміри земельних та майнових паїв. Зазначимо, що це версія Марії Кузьмівни.

Можливо, вона й відповідає реаліям. Але для того, щоб визнати кілька зборів членів КСП «Дружба» від 25.02.2004, 15.04.2004, 23.12.2004 фальсифікованими, потрібно це довести в суді. Проте ця спроба для Марії Нестеренко виявилася невдалою. Господарський суд Чернігівської області 23 червня 2009 року дійшов висновку, що у позивачів «не виникло статусу ані засновників товариства, ані його учасників», «а тому справи, пов'язані зі створенням, діяльністю, управлінням та припиненням діяльності господарського товариства, якщо однією зі сторін у справі не є учасник (засновник, акціонер) господарського товариства, не є підвідомчими господарським судам».

Річ у тім, що Марія Кузьмівна вирішила не укладати договору з ТОВ «Дружба» і тепер, так би мовити, не є його пайовиком-орендодавцем. Пайова земля жінки ніким не обробляється у полі, а майно її та діда, якого доглядала, виділено у натурі. Частину вона забрала (нетеля вагою 126 кілограмів, свиню вагою 200 кілограмів та ще різні товари на загальну суму 3634 гривні). Виділений розукомплектований трактор ЮМЗ-6 (від нього залишилася частина кабіни, корпус мосту, напіввісь, корпус коробки передач) та запчастини (на 789 гривень) колишня доярка не хоче забирати, оскільки не знає, що з тим металом робити. Є її майно і в будівлях.

Ріпкинський районний суд 8 лютого 2008 року не визнав недійсним акт приймання-передачі майна та відмовив Марії Нестеренко у стягненні вартості майнового паю з ТОВ «Дружба».

Одне слово, Марія Кузьмівна практично з усіх позицій програла. І вона в цьому неодинока. Адже не секрет: у переважній своїй більшості мешканці сіл Чернігівщини під час розпаювань, поділу майна фактично всі недоотримали того, що заслужили за 30—45 років праці у колгоспах. У 1990-х роках розорилися навіть колгоспи-мільйонери. Ще й досі обіч доріг «красуються» їх розібрані ферми. У багатьох населених пунктах, коли кинулися ділити майно, то уже нічого було дати на пай. Ні корови, ні свині, ні запчастини. Усе десь позникало, віддалося за борги. Хочеш — подавай у суд, але що отримаєш?

Парадокс, але у Буянках та Вишневому ще є що ділити. Є тут і новітня техніка, і корівники, та й телятники не порожні. Можливо, через це й не заглиблюються різноманітні перевіряючі у протоколи ТОВ «Дружба», не ставлять їх під сумнів. Є папір, є печатка, є дати, є підписи. Формально усього дотримано. То ж який сенс визнавати загальні збори колишніх членів КСП нелігітимними? Щоб розвалити господарство? А що буде взамін? Справедливий розподіл майна? Але всім знову-таки не вистачить по трактору, по машині. Бо їх у 30 раз менше, ніж пайовиків.

— Ми не хапаємо зірок з неба, — каже директор ТОВ «Дружба» Тетяна Остапенко. — У господарстві чимало проблем. Однак воно забезпечує роботою 107 людей. Середня зарплата становить 997 гривень. Ми маємо 854 голови великої рогатої худоби, з них 362 корови. Щодня здаємо по 2 тонни молока, а влітку — по 5 тонн. Загалом уже продали з початку року 836 тонн молока, заробили 2 мільйони 378 тисяч гривень. Дійне стадо розширюватимемо, бо це жива копійка. У нас приймають молоко по 3 гривні 50 копійок. Тому зерно не продаємо. Вигідніше його залишити для годівлі. Заготовляємо корми, щоб корови добре доїлися. Тримаємо ще свиней. Але це тільки для того, щоб з людьми розраховуватися поросятами. Даємо продукти також на школу. Помирає пайовик — виписуємо на його поховання труну, машину, м'ясо.



Сільський голова Раїса Приходько пояснила причину зменшення величини майнового та земельного паїв.

— Спочатку розпаювання було у 2000 році, — каже вона. — Тоді у нас налічувалося 478 пайовиків. Однак розпаювання першого разу проведено неправильно. Бо не були враховані померлі (?! — **Авт.**) пайовики. У 2004 році ми виправили цю помилку. Кількість пайовиків зросла до 744. Через те зменшилися частки паїв.

...Процедура розпаювання складна. У ній важко розібратися навіть фахівцям. Багато людей у Буянках і досі сумніваються у чесності, справедливості прийнятих на зборах поспіхом на слух рішень у 2004 році. Тим паче що останнє розпаювання принесло плутанину в отриманні спадщини. Спадкоємці оформляють її нотаріально часто-густо за документами розпаювання 2000 року, де фігурують більш солідні цифри.

Зрештою, невдоволені селяни мають право утворити власну спілку громадян-співвласників. Спеціалісти головного управління агропромислового розвитку облдержадміністрації навіть пообіцяли надати ініціативній групі, яка все-таки зважиться забрати частину пайовиків у ТОВ «Дружба», необхідну консультаційну, практичну допомогу. Шанс в опозиції є: у цьому році у Буянках та Вишневому завершується термін дії оренди земельних паїв. Але чи підуть за пенсіонеркою Марією Нестеренко, яка обрана депутатом Вишнівської сільської ради, люди? Чи зможуть вони ефективно розпочати господарювати на власній землі? Адже, крім бажання справедливості, сільській опозиції явно бракує аграрних фахівців, навіть людей працездатного віку.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: депутат сільради Марія Нестеренко не припиняє боротьби.

Фото автора.

Як і чому стають можливими такі «подарунки»?

моя рука — владика, один підпис і земелька ваша. І гроші в такому випадку йдуть не за землю, а лише за «послугу», — продовжує Валентин Твердохліб. — Саме за такі хабарі, пов'язані з протиправним наданням земельних ділянок, прокуратурою області порушено низку кримінальних справ. Так, колишнього голову Новоушицької райдержадміністрації вже засуджено до восьми років позбавлення волі з позбавленням права обіймати керівні посади та посади, пов'язані з виконанням обов'язків держслужбовця, строком на три роки та конфіскацією всього належного йому майна. Таку ціну він заплатив за те, що вимагав хабара у розмірі 120 тисяч доларів, 11 тисяч з яких отримав за виділення підприємцю чотирьох гектарів землі.

Складається враження, що апетити чиновників чітко розмежовані відповідно до службових рангів. Бо те, що може районний очільник, вже недоступно сільському голові. Але й ті час від часу виявляють таку кмітливість, щоб хоч крихту та відщипнути від земельного пирога. Правоохоронці спрямували до суду кримінальну справу стосовно колишнього скаржинецького сільського голови із Ярмолинецького району, який за виділення десяти соток землі вимагав три тисячі доларів, а встиг отримати дві тисячі з них.

Завершується слідство і у кримінальній справі стосовно заступника голови однієї з РДА, який вимагав гроші за допомогу при отриманні права оренди на земельну ділянку водного фонду.

Список можна продовжувати. До яких тільки земельних махінацій не вдаються службові особи, маючи відповідні повноваження.

Стоголова гідра

Правоохоронці не перестають дивуватись. Здається, що більше порушується кримінальних справ, карається злочинців, то сильнішою стає кримінальна зацікавленість щодо землі. Не знайти на карті області району, де хоч раз не спробували б провести якусь земельну оборудку. Скажімо, в Білогірській селищній раді службовці незаконно підробили документи і безплатно передали землі запасу у власність окремих осіб.



Шепетівський міжрайонний прокурор порушив справу відносно землевпорядника однієї з сільських рад, через зловживання котрого інтересам громади заподіяні збитки на 58 тисяч гривень. А бахматовецький сільський голова вирішив не просто виділити собі гектар землі, а ще й прокуратуру обвести кругом пальця. Бо коли прокурор Хмельницького району направив протест щодо скасування незаконного рішення, голова запевнив, що все скасовано. Насправді ж так і не відмовився від бажання узаконити право власності на ділянку.

Бої за гектари тривають

Завдяки старанням правоохоронців час від часу вдається відвойовувати для громади чи окремих колективів і землю, і кошти. Так, втручанням прокурора Кам'янець-Подільського району поновлено право коледжу Подільського державного аграрно-технічного університету на використання закріплених за ним 312 гектарів сільськогосподарських угідь, яких ледь не позбулись через неправомірні рішення райдержадміністрації.

Загалом же тільки з початку року прокурори пред'явили до суду 167 позовів на усунення порушень земельного законодавства. За позовом прокурора Старосинявського району господарським судом області зобов'язано племінний завод «Агро-регіон» звільнити 112 гектарів самовільно зайнятої землі. За результатами судових розглядів були визнані недійсними договір купівлі-продажу шістнадцяти гектарів у Красилівському районі, договір оренди майже гектара землі з природно-заповідного фонду, який уклала Хмельницька РДА та одне з ТОВ...

Практично безмежні повноваження органів місцевого самоврядування та місцевих райдержадміністрацій у розпорядженні земельними ділянками при наданні їх для ведення особистого селянського господарства стали підґрунтям для оборудок з великими земельними масивами. Наприклад, розпорядженням голови Славутської РДА на території Мухарівської сільради був затверджений проект землеустрою, який передбачав передачу у власність вісімнадцяти особам ділянки загальною площею понад 35 гектарів для ведення особистого селянського господарства. Службовими особами держкомзему та управління охорони природного навколишнього середовища цей проект землеустрою був погоджений, і ніхто із чиновників чомусь не помітив, що більше половини цієї землі вкрито лісом, а на трьох з половиною гектарах на поверхню виходить граніт. Невже було незрозумілим, що на такій землі не зореш і не посієш?

Відповідь на це запитання знайшлась пізніше, коли після оформлення державних актів на право приватної власності на землю щасливі землевласники... подарували ділянки приватному підприємству.

Історія ця ще не закінчилась. Після того, як славутським міжрайпрокурором до суду був заявлений позов про скасування розпорядження та виданих державних актів на землю, суд просто повернув позов без розгляду.

Судова боротьба за те, щоб повернути ці землі громаді, триває. Але скільки їх іще, таких земельних клаптиків, котрі просто розповзаються по чужих руках? Складається враження, що навмисне зроблено все, аби поставити сотні перепон на шляху маленького власника земельної ділянки до свого земельного акту і водночас розкрити широка дорога тим, хто ухитряється незаконно вхопити більший чи менший шматок землі. От тільки хто це робить?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Цього року на Волині, вперше в історії краю, від збору чорниць і грибів до місцевих бюджетів надійшла рекордна сума податків — майже 4 мільйони гривень, *повідомляє Укрінформ.*



За 10 місяців 2010 року українці всиновили 1 780 дітей, а іноземні громадяни — 840, *повідомив міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Равіль Сафіуллін, інформує Укрінформ.*

ВІСТІ З ЗАКАРПАТТЯ

Тірольці подарували пожежну машину

Закарпатські рятувальники отримали від австрійських колег пожежно-рятувальний автомобіль «Штаєр». Презентувати машину приїхав особисто міністр соціальної політики федеральної землі Тіроль (Австрія) Дітнар Шеннах.

Це вже друга машина. Першу австрійці подарували чотири роки тому. Міністр з Тіроля запевнив, що, попри непросту соціально-економічну ситуацію в Австрії, співпраця розвиватиметься.

Нову техніку випробували одразу ж: закарпатські пожежники влаштували майстер-клас для всіх присутніх. Особливість цієї машини в багатофункціональності — можливості австрійської техніки значно ширші, ніж у наших автомобілів.

— Цей автомобіль значно покращить роботу, адже дозволяє не тільки гасити пожежі, а й проводити різнопланові рятувальні роботи. Він оснащений такими елементами, яких на нашій техніці немає. І хоча машина вже далеко не нова, гадаю, вона в кращому стані, ніж п'яти-семирічні автомобілі вітчизняного виробництва, — зазначив начальник ГУ МНС України в Закарпатській області Мирослав Щербей.

Психотропні пігулки вилучили на кордоні

Митники припинили спробу перевезти через українсько-угорський кордон препарати психотропної дії. Громадянин України, в автомобілі якого інспектори поста «Тиса» Чопської митниці виявили 60 пігулок «гідазепаму-ІС» та 120 таблеток «соннату», «забув» їх задекларувати.



Кмітливий чоловік у двох спеціально обладнаних схованках мікроавтобуса «Мерседес» планував в обхід митного контролю перевезти ще й свіжий тютюн. Для цього прихопив понад 9 тисяч пачок цигарок різних марок вітчизняного виробництва, витративши на їх придбання майже сто тисяч гривень.

Оборудка, що межує з криміналом, не вдалася завдяки пильності чопських митників. За даним фактом складено протокол про порушення митних правил, а цигарки, пігулки та мікроавтобус, загальною вартістю понад 200 тисяч гривень, вилучено, повідомили «Голосу України» у пресслужбі Чопської митниці.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото прес-служби Чопської митниці.

Секта: діти без майбутнього

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

«Голос України» вже розповідав про смерть молодої жінки у реанімаційному відділенні Чернівецької обласної лікарні. За висновками лікарів, вона померла від аліментарної дистрофії, простіше кажучи — від виснаження і голоду. Це сталося приблизно через місяць після пологів, які відбувалися не в лікувальному закладі, а в неї вдома, у с. Котелеве Новоселицького району. До лікарні Каріну Черешневську привезли, коли лікарі вже не в змозі були щось вдіяти.

Випадок дикий, страшний, але ситуація, через яку село Котелеве набуло недоброї слави, набагато складніша й небезпечніша, ніж може здаватися на перший погляд. Бо померла була з родини, що належить до релігійної громади, яка, до речі, ніде не зареєстрована, і досі не було достеменно відомо, як вона називається, що саме сповідує і звідки з'явилась у маленькому селі Чернівецької області. Один із адептів нещодавно повідомив її назву — чи то «Атарве», чи то «Ат Арве», чи Atarve. Можна припустити (звернувшись по допомогу до всезнаючого «Гугла»), що заснована ця релігія на найстаршій Веді, тобто на давньоіндійських віруваннях, в яких годі й розібратись. Питання інше: звідки атарви і веди взялися поміж бессарабськими пагорбами? Наразі пастором і проповідником цієї релігії у Котелевому і деяких сусідніх селах (поволі з'являються нові адепти) є такий собі Сергій Лисак, чи то Сашика, як кличуть його в селі.

Влада намагається втрутитися в ситуацію

Нещодавно відбулося засідання комісії з питань захисту прав дитини Новоселицької райдержадміністрації, на якому розглядали питання порушення законів України «Про загальну середню освіту», «Про охорону дитинства» та «Про попередження насильства у сім'ї». Головною причиною такого кроку з боку районної влади стало те, що діти із сімей, які є парафіянами цієї релігійної громади, роками не відвідують школу. Будь-які спроби влади забезпечити дітям належну освіту батьки ігнорують. Йдеться про сім'ї Лисаків, Притикіної, Васкан, Кордунян та Черешневського (саме з останньої родини була померла породілля). На засідання прибули лише Черешневський і Кордунян, хоча запрошення були надіслані всім і, як багато попередніх, проігноровані. А рішення, яке приймали на засіданні, можна назвати безпрецедентним — про вилучення із сімей близько 30 малолітніх та неповнолітніх дітей. Хоча загальна кількість дітей у сім'ях, які належать до цієї релігійної громади, сягає 50-ти. Звичайно, подібне рішення приймає не комісія, а суд з подання прокуратури. Втім, якщо орган опіки і піклування РДА зважився на такий серйозний крок, можна говорити про вагомі підстави.

Кореспондент спробував розібратись у ситуації, хоча це досить складно. Адже попередні намагання вчителів, служби у справах дітей, міліції, прокуратури, інших державних органів виявилися марними. Адепти цієї церкви просто не допускали їх до осель, уникали будь-якого спілкування. Співробітники міліції свого часу брали пояснення у класних керівників практично всіх класів, де вчилися чи мали б учитися діти з цих сімей. Наведемо лише одне, класовода 2-го класу Валентини Васкан, бо інші майже ідентичні: «Я є класоводом Котелевського НВК з минулого року, і відтоді Заробабел Михайлович Притикін не з'являвся до навчального закладу». Імена дітей адептів — взагалі тема окрема. Тут є дівчата на ім'я Дієміма, Тамар, Табіта і Амельхай, хлопчики Еламхай, Елі та Єгошуа. «Я особисто неодноразово ходила до них додому поспілкуватися з батьками, але мені це не вдалося, — продовжує вчителька. — Дітей, які були на подвір'ї, просила покликати батьків, але ніхто не з'явився». При цьому діти із сім'ї Черешневських остаточно припинили ходити до школи приблизно два роки тому, після смерті від пологів їхньої матері Олени, якій, до речі, ці пологи лікарі заборонили.

Як зазначила начальник служби у справах дітей РДА Світлана Михайлова, таке рішення комісії із захисту прав дітей є вимушеним. На жоден контакт останніми роками члени цих родин не йдуть. Розібратися у релігійних перипетіях не в компетенції їхньої служби. Їх справа — забезпечити права дітей. Порушуються низка законів — «Про освіту», «Про сім'ю», діти не ходять до школи, не отримують належного медичного догляду, а головне — є ознаки психологічного насилля в сім'ї.



Окрім усього, багато запитань викликають матримоніальні стосунки пастиря Лисака. За документами сільської ради, на його ім'я записані семеро дітей. Ще сім є у Притикіної, котра мешкає практично на тому само подвір'ї, але її діти по батькові Михайлівни і Михайловичі, хоча у селі вважають цього батька, користуючись сучасними термінами, віртуальним. Визнає батьківство і сам пастор Лисак, але про це дещо згодом. Як розповів сільський голова Котелевого Володимир Трипадуш, офіційно довести, хто його рідні діти, з ким він насправді живе, неможливо. На їхньому подвір'ї з'явилася ще якась молодиця. Хто вона, звідки — невідомо. Сергій Лисак створив свій світ, який ревно охороняє і не допускає всередину нікого. Світлана Михайлова переконана, що він виховує не дітей, а парафіян власної церкви, повністю не адаптованих до оточуючого середовища і майбутнього дорослого життя, цілком покірних його волі.

За словами Володимира Трипадуша, ця сім'я була віруючою ще за радянських часів. Батьки нинішнього пастиря також належали до однієї із нетрадиційних християнських течій. Говорити про те, що права дітей у чомусь обмежуються, важко, вони мають господарство, городи, паї, заробляють у людей. На них немає скарг від односельців, хіба щодо музики, яка грає на подвір'ї постійно. По суботах збираються на богослужіння. Не знайшли криміналу в діях Лисака та інших і співробітники міліції. За неналежне виконання обов'язків лише до адміністративної відповідальності притягали Сергія Лисака, Надію Притикіну, Петра Кордуняна, Юрія Черешневського, Миколу Васкана, Віталія Бідашка та Анатолія Кордуняна. За фактом смерті Каріни Черешневської кримінальна справа не порушена.

Пастор боїться атентату

Кореспондент вирішив зустрітися з пастирем Сергієм Лисаком, хоча сільський голова Котелевого поставився до такої ідеї скептично. Востаннє, коли він привозив до помешкання Лисаків запрошення на засідання комісії, до нього ніхто так і не вийшов. Але цього разу господар вийшов за ворота. За ним визирали діти різного віку, з дещо дивними зачісками, але на вигляд зовсім не голодні й не такі вже й затуркані. На подвір'ї зі встановленого тут-таки магнітофона постійно лунає музика. Сам пастир, на вигляд років 45, — звичайний собі сільський дядько. Нічого демонічного. Він спокійно визнав, що справді має 14 дітей. Пастор одразу ж вчинив скандал через наявний у журналіста диктофон і мобільний телефон, категорично заборонив фотографувати і вимагав покласти все це до машини. Щоб продовжити розмову, довелося виконати вимоги. З'ясувалося, він цього хотів не через релігійні забобони чи несприйняття технічних засобів (щоправда, телевізійних антен на даху я не помітив), а тому, що районний прокурор, на його переконання, стріляв у нього невидимими шприцами, ще хтось — чимось опромінював, а дітям у школі вчителі буцімто давали коробочки з отрутою. Я спробував допитатися, в чому основні постулати віри, яку він сповідує, попросив розтлумачити назву. Натомість пастор вимагав пояснити йому, що означає православ'я.

До релігійного диспуту я готовий не був, а тому запитав, чи він знає, що влада має намір подавати до суду щодо вилучення дітей, і як він у такому разі чинитиме. Пастор сказав, що не знає, до суду та інших установ не ходить, бо скрізь оточений СБУ, а дітей не вчить у школі, хоча б екстерном, як раніше, знов-таки чомусь через прокурора. На цьому розмова фактично закінчилася. Вона могла б залишити враження, що у чоловіка не все гаразд із клепками, якби в його погляді не читалося, що він прекрасно і цілком адекватно оцінює ситуацію.

Робити висновки поки що зарано, але цілком зрозумілим є те, що Сергій Лисак створює, і це йому поки що вдається, повністю підконтрольну його ідеям і волі релігійну громаду, в якій головною його опорою є діти, свідомість котрих він формує на власний розсуд і котрі можуть сприймати світ лише через призму його власних бачень і переконань. Сумних прикладів того, чим це може завершитися, чимало. І смерть двадцятирічної Каріни — зайве тому підтвердження.

Сергій СУЛИМА.

На знімку: ось така композиція з арматури та шматків металу увінчує двір Лисаків—Притикіних.

Фото Петра ГОНЧАРА.

Серед педофілів — директор благодійного фонду

У Миколаєві взяті під варту молоді люди, підозрювані у розбещенні неповнолітніх хлопчиків і поширенні через інтернет відеопродукції порнографічного змісту. Двоє затриманих — жителі області, третій — одесит, директор благодійного фонду, що добирав і вербував хлопців. Вони маніпулювали дітьми, здійснюючи над ними сексуальне насильство на знімних квартирах.

Варто зазначити, що збоченці не побоялися вказати в інтернеті номер мобільного телефону із запрошенням спонсорів до співпраці зі створення дитячої порнографії. Один із затриманих, побачивши свою жертву в супроводі міліціонерів, спробував покінчити із життям, вистрибнувши з вікна четвертого поверху. У тяжкому стані з переломами кінцівок і таза під посиленою охороною він проходить лікування в одній з лікарень міста. Порушено кримінальну справу, триває слідство. Під час обшуків на знімних квартирах вилучено обладнання, за допомогою якого вели зйомки.

Нині триває дослідча перевірка, вже встановлено 16 потерпілих, а також причетність інших осіб до цього злочину.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

Миколаїв.

Сергій Лисак створив свій світ, який ревно охороняє і не допускає всередину нікого

Сумний спогад з оптимістичними наслідками

Листопадовий паводок-98: із відстані часу

Минуло дванадцять років із тієї, вже, здається, такої давньої, пори, коли Закарпаття опинилося в полоні небаченої в історії краю водної стихії. Окрім того, що економіці й усій інфраструктурі області було завдано колосальних збитків, не обійшлося й без людських жертв. У Тячівському районі під час селевого потоку, який поховав під собою обійстя Ольги Менджул із села Руська Мокра, нещасна втратила сина, невістку і двох онуків. В архіві одного з авторів цього матеріалу зберігається її знімок із нині вже покійним, а тоді головою Тячівської райдержадміністрації Степаном Філіпом...

У цьому контексті варто звернутися до уроків трагічних минулих паводків: осінній 1998 року завдав області збитків на 810 мільйонів гривень; розбурханий весняний 2001-го виявився вдвічі потужніший, однак збитки становили лише 317 мільйонів гривень; липневий 2008-го приніс шкоди на 164 мільйони гривень, зруйнувавши 26 будинків, 153 мости, затопивши понад 4 тисячі дворогосподарств, майже півтисячі осіб довелося евакуювати, зате, на відміну від двох попередніх, не загинула жодна людина!..

Сага про Валерія Кальченка

На той час Міністерство з надзвичайних ситуацій очолював Валерій Кальченко, котрий пройшов професійне хрещення в багатьох напружених точках колишнього Союзу, в тому числі й під час руйнівного землетрусу у Спітаку.

Одразу після катастрофи міністр зі своїми побратимами, прибув на Закарпаття. Працювали без сну й відпочинку. Уперше було розгорнуто мобільний пересувний госпіталь МНС. Там надавалася найневідкладніша й висококваліфікована допомога. Тодішній листопад був мокрий і холодний, тож її потребували багато людей, котрі, втративши оселі, залишилися під відкритим небом і пережили нечуваний стрес.

...Чергова поїздка міністра до села Усть-Чорна Тячівського району. У Хусті

— Ну як, Іванку, чобітки й курточку вже отримав?

— Так, красно дякую, вже маю.

Ніби змовившись із колегою, вручаємо Іванкові свої сухі пайки. І тут підходить дебелий рожевощокий дядько із добре відчутним запахом:

— Пане міністре, мені б треба пару солдатів, щоб біля хижі шанц прочистили (тобто почистили біля хати водостічну канаву).

Ледве стримуючись, Валерій Кальченко спокійно відповідає:

— Чоловіче, у солдатів і так повні руки роботи. А лопату персонально вам виділимо із резерву міністерства.

Село Варієве Берегівського району.

Перші дні повені. Надвечір'я. Будинки, розташовані на протилежному березі річки Боржави, відрізані від села. Їхніх мешканців уже евакуйовано. Та човни, якими управляють солдати Міністерства з надзвичайних ситуацій, усе-таки снують від берега до берега, рятуючи вцілілий хатній скарб.

— О, це з мого будинку привезли речі, — радіє господар похилого віку. — Але не всі. Телевізора немає.

— Та він підтоплений, — каже один із бійців.

— А може, ще вдасться відремонтувати? Нещодавно купили. Пане міністре, ледь не останні копійки з моєю старою витратили на нього...



У Мукачевому 9 жовтня нинішнього року відкрито скульптурну композицію, присвячену руйнівній листопадовій повені-98. Її автор — закарпатський художник та скульптор Іван Бровді. Це перша в області пам'ятка про ті трагічні події.



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

31 березня 2001 року. Повінь у Берегівському районі Закарпатської області.

місцева влада пропонує хоча б щось перекусити. Міністр заперечує: «Часу немає, люди чекають. А в нас — своя суха пайка».

В'їжджаємо в село й одразу опиняємося в оточенні всюдисущої дітвори: «Кальченко приїхав, Кальченко приїхав!!!». Оскільки міністр тут не вперше, багатьох уже знає на ім'я.

Під час листопадового паводка-98 постраждала вся область, але чи не найдужче Рахівський, Тячівський, Хустський, Виноградівський, Берегівський та Мукачівський райони, а також міста Тячів, Мукачеве, Ужгород... Обидва автори, працюючи один власкором «Голосу України» на Закарпатті, а другий головним редактором обласної газети «Новини Закарпаття», побували в кожному з них. Де спільно з тодішнім керівником МНС України Валерієм Кальченком, де в жартома названому журналістами «мокрому» автобусі, котрий виділяла прес-служба обласної держадміністрації, а де на перекладних. «Голос України» із номера в номер публікував «паводкові» матеріали. І не лише про трагедії людей, котрих спіткала стихія... Газета била на сполох із приводу недостатньої уваги до безлічі малих і великих проблем, які обов'язково виникають у таких випадках.

— Хлопці, привезіть людині телевізор, — просить міністр.

Човен знову пливе до того берега. Привозять. Із корпуса стікає вода.

— Йой, тепер його жоден майстер не полагодить. Та все одно дякую. Солдати ховають посмішки в коміри бушлатів. Ховає посмішку й міністр. У всіх на душі потеплішало.

СБУ та залізничники відгукнулися на біду одні з перших

Тодішній начальник управління Служби безпеки України в Закарпатській області Валерій Підболячний зателефонував до корпункту «Голосу України» ще задовго до початку робочого дня:

— Колегія нашого відомства під керівництвом Леоніда Деркача ухвалила рішення передати закарпатцям майна на три з половиною мільйони гривень й відправила конвой із майже семи десятків автомобілів. Їдемо зустрічати?

Для того, щоб прийняти все це майно, обладнали спеціальний склад. А були там, окрім ліжок і ковдр, інших теплих речей, украй необхідні для роботи в автономних умовах дизельні електростанції, засоби зв'язку, помпи для відкачування води. Та як завезти їх у найвіддаленіші, відірвані від світу гірські населені пункти, що залишилися без світла і зв'язку? Керівництво СБУ знайшло вихід, звернувшись до прикордонників. Ті виділили гелікоптери. Вони й доставили найнеобхідніше в села Тячівського району Лопухів, Усть-Чорну та інші.

Село Текове та селище Королеве Виноградівського району традиційно називають залізничними. Під час осіннього паводка вони постраждали чи не найбільше. Начальник «Укрзалізниці» Георгій Кірпа (іменем якого названо площу в Ужгороді і встановлено меморіальну дошку на чудовому новозведеному вокзалі), прибувши на Закарпаття, вирішив побудувати для постраждалих нові добротні домівки на високих фундаментах, щоб ці будинки не знесли майбутні стихії. У найстисліші терміни тут виросли цілі вулиці. Не забули залізничники і про соціальну сферу, звівши школи, дитсадки, ФАПи.

Колектив газети не залишився байдужий до тих, по кому вдарила біда. Під час повені загинула мати багатодітної сім'ї в одному із присілків села Майдан Міжгірського району. Малюки залишилися напівсиротами, а жили разом з батьком у тісній бабусиній хатині. Редакція «Голосу України» долучилася до того, щоб придбати їм будинок у самому селі — ближче до школи. А для Хустської школи-інтернату було зібрано теплі дитячі речі, дещо із домашніх консервацій і передано її вихованцям.

Оптимістична післямова

«Голос України», постійно тримаючи в полі зору життя цього повененебезпечного регіону, так писав 7 липня нинішнього року: «З огляду на те, що після 1998-го області довелося пережити потужніші паводки, але збитки були набагато менші, то висновок логічний: альтернативи протипаводковому захисту нема. Останній паводок (червень 2010-го. — **Авт.**) вкотре довів, що новозбудовані берегоукріплення, гідротехнічні споруди на річках області — надійний захист населених пунктів. Саме для цього й було розроблено Програму комплексного протипаводкового захисту в басейні річки Тиса в Закарпатській області на 2002—2006 роки та прогноз до 2015 року. Її реалізація дасть змогу захистити від стихії 500 населених пунктів, 2600 виробничих об'єктів, 200 тисяч гектарів сільськогосподарських угідь».

Іван ГУДЗОВАТИЙ,
Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото авторів.

ВІСТІ З ЛУГАНЩИНИ

Іноземці зацікавилися новою технологією для залізниці

У Східноукраїнському національному університеті імені В. Даля триває розробка нової технології для залізниці — розсувних колісних пар.

Свого часу вчені та фахівці вишу підготували матеріали відповідного проекту з повним науково-технічним та економічним обґрунтуванням. Однак «Укрзалізниця» відхилила цю розробку. Суть відмови в тому, що Україні в той період було не до впровадження нових технологій, які вимагали значних початкових капіталовкладень. Уважалося, що поміняти візок під вагонами технічно набагато простіше, ніж конструкторське виконання всього потяга.

Однак далевці продовжували вдосконалювати проект, щоб у майбутньому його реалізація могла себе вигідно окупити, а також зменшити витрати й час доставки пасажирів і вантажів. Перед ученими стояло завдання створити мотор-вагонний потяг, який міг би перебудовуватися з однієї колії на іншу на власній тязі — без зупинки й переформування. Нині новинка перебуває на етапі теоретичних, модельних досліджень. Уже розроблено математичний апарат, що описує роботу розсувної колісної пари на колії однієї й іншої ширини.

Друге дихання проект отримав на XX міжнародній науково-технічній конференції «Проблеми розвитку рейкового транспорту», на якій знову порушили наболіле питання про розсувні колісні пари. У конференції, організованій Східноукраїнським університетом, узяли участь представники декількох європейських країн: Росії, Білорусі, Польщі, Естонії, Чеської Республіки, Німеччини, яких зацікавив проект луганських учених.

Попли664вемо Дінцем?

Луганщина хоче відновити судноплавство по річці Сіверський Донець і розраховує на допомогу Ростовської області РФ. Домовленості про спільну розробку такого проекту вже є.

Як зазначив перший заступник голови Луганської ОДА Едуард Лозовський, «розвиток водного транспорту дає великі перспективи, і тому ми ведемо переговори з ростовськими колегами про поновлення судноплавства по спільній для нас водній артерії».

Ростовчани вже працюють у цьому напрямі, зокрема реконструювали свої гідротехнічні споруди. Схожу програму розробляють і луганчани, а також шукають інвесторів для її реалізації. Вважається, що широкі можливості для цього дає нещодавно відкритий єврорегіон «Донбас». До речі, Сіверський Донець колись був судноплавною річкою. Водним шляхом з Луганська можна було дістатися до Ростова й навіть Волгограда.

Алла АНТІПОВА.

Начальник «Укрзалізниці» Георгій Кірпа вирішив побудувати для постраждалих нові добротні домівки на високих фундаментах



ВИ ПИСАЛИ...

І знову про «Перемогу»

Наші читачі продовжують обурюватися станом клінічного санаторію для ветеранів та інвалідів війни «Перемога». Одне зі звернень, в якому наголошують на необхідності терміново профінансувати ремонтні роботи в його корпусах, редакція надіслала до Міністерства праці та соціальної політики України. Відповів на лист заступник міністра праці та соціальної політики Анатолій ДЗЮБАК.

«В умовах жорсткої економії бюджетних коштів та відповідно до Закону України від 08.07.2010 № 2461-VI «Про внесення змін до законів України «Про Державний бюджет України на 2010 рік» та «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» капітальні видатки було скорочено. При цьому слід зазначити, що останні роки видатки державного бюджету на капітальний ремонт санаторіїв не забезпечували необхідного рівня.

Міністерство праці та соціальної політики звернулося до Міністерства фінансів із проханням розглянути можливість виділення у 2010 році капітальних видатків за КПКВ 2501080 «Санаторне лікування ветеранів війни» для забезпечення належних умов перебування ветеранів та інвалідів у підпорядкованих санаторіях. У разі позитивного вирішення питання щодо виділення додаткових коштів Міністерством праці та соціальної політики України буде профінансовано і клінічний санаторій «Перемога» з метою вирішення викладених у листі проблем».

Банк не має права нав'язувати кредитку

По допомогу до «Голосу України» звернулася киянка Юлія Кондренко. Дівчина поскаржилася на те, що банк, в якому обслуговується їхнє державне підприємство, разом із зарплатною карткою змушує активувати ще й кредитну.

«Я не збираюся найближчим часом брати кредити, та й відгуки знайомих про кабальні умови тих карток мене просто лякають, — пише у своєму листі наша читачка. — Одна моя подруга мала необережність узяти таку позичку, але вчасно повернути кошти в неї не вийшло. То на сьогодні вона віддала банку грошей уже на три кредити, а з боргів і досі не вилізла. Тому я десять раз подумаю, перш ніж скористаюся кредитною карткою. Але найбільше мене обурює те, що мені її нав'язали!»

Перш за все журналісти газети звернулися на «гарячу лінію» тієї банківської установи, на яку скаржилася наша дописувачка. Диспетчер уважно вислухала суть справи, та зарадити нічим не змогла: мовляв, такі у банка правила і задля одного клієнта змінювати їх фінустанова не збирається. Банкірам, як з'ясувалося, байдуже, що кредитна картка — це додатковий клопіт для клієнта: щоб закрити її, треба ще раз їхати у відділення банку і писати заяву. До того ж, це й зайва спокуса, від якої людина хотіла б (і має на це право!) убезпечитися.

Отож, за роз'ясненням, чи законні дії банку, який фактично нав'язує непотрібні клієнту послуги, ми звернулися до президента Асоціації українських банків Олександра СУГОНЯКО.

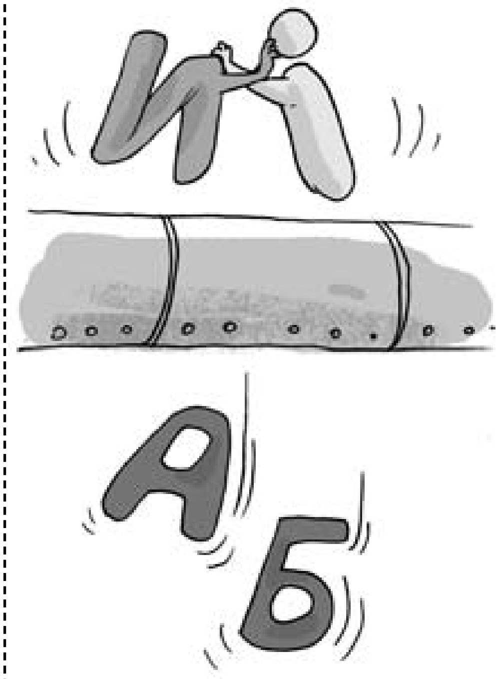
— Банк не може нав'язати фізичній особі будь-яку банківську послугу, в тому числі — і кредитну картку, — коментує ситуацію Олександр Анатолійович. — Якщо ж, як ви стверджуєте, банк відверто змушує активувати кредитну картку, погрожуючи, що не активує зарплатну, я б порадив клієнту змінити банківську установу. Такого бути не повинно. Хоча часто буває, що договір із банком укладає керівництво підприємства, а співробітників просто ставлять перед фактом: активуйте кредитну, потім ми активуємо вам зарплатну. Але однозначно скажу: нав'язувати будь-які послуги банк не в праві.

Без сумніву, умови отримання кредиту спокусливі: позиченою сумою завдяки кредитці можна безвідсотково користуватися протягом, як правило, 50—60 днів. Але якщо клієнт вчасно не поверне кошти або хоча б на один день прострочить виплату, одразу ж нараховуються штрафні санкції. Звісно, в цьому випадку розраховують на нашу необов'язковість, розхлябаність і жадібність. Але мушу зазначити ще один момент: враховуючи, що ці кредити за класифікацією Нацбанку є незабезпеченими, то для банка вони не вигідні. Просто таким чином фінустанова намагається розширити свою клієнтську мережу. Але з точки зору моралі тут не все в порядку з дотриманням кодексу честі українського банкіра.



Записала Ірина ШАТРОВА.
Мал. Миколи КАПУСТИ.

Як знайти загублену літеру



Раніше (до перебудови) вся документація велася переважно російською мовою — і наше прізвище і в чоловічому, і в жіночому роді писали так: Лузинских (рос). Коли ж записували українською, то в документах брата написали Лузінських, а в мене і в батьків — Лузинських. Минув час, і як тепер довести, що ми з братом і його дітьми — не чужі люди? Через граматичну помилку можуть виникнути проблеми при оформленні спадку. Що робити?

Олена ЛУЗИНСЬКИХ.

Київ.

Відповідає юрист «Голосу України» Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ:

— Коли прийде час звертатися до нотаріуса для оформлення спадщини, оминути проблему неправильного написання прізвища в документах справді не вдасться. Вимагатимуть документ, який підтверджує, що ви є родичами. За загальним правилом таким документом є рішення суду. Для отримання рішення вам потрібно звернутися до районного (міського) суду загальної юрисдикції (за місцем вашого проживання) з заявою про встановлення факту родинних відносин. Разом з заявою необхідно надати документи, що є доказами ваших слів, можливо, потрібні будуть свідчення родичів або близьких.

У вашому випадку мала місце звичайна помилка при перекладі прізвища з російської мови.Деякі державні та приватні нотаріуси для встановлення факту родинних відносин не вимагають судового рішення, а обмежуються довідкою Українського бюро лінгвістичних експертиз Національної академії наук України (бюро розміщується за адресою: 01601, місто Київ, вулиця Грушевського, будинок 4, телефон 044-279-02-92). У довідці не йтиметься про родинні стосунки, а буде зазначено, що обидва прізвища є ідентичними та походять від одного прізвища. Приймати чи не приймати таку довідку в якості підтвердження родинних стосунків залишається на розсуд нотаріуса.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Нітрати під контролем

Допоможіть розібратися в такому питанні. Ми з родиною проживаємо в селі. Постійного заробітку не маємо, але на земельній ділянці вирощуємо овочі для себе та на продаж. Цього року я кожні три дні здавала солодкий перець у лабораторію ветеринарно-санітарної експертизи для експертного висновку про вміст нітратів. За це сплачувала 1,65 грн. Також раз на тиждень здавала перець на ще один нітратний висновок (ще 16,56 грн.). За одне з досліджень заплатила 40,57 грн. Навіщо так часто робити аналізи? Адже овоч росте на одній ділянці, рветься з одних і тих самих кущів. І як часто потрібно робити вищевказані висновки, скільки сплачувати та за яку кількість городини? Адже наступного сезону я знову прийду на ринок...

Надія БОНДАР.

Андріяшівка
Балтського району
Одеської області.

Відповідає заступник міністра аграрної політики Ігор ЯКУБОВИЧ:

— Особливе місце в харчуванні людей посідають фрукти та овочі. Раціональне харчування людини передбачає щоденне вживання: 150—300 г картоплі, 250—300 г інших овочів та зелені, 200 г фруктів та ягід. Продукти цієї групи, крім корисних властивостей, можуть мати високий рівень небезпеки для людського організму, містити нітрати — солі азотної кислоти. Овочі та фрукти за здатністю накопичувати нітрати поділяються на три групи: високий вміст (шпинат, салат, буряк, редька, редиска, петрушка, селера, кріп, в яких вміст нітратів може сягати 2000 мг/кг), середній (коренеплоди, дині, кавуни, гарбузи, кабачки — 180—700 мг/кг) та низький (помідори, баклажани, цибуля, часник, солодкий перець — 60—180 мг/кг). Овочі, вирощені в парниках та теплицях при недостатній кількості сонячного освітлення, містять набагато більше нітратів, ніж вирощені у відкритому ґрунті. Вміст нітратів в овочах коливається залежно від часу збирання врожаю, а також від місцевості, структури та вологості ґрунту, від кліматичних умов (впливає дефіцит сонячного світла). Але найважливішим є агротехнічний фактор, тобто кількість азотних добрив або свіжих органічних речовин та методи внесення їх в ґрунт. Найкращий час збирання овочів — після обіду при сонячній погоді.

За даними ВООЗ, добова безпечна норма нітратів для людини становить 5 мг на кілограм маси, при середній вазі людини 70 кг ця норма — 300—350 мг на добу.

Надлишок нітратів у рослинах виникає тоді, коли вони засвоюють їх у більших кількостях, ніж це необхідно для утворення органічної речовини. (У корінні та листі рослин з нітратів утворюється амонійний азот, інтенсивність засвоєння його рослиною залежить від достатньої кількості вуглеводнів, які утворюються в процесі фотосинтезу, та від збалансованості калію, магнію, фосфору та інших мікроелементів.) У випадку надлишку нітратів фотосинтез вуглеводнів не встигає за швидкістю надходження нітратів, і вони накопичуються в рослині. В подальшому ці незасвоєні нітрати потрапляють в організм людини.

Від надмірної кількості або внаслідок тривалого вживання отруєних нітратами овочів та фруктів у людини розвивається хронічна нітратна інтоксикація, при цьому порушується діяльність щитовидної залози, серця, центральної нервової системи. Але нітрати шкідливі ще й тим, що в організмі під дією мікрофлори кишечника вони окислюються до нітритів, котрі, потрапляючи у русло крові, утворюють з білком крові гемоглобіном метгемоглобін. Він, у свою чергу, позбавляє гемоглобін крові можливості переносити кисень, тобто перешкоджає «диханню» клітин. Це призводить до їхньої загибелі. При сильному отруєнні нітратами спостерігається задуха, синюшність шкіри та нігтів, підвищене серцебиття.

Окрім того, нітрити в організмі із вторинними амінами можуть утворювати високотоксичні сполуки — нітрозаміни та нітрозаміди. Ці канцерогени прямої дії руйнують нервову і серцево-судинну систему, впливають на розвиток ембріонів.



Для запобігання негативного впливу надлишків нітратів на здоров'я людини потрібна система жорсткого контролю за якістю навколишнього середовища (переважно води) та продуктів. Враховуючи те, що 70—90% добової кількості нітратів надходить до організму людини з овочами, головну увагу слід приділяти продуктам рослинництва.

Періодичність контролю продовольчої сировини та харчових продуктів за показниками безпеки регламентують методичні рекомендації «Періодичність контролю продовольчої сировини та харчових продуктів за показниками безпеки», затверджені наказом Міністерства охорони здоров'я України від 02.07.2004 № 329. Згаданим документом установлено VI рівень контролю овочів та фруктів на наявність нітратів, тобто досліджується кожна партія, котра надходить в обіг.

Згідно з пунктом 1.4 Правил ветеринарно-санітарної експертизи рослинних харчових продуктів у державних лабораторіях ветеринарно-санітарної експертизи ринків усі рослинні харчові продукти, котрі надходять на ринок для продажу, підлягають обов'язковій ветсанекспертизі. При проведенні ветсанекспертизи всю рослинну продукцію оглядають, досліджують органолептично, а в овочах і фруктах визначають вміст нітратів.

Фотоетюд Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Школі б на пенсію...

Панський будинок, стайня, заготконтора — все це було у приміщенні, побудованому ще 1929 року в селі Новоукраїнка Млинівського району. Нині тут розмістилась школа. Уже в незалежній Україні було кілька спроб звести нову школу замість старої, але справа доходила лише до виготовлення або перероблення проектної документації.



1929 рік на причілку — початок відліку для шкільної будівлі.

А тим часом з року в рік, готуючись до нового навчального сезону, новоукраїнська громада, як може, чепурить старі шкільні приміщення, аби діти почувалися у них більш-менш комфортно і затишно. Але, як кажуть у народі, з баби дівку не зробиш, тож сподіваються, що і в їхньому селі побудують нову школу.

— Колись тут, за часів існування заготконтори, солили огірки, капусту, помідори, навіть солому для худоби; сіль лежала стосами, і нині, хоча минуло десятки років, ця колишня сіль дає про себе знати: стеля посипалася, тож під час ремонту їй було приділено основну увагу, — розповідає вчителька Ірина Ковальчук. — Тут постаралися батьки школярів — скинулися по сотні гривень, самі гуртом попрацювали — і стеля набула євростандарту. Їй пасують і нові вікна, які презентувало приватне підприємство «Агро-Експрес-Сервіс» (керівник Сергій Костючко) і яке традиційно — з року в рік — допомагає чимось школі.

— От би нам ще й парти сучасні, більше комп'ютерів, без яких нині ніяк, — вголос мріють вчителі та учні.

— Зараз (в тому числі й на міністерському рівні) заявляють, що всі підручники «перепишуть» на комп'ютери, і таким чином полегшать дітям навчання. У містах, можливо, й полегшать. А ось в такій глибинці, як наша, де на сто сімдесят учнів — лише десять комп'ютерів, усе це поки що — з розряду фантастики. І без реального підручника аж ніяк не обійтись, — розмірковує шкільна бібліотекар Ольга Ярощук.



Випускниця школи Вікторія Воробчук із шкільним бібліотекарем Ольгою Ярощук.

У шкільній бібліотеці є більш як три тисячі книжок — як навчальних, так і художніх. Зрештою, бібліотека у Новоукраїнській школі утрималася завдяки місцевому ентузіазму, коли своїми силами відремонтували одне із старих приміщень саме «під бібліотеку». Старт у цій справі дали колишні тутешні випускники, які зібралися на черговий ювілей з нагоди закінчення школи і створили благодійний фонд на порятунок бібліотеки. Втім, і тепер діюча бібліотека потребує допомоги — фанерна ж стеля неміцна...

Ще одна проблема — транспортна. Про неї почув від багатьох місцевих мешканців. Річ у тім, що в Новоукраїнську школу ходять діти з декількох сіл. Тому автобус школі для підвезення дітей вкрай необхідний, а його все не дають і не дають...

— Зате попоїсти добре дають, — хвалять кухарів восьмикласники. — У нашій шкільній їдальні дуже смачно готують. Правда, апельсинами та мандаринами не часто «балують», але борщі, каші, салати — на різний вибір. До того ж трьох гривень вистачає, щоб наїстися досхочу.

— А знаєте, чому у школі обіди недорогі, а для учнів молодших класів взагалі безплатні? — водночас і запитує, і відповідає мама однієї з учениць Оксана Бойчук. — Про це дирекція разом з батьками подбала. Є, приміром, домовленість, що з кожної оселі потрібно здати для школи відро-друге картоплі, моркви, цибулі, столового буряку. Чесно кажучи, для селянських господарств це аж ніяк не обтяжливо, зате загалом для шкільної їдальні створюється вагомий продуктовий запас...

Євген ЦИМБАЛЮК.

смт Млинів
Рівненської області.

Фото автора.

Прогнозувати можна не лише погоду, а й зсуви

На кінець 2009 року на території Прикарпаття зареєстровано 790 зсувів загальною площею 299 кв. км. Про це на засіданні колегії облдержадміністрації повідомив ректор Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу Євстахій Крижанівський, зіславшись на результати наукових досліджень, які ведуть вчені протягом останніх десятиріч. Як правило, зсуви застають людей зненацька. Земля в буквальному розумінні пливе під ногами, руйнує будівлі, засипає дороги, перегороджує потічки. Особливо зсуви почастішали на Прикарпатті після недавніх повеней. Як боротися з цим лихом? Чи можна йому запобігти або ж якось передбачити?

Як з'ясувалося, ще у 2006 році вчені Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу розробили систему довгострокового прогнозування зсувів на експериментальній ділянці 50х100 км. Розробка чотирьох наукових співробітників отримала міжнародне визнання і високий статус наукового відкриття. «А наукові відкриття відбуваються загалом дуже рідко, — зауважив Євстахій Іванович. — Досить сказати, що перед цим наукове відкриття було зроблено у Львові у 1940-х роках у галузі оптики».

Однак про досягнення прикарпатських вчених, які подивували весь науковий світ, дуже мало знають на їхній батьківщині. У результаті, як зазначив голова ОДА Михайло Вишиванюк, «маємо надзвичайно потужний науковий потенціал, який не використовуємо. Тому нерідко даємо на ці зсувні землі плани, а потім кричимо: рятуйте, бо хату завалило. Нестикування з наукою вилазить боком», — зауважив він.

Та, можливо, ситуація незабаром зміниться. Як повідомив ректор, університет отримав завдання від Державної геологічної служби Мінприроди України розробити довгострокову систему прогнозування зсувів спочатку для Південного берега Криму, потім Закарпатської, Одеської, Чернівецької та Івано-Франківської областей. Хоч Прикарпаття замикає цей список, однак вчені вже розробили систему довгострокового прогнозування зсувів для рідної області й раді допомогти, коли до них звертаються з цими проблемами керівники районів. Зокрема, науковці вже дослідили 23 зсуви в Косівському районі, 56 — у Верховинському. Причому зробили це за власні кошти. «Ми затратили на ці роботи 130 тис. гривень. Вважайте, що це є наш вклад у розв'язання тих складних питань, які є в області», — зазначив ректор.

Що ж є причиною зсувів? І як ці «болячки» можна відчути?

— Земля — це живий організм, — пояснює Євстахій Іванович суть системи прогнозування. — Коли їй десь болить, щось тривожить, вона подає відповідні сигнали. Ми маємо прилад, який досліджує природні імпульси електромагнітного поля землі. Перед тим, як земля починає повзти, вона напружується, а отже, збільшується частота імпульсів. Ми уловлюємо їх, читаємо і розуміємо, що в тому місці є небезпека. Коли ж зсув відбувся, знову-таки слухаємо землю, чи вона розвантажилася, а чи треба вживати якихось заходів, щоб це відбулося, чи дати можливість природним чином врегулювати цю проблему.

Коли ж земля напружується? Чи є тут якась закономірність? Учені університету провели в області унікальний експеримент. «Оскільки важко було на великому масиві створити умови, щоб збільшити чи зменшити напруження землі, ми використали для цього Богородчанське підземне сховище газу, — розповів ректор. — І дослідили рівень напруженості землі, коли сховище було фактично вичерпане і коли його почали заповнювати. Очікували, що напомноване газом сховище матиме високе напруження, а порожнє — низьке. Але отримали абсолютно протилежний результат. Коли сховище наповнено, напруження спадає, земля почувається добре. І навпаки. Чому? Тому що підземне сховище газу було природним родовищем. Коли ми забрали з нього газ, земля напружилася. Звідси висновок: якщо ми щось забираємо з землі, то щоб вона не протестувала, зокрема зсувами, мусимо обов'язково те місце чимось заповнити. Але виграємо фінансово тільки тоді, коли заповнимо його якимось дешевшим продуктом. Тобто все має бути приведено в рівновагу. Власне, через відсутність такої рівноваги повзе Калуш, провалюються вулиці, спостерігаються зсуви.

Колегія ОДА рекомендувала управлінню з питань надзвичайних ситуацій облдержадміністрації спільно з університетом впровадити систему довготривалого прогнозування зсувів для Івано-Франківської області, а головам райдержадміністрацій та міським головам — залучати фахівців університету до проведення науково-технічної експертизи проектів та програм соціально-економічного розвитку районів та міст області, аби не витрачати кошти на зведення споруд у небезпечних місцях.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

АКТУАЛЬНО

Експерт розповів, до чого призведе СП з росіянами

Експерт з енергетичних питань Богдан Соколовський заявив, що створення спільного газового СП й, отже, допущення «Газпрому» до управління українською ГТС призведе до того, що Україну стимулюватимуть збільшувати обсяги закупівлі газу за зниженими цінами.

Про це він заявив, виступаючи в ефірі телеканалу ТВі, **повідомили УНІАН у прес-службі телеканалу.**

Б. Соколовський зазначив, що злиття компаній за схемою, яку пропонує російська сторона, для України є неприйнятним. «Російська сторона обіцяє нам передати в спільне підприємство родовища на Ямалі й в Астраханській області. До речі, до цих родовищ виявляли цікавість декілька потужних західних кампаній, не таких, як майже збанкрутілий наш «Нафтогаз». Але ці компанії відмовилися, оскільки виявилось, що видобувати газ на Ямалі й в Астрахані нерентабельно й невигідно. Насамперед він за хімічним складом не такий, який звикли використовувати в Європі. Є також певні складнощі з російським законодавством — легко видобути газ і дуже важко його звідти транспортувати. І для нас, очевидно, не можуть бути пріоритетом родовища на Ямалі й в Астрахані. Україна повинна мати можливість вкладати гроші в розвиток власних родовищ, як на Чорноморському шельфі, так і на суші, в альтернативні джерела, в зберігаючі технології», — пояснив він.

На думку експерта, будь-який співучасник в управлінні газотранспортною системою України отримує контроль над економікою та українським народом. «Газотранспортна система України повинна бути виключно власністю України, оскільки це власність народу, це — своєрідний імунітет держави», — зазначив Б. Соколовський і додав, що допущення до управління української ГТС будь-якого співучасника призведе до того, що Україну стимулюватимуть постійно збільшувати обсяги закупівлі газу за зниженими цінами, що призведе до деградації економіки держави.

На наших ПСГ можуть з'явитися «трубопровідні» війська «Газпрому»

Воєнізовані підрозділи трубопровідних військ у складі «Газпрому» можуть найближчим часом з'явитися на українських підземних сховищах газу (ПСГ). Про це **повідомляє COMMENTS. UA.**

За інформацією видання, на початку листопада україно-російський газотранспортний консорціум вирішив включити до сфери своєї діяльності оренду українських підземних сховищ газу.

Видання нагадує, що кілька років тому в РФ було прийнято доктрину Енергетичної безпеки, яка, по суті, дала Кремлю право вважати російськими стратегічними об'єктами газопровідну інфраструктуру сусідніх країн. Потім, у 2007 році, Кремль узявся за посилення «трубопровідних» військ, наділивши «Газпром» правом утримання власних воєнізованих формувань (із охороною та службою безпеки їх сплутати складно).

Країни Східної Європи, що входять до ЄС, подібним поворотом російської політики особливо не обурилися, оскільки майже всі вони входять до атлантичної системи безпеки. Інша справа з країнами Середньої Азії. Окрім дуже багатого газом Туркменістану, ці країни всі як одна входять у систему колективної безпеки ОДКБ СНД («Ташкентського пакту»), робота якої передбачає досить-таки високий рівень взаємного узгодження військових планів, зокрема, планів військового захисту компресорних станцій і сховищ газу.

З Україною з цієї точки зору все ще гірше. Вона не входить до жодної з систем безпеки. Відповідно, є майже ідеальним плацдармом для відпрацювання нових російських амбіцій із контролю над «стратегічно важливими транспортними об'єктами за межами кордонів РФ». У Білорусі, приміром, ці амбіції вже давно мають вид регулярних маневрів російських військ у районах розташування газокомпресорних станцій і газопроводів.

Експерти стверджують, що «Газпром» навряд чи відмовиться від можливості, користуючись випадком, розташувати в Західній Україні, де знаходяться підземні газові сховища, свої війська. А отже, Україна має всі шанси отримати ще 12 військових російських баз на своїй території, **пише COMMENTS. UA.**

Перша частина фільму «Гаррі Поттер і Дари смерті» за прем'єрні вихідні в світовому прокаті зібрала понад 330 млн. доларів — це найвищий показник із усіх фільмів, *повідомляє Укрінформ*



В Івано-Франківську урочисто відкрито новий корпус обласної державної філармонії, у якому працюватиме балетна школа народного артиста України Вадима Писарєва, *повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

У НОМЕР

Збирали всією громадою

На пам'ятник бджілці-трудівниці, що постав неподалік обласного драмтеатру, відомий на Тернопільщині пасічник Омелян Мандзюк зібрав сім тисяч гривень.

У нього знайшлися однодумці серед друзів, представників влади, творчої еліти, які також зробили свій внесок. Бронзова композиція висотою понад два метри має вигляд сот, на які сіла бджілка. Поява такого монумента саме у Тернополі не випадкова: ще у XVIII столітті місцевий мед славився у світі — його, а також віск, відправляли до Австрії, Німеччини, Італії. Та й нині за виробництвом меду область посідає одне з чільних місць в Україні.

Кажуть, пам'ятник бджолі у Тернополі є шостим у світі. Такі вже існують у японському місті Гуфу, столиці Польщі Варшаві та російських Москві та Медині Калузької області. Увічнили бджолу і на Закарпатті.

А ось неподалік торговово-відпочинкового центру у місті — три бронзові композиції. Усміхнений сантехнік-водопровідник виглядає з каналізаційного люка прямо на тротуарі, неподалік входу — черевики, які належали людині-невидимці, біля дверей — один із 12 стільців Ільфа і Петрова.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.



На знімку: пам'ятник сантехніку.

Фото автора.

Пам'ятник дивиться стелами-рушниками на чотири сторони світу

У селі Легедзине Тальнівського району за громадські кошти відкрито пам'ятник учасникам антибільшовицького селянського повстання у листопаді 1920 року.
Ініціатор спорудження монумента землякам-повстанцям — відомий на Черкащині краєзнавець, етнограф, кінорежисер, директор державного історико-культурного заповідника «Трипільська культура» Владислав Чабанюк та нащадки селян, які загинули за волю України.

— У дитинстві я чув про ці події від свого діда Євлампія та інших людей старшого віку, — розповідає Владислав. — Гомоніли про це мало і пошепки, бо за такі оповідки сталіністи не милували нікого. У часи незалежності України я звернувся до архівів і знайшов документальні свідчення про «Легедзинський заколот».

На початку листопада 1920 року хлібороби сіл Легедзиного, Вишнополя, Тальянок, Косенівки, Зеленькова, Кам'янечого повстали проти більшовицького терору і грабежів. Вони визволили села від ненаситних продармійців та комнезамів і взяли владу у свої руки. В цей час в Умані перебували частини Червоної армії, кинуті на знищення «націоналістичних банд» та «петлюрівщини». Розправитися з повсталими доручили «летючим» загонам котовців. Для нападу на повстанкоми ті обрали 10 листопада, престольне храмове свято. «Поки куркулі молитимуться з попами, — зловтішалися, — «червоний півень» погуляє по їхніх хатах. А потім візьмемо їх голими руками...»

Першими про намір котовців дізналися у Легедзиному. Щоб перешкодити ворожій кінноті зненацька наскочити на село, повстанці зібрали з усіх обійсть борони. Як колись їх прадіди-козаки боронилися зчепленими докупи возами, так їх нащадки-землероби взяли до рук залізні борони. Хліборобський реманент вони виставили в кілька рядів у полі й на шляхах.

...Бій з головорізами-котовцями був недовгим, але затятим. Зайди, з палаючими віхтями соломи, з гиканням і свистом, скакали верхи на конях і підпалювали хати. Не зупинив їх навіть піднятий у руці хрест старого священика, котрий благав не нищити село і людей...

Селяни, хто мав зброю, чинили ворогу відчайдушну відсіч. Однак сили були нерівними. Після закінчення бою в полі, біля борін, на згарищах хат і клунь, на вулицях сіл, знайшли порубаними і вбитими більше ста хліборобів. Згодом не одну сотню господарів-повстанців, котрі на повен зріст піднялися проти московської комуни та її загарбницької політики, більшовицька влада відправила до Сибіру...



— У масштабах України Легедзинське повстання може здатися невеликим епізодом, — продовжує Владислав Чабанюк, — однак саме з таких подій складається велика історія боротьби українців за свою незалежність. Виступ селян у моєму рідному селі перегукується із запеклою, нещадною борнею лицарів УНР, козаків і гайдамаків Холодного Яру, на чорному прапорі яких сяяло головне гасло їх життя: «Воля України або смерть!». І тому, — наголошує краєзнавець, — коли нині хтось говорить, що суверенітет нашої держави впав нам з неба, я це сприймаю негативно. Незалежність України насправді виборювалася дуже тяжко і через кров.

— Мене надзвичайно схвилювала історія вибуху гніву і спротиву простих гречкосіїв, — прилучається до розмови автор пам'ятника, черкаський художник Микола Теліженко. — Тоді селяни піднялися не тільки проти сваволі чужинців, грабіжницької «продразвйорстки». Вони грудьми стали на захист батьківської землі, волі, свого світогляду і звичаїв, споконвічного хліборобського способу життя. Ось чому, — підкреслив митець, — працюючи над монументом, я та мій помічник, художник із села Моринців Юрій Олійник, говорили до своїх героїчних і незламних дідів-прадідів національними знаками-символами. Пам'ятник дивиться стелами-рушниками на чотири сторони світу. Зображене на рушниках дерево життя символізує незнищенність нашої нації, її космічну гармонію, потужний, нестримний поступ у прийдешнє.

На монументі за мотивами творчості Данила Нарбута викарбовано чотири найзначущіші етапи української історії: Трипілля, княжа доба, козаччина, національно-визвольні змагання XX століття. Зверху — сварга, трипільський знак вічного руху. Внизу прикріплено легендарні легедзинські борони, зубці яких завжди будуть гострими проти тих, хто посягне на національні святині.

Відкриття пам'ятника, присвяченого 90-річчю антибільшовицького повстання у Легедзиному, відбулося напрочуд хвилююче і щиро. Стояли в почесній варті сповнені гордості козацькі джури. Співали старовинних пісень кобзарі Тарас Силенко та Михайло Коваль. Били у тулумбаси члени відомого мистецького гурту «Гуляйгород». До них прилучився керівник гурту «Тартак» Сашко Положинський, казкар Сашко Лірник (Олександр Власюк). Виступали письменники Василь Шкляр та Роман Коваль, інші гості.

— Тепер я планую, — поділився своїми задумами невтомний Владислав Чабанюк, — після завершення роботи над фільмом «Чорний козак» зняти стрічку про Легедзинське повстання 1920 року. Щоб ще раз утвердити момент історичної справедливості. Щоб у сьогоднішніх праправнуків повстанців, у нового покоління українців міцніло почуття національної свідомості, гідності і самоповаги.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: п'ятитонний меморіал, виконаний з інкерманського вапняку заслуженим художником України Миколою Теліженком.

Фото Тараса ТЕЛІЖЕНКА.

КІНО

Фільм Данила Сахненка

Фестиваль екранних мистецтв «Дніпро-сінема» проводиться у Дніпропетровську з 2004 року. У 2007-му він набув статусу всеукраїнського, а з 2008-го носить ім'я одного з фундаторів українського кіно — режисера і оператора Данила Сахненка, який більшість своїх фільмів створив у Катеринославі. З того часу й вручається премія його імені, яку в цьому році одержав сценарист, керівник творчого об'єднання «Лад», член Національної спілки кінематографістів України Володимир Платонов за цикл фільмів про розвиток космічної галузі. Безумовною родзинкою нинішнього фестивалю стало повернення до Дніпропетровська єдиного з 23 фільмів Данила Сахненка, який зберігся повністю. Ця драма на чотири частини була знята Сахненком-оператором (низку фільмів він зняв як режисер) у 1916 році, а назвою її став рядок із популярної колись пісні «Умер бедняга в больнице военной».

— Оригінал знаходиться в архіві кінофотодокументів у місті Красногорську Московської області, нам дісталася копія. Це результат спільних зусиль і органів влади, і Національної спілки кінематографістів України, і, безперечно, мецената, який придбав для нас цю копію, — розповідає заступник начальника управління культури і мистецтв міськради Валентина Слобода. — Від інших фільмів Сахненка, на жаль, збереглися лише шматочки, окремі кадри. А знімав він і хронікальні сюжети, й ігрові стрічки. «Запорізька Січ», який у 2011-му виповнюється сто років, є першим українським ігровим фільмом. Знімали його у нашій Лоцманській Кам'янці (село нині злилося з Дніпропетровськом. — **Авт.**). Це місце визнали найбільш підходящим для зйомок, дослідивши Дніпро у проміжку від Катеринослава до Олександрівська (Запоріжжя). Газети писали, що трохи не півсела запросили на зйомки — у батальних сценах брали участь близько чотирьохсот душ з гарматами і човнами. На жаль, збереглися лише лічені кадри. Але є синопсис. І ми маємо таку мрію — провести реконструкцію фільму. Справа, як то кажуть, за малим — знайти кошти...

Про Данила Сахненка знаємо небагато. Народився в Катеринославі, жив у передмісті, на Мандриківці. Один із сучасників пригадує, що нібито по батькові його Федорович. У кіно потрапив завдяки пану Зайлеру, який прибув до міста з паризьким кіноапаратом і взявся зробити «електробіоскоп» (щось на зразок сучасного кінотеатру). На будівництві він примітив кмітливого хлопця Данька, а на той час, у 1906-му, Сахненкові мав би виповнитися вже 31 рік (він, якщо дата точна, народився в 1875 році). Зайлер доручив йому крутити ручку кіноапарата, але дуже скоро Данило навчився й ремонтувати його. Не випадково представник відомої французької фірми «Брати Пате і К», яка випускала регулярний кіножурнал «Пате»-журнал усе бачить, усе знає!» і мала кореспондентів по всьому світу, прибувши 1908 року до міста, саме Сахненкові запропонував співпрацю. Відомо, що Данило отримав від фірми апарат, кілька коробок плівки, а піджак і годинник, аби мати представницький вигляд.

— Ото, мабуть, і вся вигода, яку мав від кіно цей чоловік, — каже письменник і краєзнавець Микола Чабан, який досліджує життєвий шлях піонера українського кінематографа. — На його фільмах робили гроші, хто просував їх у прокат, сам же Сахненко, як згадує його молодший колега Арнольд Кордюм, справляв враження напівголодної людини, а жив у слюсарній майстерні, захаращеній різноманітним приладдям та інструментом. Це при тому, що працював він невтомно і вже з перших зйомок показав себе здібним оператором. Як от, наприклад, під час фільмування повені, що затопила багато сіл. Згодом фірма повідомила його листом: «Вартість надісланого за минулий рік матеріалу покриває вартість кіноапарата, отже, відтині апарат переходить у власність кореспондента». Отримавши такий скарб, Сахненко, який досі знімав документальні сюжети — такі, як уже згадувана повінь на Дніпрі (1910 р.) чи перший випадок холери у місті (1908), вирішив зайнятися художньою кінематографією. У 1911 році він організу-

Дорога з гаком, або Бідна, бідна портупея!

Городами, озираючись, Петро Брижак усе–таки пробрався до «своїх». Його чекали з нетерпінням. Підходив час починати виставу, а Брижак, який завжди був пунктуальним, невідомо чому загаявся. «Хлопці, нічого не вийде! — проголосив він із порога. — Дружина сховала ремінь і портупею...» Як грати роль без такої важливої амуніції, нікому на думку не спадало. Брижаків герой повинен був на сцені витягти з кобури пістолета та вистрелити в героїню, яку ще раніше покохав, не відаючи, що вона — шпигунка... Ех, який би був ефект! Відміняти спектакль уже було пізно. Зійшлися на тому, що доведеться йому лише зачитати вирок.



Зустрілися патріархи сільського театру.

Коли пізно увечері Петро Гнатович, молодий сільський учитель, повернувся додому, ненароком наткнувся на крісло, де напередодні сиділа дружина. Під ним щось випирало. Ото й була гордість Петра Брижака — справжня бойова портупея, якій так і не вдалося того вечора «вийти» на сцену. Дружина шалено ревнувала Петра до... театру. «Та ти сьогодні не просто грав, ти по-справжньому залицявся до Наді!», — кидала вона звинувачення. Лише донька потай від мами хвалила батька-артиста. «По її реакції я визначаю рівень твого вживання в роль, твою майстерність», — зізнавалася татусеві.

Ніби Станіславський і Немирович-Данченко

Петра Гнатовича в селі «вантажили» всім, чим могли. Школа школою, а треба ж комусь комсомольську організацію очолити. Та ще й профспілкову. А хто колгоспну газету випустить? А от іще зателефонували з району: їм треба позаштатного кореспондента, який подавав би свіжі новини з наддністрянських сіл. Це теж Брижак може! Петро й не відмовлявся. Мав таку натуру: чим більше навантажують, тим цікавіше «везти». Гарна перевірка своїх сил! До слова, як позаштатний кореспондент кам'янець-подільської міськрайонки «Прапор Жовтня» він навіть здобув нагороду — премію імені Володимира Беляєва, автора тоді шалено популярного роману «Стара фортеця». Письменник-кам'янчанин вручив йому ту нагороду особисто і навіть запросив при нагоді відвідати Москву, записав хлопцю свою домашню адресу. Петро так і не скористався запросинами. Ніколи було кататися по столицях через громадські доручення. Коли ж дізнався, що Беляєв помер, стало ой як сумно: втратив таку можливість!

Мабуть, ресурсів у молодого вчителя було таки неміряно, бо якогось дня він зібрав компанію: а чого б нам, хлопці, не заснувати театр? Івана Трофанчука одноголосно призначили режисером, Сашко Беніцький узяв на себе місію художника-декоратора. «Сільські обожнювачі Мельпомени робили справу так, наче були Станіславським та Немировичем-Данченком», — згадує тепер Петро Гнатович. Мабуть, саме така ґрунтовність і скрупульозність дозволила закласти фундамент, який стоїть ось уже півстоліття і на якому виростають нові покоління грушківських театралів. Це як у Кропивницького: дай серцю волю — заведе в неволю. Схоже, в самих генах грушківчан оселилася любов до театру, що переходить із покоління в покоління й донині. А п'єса Кропивницького була першою, за якою підготували спектакль. Неподалік Грушки у Великому Жванчику жив тоді автор проникливого роману в новелах про село письменник Володимир Бабляк. Він дуже цікавився ростом грушківського сценічного дитяти, хвалив театральну молодь. Як тут не рости при таких «дріжджах»?!

«Як точно мій характер «отразілі»!

Якось хлопці вирішили утнути куплети про грушківське життя. В Радянському Союзі цей жанр був тоді «останнім писком моди». Брижак написав вірші, Іван Михайлович Трофанчук припасував до них музику. Під новорічну ялинку представили витвір на суд земляків. Ото реготала Грушка! Нікого не обминули, усіх покритикували! Навіть голову сільпо протягнули за те, що в крамницю доставляли черствий хліб. Не забули й сільського комбайнера Петра Мойсейовича, котрий, хоч і був невтомним трудягою, але по трудах любив відпочити «в чарці». Та так, що хоч на чотирьох додому добиратися. От, як скінчився виступ, селяни, регочучи, висипали із залу на морозне повітря. Лише один чоловік залишився сидіти на місці. То був комбайнер Петро. Позирнув Брижак на нього, і в серці тенькнуло: зараз всипле всім трьом! А кулачища у Мойсейовича пудові, важкі. «Як буде битися, згрупуємося і дамо відсіч», — тільки й встиг сказати друзям. Герой останнього куплета поволі підходив до артистів. «Хлопці, я вам такий вдячний! Це ж іще ніхто ніколи так точно мій характер... «нє отразіл», — закінчив комбайнер свою фразу ні з того ні з цього російською, вочевидь, від сильного враження забувши, як висловитися рідною мовою. Філолог Брижак вибачив Мойсейовичу грубу помилку. Це все-таки краще, ніж три розквашених носи.



У літописі театру Петро Брижак посідає почесне місце.

Гріх

Про театральний гурток хтось дав знати в Чернівці на телестудію. У ті роки вона започаткувала цікаву передачу «Сяйво». Театру «Браво» запропонували показати там виставу. Зараз про це самі патріархи театру воліють не згадувати. Підготували п'єсу на атеїстичну тему «Святі пройдисвіти». У селі, як прочули, що їхніх артистів показуватимуть по «теліку», спеціально купили три перші телевізори. Біля них зібралося всеньке село. Так само гуртом земляки й зустрічали своїх «героїв». Та замість овацій на їхні голови посипалися прокльони. Хоч у Грушці церкву зруйнували, як і всюди в краї, щоб не було шкідливого впливу на громадян соціалістичного суспільства, та навіть партійні старалися потай похрестити своїх дітей. Тому «пройдисвітів» ніхто сприйняти не міг. Відтоді «Браво» не грає жодної кон'юнктурщини, бере теми вічні. От, до прикладу, «Сто тисяч» Карпенка-Карого, що мала в першому варіанті назву «Гроші». Ну скажіть, сьогодні, коли все купується й продається, навіть честь і голоси виборців, хіба поменшала актуальність теми?

Мабуть, покарою за гріх стало випробування... землетрусом. Якось у сусідній Крушанівці під час вистави (як знаходили транспорт, влаштовували гастролі) раптом заходили ходором люстри. «Це клуб зачепили трактором», — припустив хтось. А то був землетрус. Перелякана публіка й артисти кинулися на вулицю. Скоро землю перестало гойдати. Селяни почали розходитися. «Гей, ви куди? Ідемо додивимося виставу, що, марно гроші за квитки заплатили?!» Довелося трупі грати далі, правда, трохи побоюючись, що знову трусоне.

Прищепити молодій порослі любов

Петро Брижак зіграв у грушківському театрі 25 ролей. Вважай, всю класику «переміряли» на себе ентузіасти підмосток. Міг би грати й досі на сільській сцені, та життя зіграло по-своєму. Поховавши дружину, виїхав до обласного центру, де вдруге знайшов собі пару. І почав працювати в Хмельницькому педучилищі, яке згодом стало гуманітарно-педагогічною академією. Немає у нього таких вихованців, які не любили б його предмет — українську мову та літературу. Бо Петро Гнатович уміє так розповідати про красне письменство, що заслухаєшся. А ще пересипає лекції легендами про рідний край, його перлини. Здається, кожне село він знає, особливо по дорозі до Грушки. Коли декан педагогічного факультету Інна Ящук разом зі студентами задумали організувати творчу зустріч студентського хору «Кадри» та грушківського театру, щоб висловити сільським митцям шану і солідарність з ними, Петро Гнатович тут же заявив: «Я з вами!» Кращого екскурсовода годі було шукати. Ця мандрівка з юнню в юність для нього була дуже дорогим дарунком. Так давно не обнімався зі своїми театральними побратимами!

Хор «Кадри» (диригувала один із його керівників — подільський соловейко Галина Яківчук) у сто п'ятдесят голосів розітнув тишу дуже убогого на сьогодні глядацького залу. Немає достатньо грошей на сільську культуру. Але ж не сидіти їй, культурі, без діла! Враження від цього імпровізованого заходу незабутні для всіх його учасників. Окрім того, хмельницькі студенти фактично відкрили розроблений райвідділом культури кількома роками раніше туристичний маршрут «Грушківський театр — Бакотський скельний монастир». Віднині, сподіваємося, він стане накатаним, а Грушка зуміє свою театральну «родзинку» заліпити в пиріг розвитку й достатку. Петро Брижак мріяв про це у юності, а розповів по дорозі з Грушки. І хоч автору цих рядків довелося на Кам'янець їхати дорогою з гаком — через Великий Жванчик та Дунаївці, про те ніколи не пошкодую. Утім, і культура наша такою дорогою досі до людей добирається...

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото автора.

повернувся додому

вав власне виробництво картин «Південноросійське ательє «Родина», яке вивело на екран популярні вистави театру Миколи Садовського, що саме гастролював у Катеринославі, «Мати-наймичка» та «Наталка Полтавка» із славнозвісною Марією Заньковецькою у ролі Наталки. Фільм «Наталка Полтавка» протримався аж до 1930 року.

— У газетах того часу згадувалося, що в Новомосковському повіті не всі бажаючі змогли потрапити на перегляд, — розповідає Валентина Слобода. — На жаль, жодного кадру цього фільму не збереглося ні в українських, ні в російських архівах, є ще слабка надія на французькі кіноархіви. Нове прочитання «Наталки Полтавки», як відомо, 1936 року здійснив майстер українського кіно Іван Кавалерідзе. Але Сахненкова «екранізація» цього твору, як і «Мати-наймичка», лишається, на думку фахівців, найціннішим досягненням української дореволюційної кінематографії. Згадувана «Запорізька Січ» знімалася вже «Південноросійським синематографічним акціонерним товариством Сахненко, Щетинін і К».

Відомо, що один з акціонерів вніс у товариство десять тисяч карбованців, другий — свою садибу, оцінену в таку ж суму, а Сахненко — свій знімальний апарат і вміння працювати на ньому.

— У фільмі січовики на конях наздоганяють ворогів, рубають їх, рятують бранців. Цікаво, що якраз навпроти Лоцманської Кам'янки, на лівому березі Дніпра, на півострові Огрінь непереможний кошовий отаман Іван Сірко відбив у татар багатий ясир, який вони гнали у Крим, — розповідає Микола Чабан. — І ще важлива деталь: консультантом фільму часом фігурує великий знавець запорозької старовини Дмитро Яворницький. За словами Кордюма, Яворницький чомусь зажадав зняти його ім'я як консультанта з рекламних афіш фільму.

Сахненко створив ще кілька фільмів за класичними творами, зокрема, «Любов Андрія» (за «Тарасам Бульбою» Миколи Гоголя), «Мазепу» (за поемою О. Пушкіна «Полтава»), екранізував п'єсу Михайла Старицького «Богдан Хмельницький». Але, зазнавши фінансових невдач, відмовився від кінопропаганди класичного репертуару і в компанії з катеринославським кінопрокатником Ф. Щетиніним став знімати другосортні комедії («Грицько Голопупенко», «Ото ускочив!» і агітки часів Першої світової війни, на які просто виділялися бюджетні кошти і це убезпечувало від ризиків ринкової економіки. У роки громадянської війни був кінооператором у Першій кінній армії, жив у Ростові-на-Дону. Після того працював у Кінокомітеті, в центральній лабораторії ВУФКУ в Харкові, в організації якої брав участь. У 1925-му разом з М. Лідером зняв художній фільм «Убивство сількора». Помер у Харкові в 1930 році.

До речі, ми не знаємо, який був на вигляд піонер українського кіно, бо не маємо ні його фотографії, ні бодай миттєвого кадра із його зображенням.

— Це добре, що до нас повернувся хоча би один з фільмів Данила Сахненка, хай навіть він із тих, про які дослідники згадують побіжно, — каже Микола Чабан. — Але у тому ж Красногорську, в Російському державному архіві кінофотодокументів, як відповіли на мій запит, зберігаються й документальні стрічки Данила Сахненка. Серед них «Похорон обер-гофмейстера двору Його Величності Г. П. Алексєєва в Катеринославі». Саме того Георгія Алексєєва, колишнього катеринославського губернського шляхетського маршала, нумізмата і власника величезної колекції козацької старовини, чию потилицю Ілля Рєпін змалював на картині «Запорожці пишуть листа турецькому султану». На стрічці увічнено день 18 лютого 1914 року, серед учасників траурної процесії можна побачити зятя небіжчика князя Миколу Урусова, губернатора Володимира Колобова, преосвященного Агапіта, показано також будинок, у якому жив у Катеринославі Алексєєв, вид Хресто-Воздвиженської церкви і склепу в ній, де тимчасово поховали «обер-гофмейстера» (навесні тіло вивезли до Котівки, що на річці Орелі, де у Алексєєва був маєток. Після 1917-го воно зазнає наруги). «Хроніка м. Катеринослава», знята у наступному 1915 році, показує прибуття до міста останнього російського царя Миколи II та відвідини ним 31 січня 1915 року шпиталю. В інших сюжетах — і військові табори під Катеринославом, і молебень, а також карнавальна хода й демонстрація городян із нагоди перемоги російської армії біля Перемишля, і поховання вбитих... Сахненко залишив нам живу пам'ять і про революційний Катеринослав у лютневі дні 1917 року. Останній з документальних сюжетів присвячений Дніпру. Ці стрічки опинилися за кордоном тільки з однієї причини — за радянських часів у підмосковному архіві зберігалися й українські фільми як власність єдиної держави. Справедливо було б, якби всі вони повернулися додому.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.
Дніпропетровськ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 220 (4970)
ВІВТОРОК, 23 ЛИСТОПАДА 2010

На X Київській міській звітно-виборній конференції не лише звітували та обирали, а й визначали плани на майбутнє

У ПРОФСПІЛКАХ

11 листопада цього року Профспілкою працівників державних установ міста Києва було проведено X Київську міську звітно-виборну конференцію. У її роботі взяли участь близько 90 делегатів — представників членських організацій, а також запрошені учасники, серед яких голова Центрального комітету профспілки Тетяна Нікітіна та голова Київської міської ради профспілок Микола Верес. Головою Профспілки працівників державних установ м. Києва на наступний п'ятирічний термін обрано* Віталія Семеновича ПОЧТОВОГО *(на знімку ліворуч), заступником —* Миколу Івановича МАШТАЛЕРА *(на знімку праворуч).

Профспілковий лідер, якому люди довіряють вже не один десяток років, поділився досвідом своєї роботи.

— Віталію Семеновичу, високу оцінку діяльності профспілки дали делегати конференції, підтвердженням цього є ваше обрання. А як свою роботу оцінюєте ви?

— Якщо розглядати таку організацію, як профспілка, не можна казати «я». В організації, де переважна більшість рішень ухвалюється колегіально, все має вирішувати колектив однодумців. І у Профспілці працівників державних установ він є. Я вдячний за високу оцінку делегатів, однак подяку за результати діяльності віддношу до роботи всього профактиву.

— Цього року Профспілка держустанов Києва відзначила свій 35-річний ювілей. Розкажіть, як вона створювалася?

— Профспілка продовжує створюватися і тепер — ідеями, думками та конкретними діями тисяч профактивістів. Щодо історії, то вона починає свій відлік улітку 1975 року, коли на засіданні президії Української республіканської ради профспілок було прийнято рішення про створення Київського міського комітету профспілки працівників державних установ. Свій вклад у розвиток профспілки внесли перші голови міськкому Валентина Омельченко та Анатолій Павленко. Досі активно працюють та обстоюють законні права та інтереси працівників державних установ та відомств Василь Стадник, Володимир Щуцький, Віра Белей, Альбіна Коноваленко, Марія Лисюк. За цей час наша профспілка, як і інші, пройшла складний шлях свого становлення та розвитку. Як ви розумієте, ми всі були народжені в іншій державі та виховувалися за іншим світоглядом...

— Нині стало складніше?

— Певною мірою — так. Як член ради ФПУ, зазначу, що профспілки не мають права законодавчої ініціативи, а є лише дорадчою стороною. Тривалий час з боку держави профспілкам приділялася недостатня увага. Нині, відверто, приємно відчувати підтримку на найвищому щаблі влади. Маю на увазі соціальну спрямованість курсу реформ Президента України Віктора Януковича.

Іншими реаліями сьогодення є відверте нехтування законними правами працівників з боку керівників підприємств приватних структур. Коли на кону стоять лише надприбутки за будь-яку ціну, мало уваги приділяється не тільки питанням охорони праці, а й її оплати. На жаль, і в державних установах іноді трапляється подібне, тож доводиться звертатися до суду.

— Хто безпосередньо бере участь у судових засіданнях?

— Апарат міськкому складається лише з восьми осіб, з яких тільки два — юристи, тому ми фізично не можемо представляти інтереси у всіх судах. Проте для захисту спілчан використовуємо усі наявні можливості.



Належну увагу приділяємо питанню юридичної освіти членів профкомів. На семінарах, нарадах, «круглих столах» щорічне навчання у нас проходять близько двох тисяч профактивістів. Правовий відділ постійно надає необхідні консультації. На їх підставі видаємо посібник «Запитуйте — відповідаємо», з яким можна ознайомитися в мережі інтернет. У складних ситуаціях направляємо членів профспілки до Профспілкової адвокатури, яка створена Київською міською радою профспілок. Буквально днями міськкомом було виграно справу з поновлення на роботі голови профспілкової організації Туристичного комплексу «Пролісок» Тетяни Соколовської.

— Інтереси яких організацій представляє міськком?

— Наша профспілкова сім'я, як ми її називаємо, складається більш ніж з 66 тисяч членів, які працюють в 569 членських організаціях. Точніше — у 570-ти! Нещодавно до профспілки вступила ще одна профорганізація. Сьогодні ми об'єднуємо 47 міністерств і відомств, 53 республіканські організації та 52 міські установи. Решта 418 «первинок» входять на міськком через 19 об'єднаних профорганізацій. Членами нашої профспілки є 650 працівників вищих навчальних закладів, 2300 працівників готельних комплексів, 8600 банківських працівників, 12900 правоохоронців, 16700 службовців вищих органів державної влади та понад 17000 службовців органів місцевої влади та самоврядування.

— Знаю про вагомі здобутки у напрямі оздоровлення.

— Упродовж останніх, мабуть, восьми років ми щорічно отримуємо нагороди від Федерації профспілок України за кращі показники в оздоровленні. Ми є однією із найбільших профспілкових організацій у місті, а також в Україні на рівні галузі. Природно, що цей показник повинен бути. І він є.

Кожен оздоровчий заклад, з яким плануємо співпрацювати, попередньо, так би мовити, інспектується міським комітетом. Особливу увагу приділяємо підростаючому поколінню. За останні п'ять років оздоровлено 22,5 тисячі дітей на суму 39,8 млн. грн. Значні кошти дотовано міськкомом. За наш рахунок здійснюється повна організація відпочинку: починаючи від отримання віз, придбання проїзних квитків і закінчуючи супроводженням дітей.

Найулюбленішими місцями відпочинку дітей та дорослих є Київська область та південне узбережжя Криму. Однак співпрацюємо і з іншими регіонами — Полтава, Миколаїв, Херсон, Закарпаття. Маємо досвід і з оздоровлення за кордоном (Іспанія, Словаччина, тощо).

— Відомо, що проводите активну міжнародну діяльність.

— Нині нами укладено та діють три міжнародні договори про співпрацю: з Мінською міською організацією профспілки працівників державних та інших установ, Федерацією профспілок працівників державних та громадських служб Республіки Молдова та нашими давніми друзями — Московською міською організацією профспілки працівників державних установ та громадського обслуговування. Розвиваємо й інші зв'язки. Завдяки активній міжнародній діяльності нашого Центрального комітету профспілки працівників державних установ України, який очолює Тетяна Нікітіна, маємо можливість брати участь у виїзних зустрічах із колегами з Латвії, Швеції, Румунії, Ізраїлю та багатьма іншими.

— А яким ви бачите майбутнє профспілки?

— Стабільним. Переконаний, що і надалі нам довірятимуть. Як вже зазначав, в нас є досвід, багато нових ідей, і що найголовніше — ми вміємо їх реалізовувати. Крім того, на чолі багатьох наших членських організацій поряд з ветеранами профспілкового руху стоять молоді голови профкомів. Тому постійний розвиток та вдосконалення — ось наше майбутнє.

Записала Оксана КАЛУГІНА.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

Повідомлення про зміну тарифів на надання деяких послуг фіксованого зв'язку ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.»

ЗАТ "Київстар Дж.Ес.Ем." інформує, що з 01.12.2010 року встановлюються нові тарифи на надання деяких послуг фіксованого зв'язку для корпоративних абонентів ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.».

Для абонентів, що замовлять послуги фіксованого зв'язку «Корпоративна Телефонія IP», «Корпоративна Телефонія PRI», послуги голосової телефонії, здійснення вихідних міжнародних дзвінків, послуги з доступу до мережі Інтернет, послуги із надання в користування каналів передавання даних після 30.11.2010 року, зазначені послуги будуть надаватися за тарифами, що наведені відповідно в таблицях №№ 1-6:

Плата за послугу «Корпоративна Телефонія IP» *Таблиця № 1*

Пакет	Тарифний план, до якого надається Пакет	Кількість телефонних IP з'єднувальних ліній в одному каналі зв'язку	Щомісячна абонентна плата, грн., без ПДВ, за одну лінію	Нетарифікований обсяг послуг, що надається в рахунок абонентної плати, в грн., без ПДВ, на одну абонентську лінію	Вартість організації та включення (без урахування витрат на будівництво), грн., без ПДВ
«Корпоративна Телефонія IP Базова»	«Фіксований Універсальний»	<30	160	145	1000
«Корпоративна Телефонія IP Стандартна»	«Фіксований Оптимальний»	30-40	160	150	500
«Корпоративна Телефонія IP Ефективна»	«Фіксований 1 новий»	>40	160	160	1

Плата за послугу «Корпоративна Телефонія PRI» *Таблиця № 2*

Пакет	Тарифний план, до якого надається Пакет	Щомісячна абонентна плата, грн., без ПДВ, за один ISDN PRI	Нетарифікований обсяг послуг, що надається в рахунок абонентної плати, в грн., без ПДВ, на один ISDN*	Вартість організації та включення (без урахування витрат на будівництво), грн., без ПДВ
«Базовий ISDN PRI»	«Фіксований Універсальний»	2000	1600	1000
«Стандартний ISDN PRI новий»	«Фіксований Оптимальний»	5000	5000	500
«Ефективний ISDN PRI новий»	«Фіксований 1 новий»	7000	7000	1

Тарифи на послуги голосової телефонії *Таблиця № 3*

Види послуг фіксованого зв'язку	Тарифний план «Фіксований 1 новий»	Тарифний план «Фіксований Оптимальний»	Тарифний план «Фіксований Універсальний»
Вихідні дзвінки на телефонні номери абонентів мережі рухомого (мобільного) зв'язку «Київстар»	0,30 грн.	0,45 грн.	0,60 грн.
Вихідні дзвінки на телефонні номери абонентів інших мереж рухомого (мобільного) зв'язку України	0,75 грн.	0,65 грн.	0,60 грн.
Вихідні дзвінки на телефонні номери абонентів мереж фіксованого зв'язку України в межах міста включаючи нетарифікований обсяг 200 хвилин обсягом 840 хвилин на місяць на лінію	0,045 грн.	0,045 грн.	0,045 грн.
Вихідні дзвінки на телефонні номери абонентів мереж фіксованого зв'язку України в межах міста після використання 840 хвилин на місяць на лінію	0,0315 грн.	0,0315 грн.	0,0315 грн.
Вихідні дзвінки на телефонні номери абонентів мереж фіксованого зв'язку України за межі міста та в межах області	0,34 грн.	0,34 грн.	0,34 грн.
Вихідні дзвінки на телефонні номери абонентів мереж фіксованого зв'язку України поза межі області в межах України	0,42 грн.	0,42 грн.	0,42 грн.
Вихідні дзвінки в межах абонентської групи, що утворена з абонентів Клієнта мережі (рухомого) мобільного зв'язку та фіксованого зв'язку «Київстар»	0,05 грн.	0,05 грн.	0,05 грн.
Кількість нетарифікованих хвилин у рахунок абонентної плати, що можуть використовуватися для здійснення вихідних дзвінків абонентам мереж фіксованого зв'язку в межах міста з розрахунку на 1 (одну) лінію, IP канал чи В-канал ISDN PRI	200 хв.	200 хв.	200 хв.

Тарифи на вихідні міжнародні дзвінки *Таблиця № 4*

Тарифні зони	Напрямок	Тариф, грн., без ПДВ
	Мережі фіксованого зв'язку	
1	Росія, Молдова	2,16
2	Білорусь, Азербайджан	2,90
3	Вірменія, Грузія	2,90
4	Таджикистан, Туркменістан, Казахстан, Киргизстан, Узбекистан	2,90
5	Східна Європа	3,32
6	Центральна / Північна Європа	3,82
7	Західна Європа	3,82
8	Центральна Азія / Близький Схід	3,82
9	Північна Америка	2,30
10	Східна Азія	3,82
11	Африка / Південна та Центральна Америка	3,82
12	Австралія / Океанія	3,82
13	Іноземні країни та території світу, що не ввійшли до тарифних зон 5-13	11,50
	Мережі рухомого (мобільного) зв'язку	
14	СНД (крім Білорусії та Азербайджану)	3,08
15	Білорусія	3,08
16	Азербайджан	3,08
17	Країни східної Європи	4,23
18	Іноземні країни, крім країн східної Європи та СНД	4,97
	Мережі супутникового зв'язку	
19	Інмарсат	47,56
20	Турайя	26,67
21	Емсат	26,67
22	Іридіум	26,67
23	Глобалстар	26,67
24	Еллінсо	26,67
25	Орейшн технолоджіз	26,67
26	Інші оператори супутникового зв'язку	41,67

Таблиця № 5

Щомісячна плата за користування послугою з доступу до мережі Інтернет

Швидкість послуги, Мб/с	Щомісячна плата за послугу, грн. без ПДВ	
	Тарифний план «Інтернет/Зона 1»	Тарифний план «Інтернет/Зона 2»
1	450,00	1500,00
2	700,00	1700,00
4	1200,00	2400,00
8	1300,00	2800,00
10	1500,00	3200,00
20	2900,00	
30	3600,00	
50	5500,00	
100	10000,00	

Таблиця № 6

Щомісячна плата за надання в користування каналів передавання даних:

Швидкість послуги, Мб/с	Щомісячна плата за надання послуги, грн. без ПДВ	
	Тарифний план «Місцевий канал»	Тарифний план «Міжміський канал»
0,5	850,00	1200,00
1	900,00	1500,00
2	1010,00	2000,00
4	1120,00	3200,00
8	1180,00	3800,00
10	1200,00	4400,00
20	2100,00	
30	2540,00	
50	3150,00	
100	3540,00	
1000	10000,00	

Тарифи на послуги фіксованого зв'язку, зазначені в таблицях №№ 1-6, вказані без урахування ПДВ.

Для усіх абонентів, що замовили послуги фіксованого зв'язку «Корпоративна Телефонія IP», «Корпоративна Телефонія PRI», послуги голосової телефонії, здійснення вихідних міжнародних дзвінків, послуги з доступу до мережі Інтернет, послуги із надання в користування каналів передавання даних ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» до 01.12.2010 року, продовжують діяти тарифи, що діяли до 01.12.2010 року.

ЗАТ «Київстар Дж.Ес.Ем.» Адреса: просп. Червонозоряний, 51, м. Київ, 03110,
Ліцензія Державного Комітету зв'язку та інформації України № 009503 від 12.04.2001р.

**Ліквідатор ВАТ Банк "БІГ Енергія"
повідомляє про продаж майна банку,**

розташованого за адресами: м.Львів, вул.Сяйво,10, м.Львів, вул.Шевченка, 1, м.Стрий, вул.Незалежності, 19, м.Тернопіль, вул.І.Франка, 18, у кількості 13 одиниць, а саме:

Найменування	Кількість	Оціночна ринкова вартість за одиницю (з ПДВ), грн.
Банкомат ProCash 2000	1	27 990,00
Конвертор Vector E1-V35/LAN	5	1 360,00
Модем Comtrend CT-320	2	400,00
Модем Comtrend CT-320	1	370,00
Модем Dynamix UM-S IPВІД	1	340,00
Модем Dynamix DV-Y04 (FXS*4; 4voice chanel)	1	630,00
Модем Dynamix DV-H02 (FXS*2; 2voice chanel)	1	400,00
Монітор LG 17" L1753S	1	550,00

Відповідно до Рішення Комісії НБУ від 11.11.2010р. №724 продаж майна здійснюватиметься у строк до 23.01.2011р. безпосередньо юридичним або фізичним особам за ціною не нижче оціночної ринкової вартості.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією про умови продажу звертатися за тел.: (032) 241-91-40

---

02. 11.2010 року прийнято рішення про ліквідацію ВАТ «Мебліторг» (код ЄДРПОУ 01554887; адреса: 69063, м. Запоріжжя, вул. Ілліча, 34); голова ліквідаційної комісії - Лісняк Я. В.; кредитори мають право заявити свої вимоги впродовж двох місяців з дати публікації цього оголошення, шляхом звернення за адресою: 69095, м. Запоріжжя, а/с 6189 - Лісняк Я. В., тел. (061) 214-81-39.

Постановою Господарського суду м. Києва від 02.11.2010 р. у справі №44/509-б ПП «САППОРРО» (02232, м. Київ, вул. Милославська, буд. 58, код ЄДРПОУ 35221929) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «ПІНАР» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, буд. 12).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 02.11.2010 р. у справі № 44/510-б ТОВ «АМТЕЛ УА» (02232, м. Київ, вул. Милославська, буд. 58, код ЄДРПОУ 35222530) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП «КОМЕТС» (02660, м. Київ, вул. Червоноткацька, буд. 84).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 02.11.2010 у справі №44/511-б ПП «ЕНОМАЯ» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, буд. 8, код ЄДРПОУ 35139709) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «ПОЛІСАД» (02097, м. Київ, вул. Милославська, буд. 58).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

**Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області
та ліквідатор ВАТ "Микитівський ртутний комбінат",**

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи **ВАТ "Микитівський ртутний комбінат"**, а саме: 1. Будівля інженерного корпусу з технічним поверхом та спорудами (без правоустановчих документів), які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Шашуріна, 2ж/3, початкова ціна продажу - **42250,00грн. без ПДВ**, гарантійний внесок - 4225,00грн. З фіксованими умовами аукціону, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 20 грудня 2010р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 24 грудня 2010р. об 11.00 на ТБ "Центральна Українська Біржа" за адресою: м. Донецьк, вул. Щорса, 83/30. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором **ВАТ "Микитівський ртутний комбінат"**. Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Постановою Господарського суду м. Києва від 02.11.2010 р. у справі № 44/529-б ТОВ «МЕРАТЕКС» (02232, м. Київ, проспект Маяковського, 93-А, код ЄДРПОУ 34750921) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП «КЕБСАР» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, буд. 12). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 02.11.2010 р. у справі № 44/528-б ТОВ «ОТЕММА» (02156, м. Київ, вул. Братиславська, буд. 8, код ЄДРПОУ 35872712) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «НАРІТА» (03150, м. Київ, вул. Предславинська, буд. 34-б).

Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16; тел.: (044) 230-31-77) від 19 жовтня 2010 р. у справі № Б3/141-10 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Завод по виробництву енергозберігаючих будівельних блоків» (08542, Київська область, Фастівський район, с. Червоне, вул. Білоцерківська, 21, р/р 2600201302179 в ТОВ «Укрпромбанк», м. Київ, МФО 321228, код ЄДРПОУ 34501980) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Максимова Андрія Анатолійовича (01030, м. Київ, а/с № 85), ліцензія серія АВ № 547764 від 14.09.2010 р.

Заяви кредиторів до банкрута приймаються за адресою: 01030, м. Київ, а/с № 85.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 19.10.2010 р. по справі № 44/734-б Приватне підприємство «Леон-Мі» (01103, м. Київ, вул. Іванова, 10, код ЄДРПОУ 31056891, п/р 2600701002492 в ЧФ ПАТ «Кредобанк») визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Салатюка Дмитра Васильовича, ліцензія АВ № 081082 від 20.06.2006 р., адреса для листування: 01032, м. Київ, вул. Саксаганського, 106, оф. 22, тел. 239-23-90.

Учасником Товариства з обмеженою відповідальністю «Альрамі» (40020, м. Суми, вул. Роменська, 77, код 21116451) прийнято рішення щодо припинення юридичної особи шляхом ліквідації.

Головою ліквідаційної комісії призначено Шевич Володимира Миколайовича.

Заяви з кредиторськими вимогами до ТОВ «Альрамі» приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою знаходження ліквідаційної комісії: 40021, м. Суми, вул. 20 р. Перемоги, 7, оф. 302 (т. 0542-679869).

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерна, 16) від 21.10.2010 р, у справі № Б18/168-10 фізичну особу - підприємця Шухніна Сергія Олександровича (07205, Київська область, Іванківський район, с. Сукачі, вул. Шевченка, 15, ідентифікаційний номер 2486312193, поточний рахунок 2600459560083086 в ПАТ «Донгорбанк» в м. Донецьк, МФО 334970) визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Куюна Дмитра Валентиновича (адреса для листування: м. Київ, вул. Шумського, б. 1, кв. 59, ідентифікаційний номер 2491111052. Ліцензія серії АВ № 307418, видана Державним департаментом з питань банкрутства 23.03.2007 р.).

Кредитори мають право заявити свої претензії до боржника, який ліквідується, протягом місяця з дня публікації оголошення про визнання боржника, який ліквідується, банкрутом.

Господарський суд Тернопільської області (м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14а) постановою від 09 листопада 2010 р. у справі №11/Б-1279 визнано банкрутом Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Весна» (с. Колодно Збаразького району Тернопільської області, ідент. код 30828009) і відкриває ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Зубик Ю. З. (ліцензія серії АВ №482097, видана Державним департаментом з питань банкрутства 28.09.2009 р.).

Претензії приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення за адресою: а/с № 565, м. Тернопіль, 46027.

СПОРТ

№ 220 (4970) ВІВТОРОК, 23 ЛИСТОПАДА 2010



Сьогодні в Україні встановиться прохолодна і дощова погода. По всій території — невеликі дощі, лише у східних областях, Приазов'ї та в Криму без опадів. Температура вдень — 2—7 градусів тепла; на півдні Одеській області та в Криму стовпчики термометрів піднімуться до 13—18; у Карпатах протягом доби очікується від 0 до 5 градусів тепла. У Києві та Київській області хмарно з проясненнями. Удень — помірний дощ. Вітер південно-східний, 7—12 м/с, удень місцями пориви 15—20 м/с. У столиці вдень стовпчики термометрів не піднімуться вище плюс 7—9 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 23 ЛИСТОПАДА

1860. Народилась українська художниця і письменниця Марія Башкирцева. **1875.** У Києві освячено міську лікарню імені Цесаревича Олександра (у радянські часи — Жовтнева). **1885.** На Чернігівщині народився Віктор Дроботько, мікробіолог, академік. **1886.** У Петербурзі розпочались гастролі театральної трупи Марка Кропивницького. **1905.** У Києві створено перші профспілки. **1934.** Помер Іван Ситін, видатний російський книговидавець. **1963.** У Римі засновано Український католицький університет. **1979.** Підписано міжнародну угоду про систему визначення місцезнаходження суден і літаків, що зазнали аварії, — «Коспас-Сарсат».

Турнірна хроніка

Водне поло. Київ. Чоловіча збірна України виграла перший матч у кваліфікації чемпіонату Європи. На своїй воді українці всуху обіграли Ізраїль — 8:0. В іншому матчі групи F Румунія перемогла Словаччину — 8:5.

Наступний матч наша команда зіграє 30 березня наступного року вдома з Румунією. Нагадаємо, що вперше в історії європейського водного поло змагання відбудуться за новою системою: гра вдома — гра на виїзді.

Теніс. Братислава (Словаччина). Жіночий турнір ITF. Призовий фонд — 25 000 доларів. Фінал. **Катерина Бондаренко (Україна) — Євгенія Родіна (Росія, 2). 7:6, 6:2.**

* * *

Кіші (Іран). Чоловічий турнір. Призовий фонд — 15 000 доларів. Фінал. Артем Смирнов (Україна) — Вальтер Трусенді (Італія). 6:1, 6:2.

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. **19 листопада.** «Хімік» (Южний) — «Кривбасбаскет» (Кривий Ріг). 84:79 (16:14, 20:21, 24:12, 24:32). «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — «Галичина» (Львів). 59:92 (18:22, 9:29, 16:24, 16:17). «Миколаїв» — «Азовмаш» (Маріуполь). 73:83 (19:26, 19:20, 18:13, 17:24). «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Говерла» (Івано-Франківськ). 72:66 (19:18, 19:10, 21:16, 13:22). **21 листопада.** «Дніпро-Азот» — «Говерла». 77:88 (9:23, 21:22, 23:24, 24:19). «Дніпро» — «Галичина». 78:72 (17:21, 21:18, 28:22, 12:11).

Гравцям южненського «Хіміка» офіційно представлено нового тренера клубу. Ним став Зоран Мартич. Словенський фахівець прибув до Южного в день зустрічі з «Кривбасбаскетом», яку зміг подивитися з трибун ФСК «Олімп». Минулої суботи Мартич провів збори з командою і приступив до тренувань. Перший матч, який словенець проведе в ролі тренера «Хіміка», відбудеться 26 листопада в Києві, де команді належить зіграти проти «Будівельника».

Хокей. Відкритий чемпіонат Білорусі. Екстраліга. 21 листопада. Київський «Сокіл» у гострому й напруженому матчі в Солігорську за булітами поступився сусідові по турнірній таблиці, місцевому «Шахтареві» — 2:3 (1:1, 1:1, 0:0, 0:0, 0:1).

«Могильов» — «Гомель». 5:4 (2:2, 1:0, 2:2). «Вітебськ» — «Юність» (Мінськ). 1:4 (0:1, 0:1, 1:2). «Металург» (Жлобин) — «Брест». 4:1 (2:0, 0:0, 2:1). «Хімік-СКА» (Новополоцьк) — «Металург» (Ліепая). 1:4 (1:2, 0:0, 0:2). «Шинник» (Бобруйськ) — «Німан» (Гродно). 0:3 (0:1, 0:1, 0:1).

«Юність» — 72 очка, «Німан» — 65, «Металург» — 59, «Шахтар», «Сокіл» — по 47, «Гомель» — 40, «Металургс» — 37, «Брест» — 31, «Хімік-СКА» — 27, «Могильов» — 25, «Вітебськ» — 23, «Шинник» — 19.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Познайомилися з талісманами

Футбол. Переможці районного етапу Кубка Львова серед загальноосвітніх шкіл з футболу «Котим'яч» познайомилися з талісманами Євро-2012. Участь у турнірі беруть 4500 учнів із 100 шкіл і перемога навіть у районному етапі є значною.

Співорганізаторами дитячого турніру «Котим'яч» є ЛПК «Агенція з підготовки Львова до чемпіонату Європи з футболу 2012», управління освіти Львівської міської ради та ФК «Львів». У жеребкуванні фінальних змагань окрім талісманів Євро-2012, котрі завітали до Львова після Варшави та Женеви, взяли участь футболісти ФК «Львів»: капітан команди Любомир Гальчук та нападник Михайло Козак.

Кубок Львова серед загальноосвітніх шкіл розігрується втретє й охоплює школи з усіх шести районів міста. Змагаються у трьох вікових групах: 5-6-і, 7-8-і та 9-11-і класи. А за них вболівають понад 10 000 мешканців міста.

Євген КРАВС.



На знімку: під час футбольного свята.

Фото автора.

Нічия в Києві — «Шахтар» у виграші



Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 18-й тур.

«Севастополь» — «Арсенал». 0:2. 1 000 глядачів. **Рефері** — Грисьо (Львів). **Голи:** Самодін, 9, Шацьких, 45+2.

«Зоря» — «Шахтар». 1:3. 19 000 глядачів. **Рефері** — Лисенчук (Київ). **Голи:** Джихані, 68 — Вінценець, 20, Морено, 45+1, Адріано, 74.

«Металург» (Донецьк) — «Таврія». 2:1. 2 400 глядачів. **Рефері** — Даньковський (Київ). **Голи:** Соарес, 30, Танаса, 60 — Платон, 85.

«Кривбас» — «Волинь». 2:4. 1 499 глядачів. **Рефері** — Арановський (Київ). **Голи:** Іващенко, 22 (п), Максимов, 71 — Скоба, 2, Пищур, 9 (п), 35, Бутко, 83.

«Ворскла» — «Оболонь». 0:1. 1 000 глядачів. **Рефері** — Можаровський (Львів). **Гол:** Кутас, 32.

«Динамо» — «Металіст». 1:1. 14 860 глядачів. **Рефері** — Сіренко (Сімферополь). **Голи:** Гусєв, 31, Девич, 34 (п). На 45-й хвилині Мілевський не реалізував пенальті.

«Динамо»: Коваль, Сілва, Бетао, Альмейда, Попов, Гусєв, Михалик, Вукоєвич, Ельказдурі, Єременко (Гармаш, 74), Мілевський. **В. о. тренера** — Олег Лужний.

«Металіст»: Дишленкович, Бордіян, Обрадович, Папа Гуйє, Романчук, Шелаєв, Валяєв, Фініньйо (Пшеничних, 81), Гав'єр, Тайсон (Кейта, 89), Девич (Олійник, 62). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Металург» (Запоріжжя) — «Карпати». 0:0. 4 000 глядачів. **Рефері** — Бойко (Київська область).

«Дніпро» — «Іллічівець». 2:0. 11 912 глядачів. **Рефері** — Вакс (Сімферополь). **Голи:** Селезньов, 34, 45.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**16**	**1**	**1**	**34—7**	**49**
2. «Динамо»	**11**	**4**	**3**	**33—17**	**37**
3. «Металіст»	**11**	**2**	**5**	**35—18**	**35**
4. «Дніпро»	9	5	4	26—11	32
5. «Карпати»	8	5	5	20—16	29
6. «Арсенал»	7	4	7	22—20	25
7. «Волинь»	7	4	7	19—21	25
8. «Ворскла»	6	4	8	22—20	22
9. «Таврія»	6	4	8	28—29	22
10. «Металург» Д	6	4	8	20—26	22
11. «Оболонь»	6	4	8	16—23	22
12. «Зоря»	4	7	7	18—24	19
13. «Кривбас»	3	8	7	17—26	17
14. «Іллічівець»	4	5	9	25—44	17
15. «Севастополь»	**3**	**5**	**10**	**12—30**	**14**
16. «Металург» Зп	**2**	**4**	**12**	**8—23**	**10**

Бомбардири: Селезньов («Дніпро») — 11 м'ячів, Девич («Металіст») — 10, Ідахор («Таврія») — 9.

Про поєдинок «Динамо» й «Металіста» останнім часом писалось і говорилось більш ніж достатньо. Ситуація виникла дуже цікава. Заявлялося, що харків'янам цілком до снаги переграти динамівців на їхньому полі. І випередити їх у боротьбі за друге місце, котре дає право взяти участь у відбірному етапі Ліги чемпіонів.

Тож очікувалося, що гості великими силами атакуватимуть. Однак насправді вони застосували не дуже оригінальну тактику гри від оборони. Справедливості заради слід сказати, що захищалися підопічні Маркевича досить грамотно. Однак їхнє щастя, що Мілевський, виконуючи пенальті, вгатив м'яча в поперечину. В іншому разі підсумок міг бути для харків'ян зовсім невтішним.

У другому таймі футболісти «Металіста» й поготів тільки те й робили, що перемалися руйнуванням атак киян. Отже, сенсації не сталося. І тепер харків'янам поряд з думками про випередження динамівців варто не втрачати пильність, щоб «Дніпро» не пропустити перед себе і випустити з рук можливу бронзову синицю.

Було цікаво дізнатись, яким цей матч побачили тренери команд.

Мирон МАРКЕВИЧ:

— Було більше боротьби, ніж чекалося. Ми хотіли взяти очки в Києві й узяли їх. Результат по грі. У першому таймі в «Динамо» були моменти, а в другому ми надійно зіграли в обороні.

— Що скажете про суддівство?

— Сіренко намагався судити об'єктивно, хоча припустився помилок в обидва боки.

— Які позиції зміцнюватимете взимку?

— Треба підсилювати кожну лінію.

— За збірною не сумуєте?

— Не сипте, прошу, мені сіль на рану.

— Тайсон грав сьогодні по-хамськи...

— Таких можна назвати 6—7 чоловік з обох команд. Тут також нічия.

— Як справи у Вільягри та Горяїнова?

— Вільягра гратиме в наступному матчі, а Горяїнова побачимо навесні.

Олег ЛУЖНИЙ:

— В обороні команда зіграла на п'ятірку, а в атаці гірше. Лише один момент створений у другому таймі — це не рівень «Динамо».

— Чому не випустили жодного з форвардів?

— Кого?!

— Чому не грав Ярмоленко?

— У нього вранці була температура 37,6.

— Чи не варто було спробувати Теміле, котрий вдало зіграв у кубкових матчах?

— У згаданих поєдинках він діяв успішно, бо там нам протистояли команди нижчого класу, ніж у Прем'єр-лізі. Теміле гарний футболіст, але його час ще не настав.

— Чи відповідає рівень нинішніх футболістів «Динамо» такому, щоб вигравати чемпіонат України?

— Якщо запрошувати легіонерів, то тільки тих, хто на три голови вищий, ніж українці. Іноземець не має права сидіти на лавці.

— Кого запрошуватимете під час зимової перерви?

— Це робитиме новий тренер.

Отже, нічия в київському поєдинку залишила «Динамо» й «Металіст» на своїх місцях і дозволила «Шахтареві» відірватися від киян уже на 12 (!) очок.

З подій цього туру варто відзначити перемоги «Арсеналу», «Волині» та «Оболоні». Усі вони виграли на виїзді, продемонструвавши чимало позитивних якостей. А гол, забитий «пивоваром» Кутасом зі штрафного (метрів із 35!), взагалі можна назвати шедевром. М'яч влучив у «дев'ятку».



На знімку: момент київського матчу.

Фото Павла КУБАНОВА.

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Олександр СУСЛЕНКО, Тетяна ПАСОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2010 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15

Зам. 18481

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

